

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

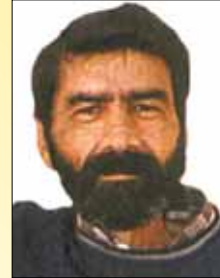
Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 113 / Tarih: 27 Haziran 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

EMPERYALİST
LİDERLER,
HUZUR İÇİNDE
TOPLANAMAYACAK!

Vatanseverler; öfkemiz ve kararlılığımızla
zirveyi engellemek için mücadeleyi yükseltelim!

NATO DEFOL!

Hüseyin Çukurluöz, Bekir Baturu
emperyalizmin ve AKP'nin tecritine karşı
direnişin 113. 114. Şehitleri oldular
H. Hüseyin Poyraz
Halk kurtuluş savaşçısıydı,
Tokat dağlarında şehit düştü

**TÖVBE ETMEDİLER
DİRENDİLER, SAVAŞTILAR
VE ŞEHİT OLDULAR**

Emperyalizme, faşizme karşı mücadelemiz sürüyor!

Türkiye solu, anti-emperyalist geleneğini sürdürme sorumluluğuyla karşı karşıyadır

Türkiye solu'nun emperyalizme karşı onurlu bir mücadele tarihi vardır. Anti-emperyalist mücadele denilince, bu ülkede herkesin aklına önce devrimciler gelmiştir. Daha genel anlamda, solun emperyalizme karşılığı ve sağın emperyalizmin uşağı olması bu ülke siyasetinin tartışılmaz bir gerçeği olagelmıştır.

Bu ülkenin devrimcileri, dünyanın neresinde olursa olsun emperyalizmin gerçekleştirdiği hiç bir katliam karşısında sessiz kalmamışlardır. Emperyalist liderler bu ülkede hiç bir zaman sadece oligarşi tarafından karşılanmamış, devrimciler de anti-emperyalist eylemleriyle kendi karşılamalarını yapmışlardır. Döneme, koşullara göre eylemlerin büyüklüğü, küçüklüğü değişse de, bu anti-emperyalist geleneğimiz değişmemiştir. Gün geldi Dolmabahçe'den denize döktük onları, gün geldi, coniler tabutları içinde gönderildi ülkelerine, gün geldi emperyalist savaşa karşı yüzbinler olup haykırırdı.

Bu geleneği sürdüreceğiz!
Bu geleneği büyütürük, geliştirerek sürdürmek, Türkiye solunun tarihsel görevidir.

Bu geleneği sürdüremek, anti-emperyalist, anti-oligarşik devrimimizi büyötmektir.

Son yıllarda, "sol"da AB'ci, hatta Amerikancı bazı tavırların ortaya çıkması bu tarihe leke sürmüş, solun anti-emperyalizmini muğlaklaştırmıştır. NATO Zirvesi'ne karşı Türkiye solunun öncülüğünde sürdürülen mücadele, geleneğimiz düşürülen gölgenin de kaldırılmasına hizmet etmeli-dir.

Anti-emperyalist geleneğimizin harcı militan bir mücadeleyle kalmıştır.

İcaset sınırları içine hapsolan bir mücadeleyle anti-emperyalist

ÇAĞIRI DUYURU

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nden:

26 Haziran'da Ankara'dayız! Öfkemiz, kararlılığımız, militanlığımız ve kitleselliğimizle sesimizi öyle yükseltmeliyiz ki; Bush, Ankara'da burnunu dahi çıkaracak cesareti bulamamalı kendinde.

27 Haziran'da İstanbul'da Aksaray'da mitingteyiz! Onbinlerin NATO Defol sloganları, Nato toplantısına katılmak için gelenlerin kabusu olacak kadar güçlü çıkmalı.

28-29 Haziran'da emperyalizmin terör örgütü NATO Zirvesine karşı meşru eylemlerimizi aynı kararlılık, kitlesellik ve militanlıkla sürdürmeliyiz...

gelenek sürdürülemez!

26 Haziran'da Ankara'da Bush'u konuş-turmamak için çıkacağız alanlara. 27 Haziran İstanbul mitinginde NATO DEFOL! sloganını onbinlerle haykıracağız.

Bitmeyecek! Öfkemiz dinmeyecek.

28 ve 29 Haziran'da, yani emperyalist katiller "NATO VADİSİ"nde halklara karış yeni kararlar almak için toplanacakları günlerde, İstanbul'un onların askeri-siyasi üssü olmayacağını göstermek için devam ettireceğiz eylemlerimizi.

Kimse o günlerde, başka gündemleri, başka faaliyetleri olamaz!

O günlerde, Nato Zirvesi yapılırken, kapalı me-kanlarda, piknik alanlarında paneller(!), konferanslar(!), kamplar(!) yapmak, 27'sinde Vatan'da yapılacak mitingle "Nato'ya karşı eylemlerinin bi-teceğini" ilan etmek, bu mü-cadeleden kaçıştır. Herkes at-tığı sloganların arkasında dur-malıdır. Piknik alanlarındaki söz-de "anti-emperyalist kamp"larla, İstanbul Nato'ya kapılarını kapatmış olmaz. Sa-dece oligarşinin izin verdiği eylemlerle "Nato Defol"maz!

28 ve 29 Haziran'da emperya-list liderlerin zirvesine karşı mü-ca-dele içinde yer almayan her parti, her sendika, her grup, 30'undan itibaren bunun hesabını vermek zorunda kalacaktır. Bu günlere ilişkin kimsenin "başka gündemi-miz vardı", "başka faaliyetlerimiz vardı", "başka bir programımız ça-kıştı!" mazereti olamaz. Kimse bu numaraları yutmaz. Ya orada olu-nacak, ya da mücadeleden kaç-mış kabul edilecektir.

Tüm devrimciler, demokratlar, ilericiler, vatanseverler, anti-em-peryalist geleneğimizi sürdürmek ve geleneğimize şanlı bir mücade-le sayfası daha eklemek için, cü-retle, kararlılıkla NATO Zirvesine karşı mücadeleye girelim. Mahir-lerin, Denizlerin yoldaşları, emper-yalizme karşı kurtuluş savaşı veren bir halkın çocukları olarak Türkiye'nin emperyalistler için hiç bir zaman "tekin" bir yer olmaya-cağını gösterelim!"

kalırım alevlerin ortasında da baş eğimem zalime

Alev alevdi Madımak oteli... Oteldeki onlarca can, alev alev yanıyordu... Yakan zülmün ate-şiydi; Zülmün adı gericiilikti, yo-bazlıktı... Zülmün adı faşizmdi... Faşizmdi yakan Madımak'ta...

Tarih 2 Temmuz 1993, Sivas... Zulme başkaldıran, işkencelere, zin-danlara, rüşvetlere boyun eğmeyen Pir-Sultan'ın toprağı burası.

Pir Sultan şenlikleri için bin-lerce insan toplanmıştı. Pir Sul-tan'ın mirasını sahip çıkan ay-dınlar, sanatçılar oradaydı. Se-mah dönecek, Pir Sultan'ın isyan türkülerini söyleyeceklerdi.

Kontrgerilla da hazırlanmıştı; Pir Sultan'ı bir kez daha asmak, o isyan türkülerini susturmak, o direniş geleneğini unutturmak istiyordu.

Katliam gününün sabahında ilk önce Aziz Nesin'in katıldığı bir toplantıya saldırdılar. Saldırı ögleden sonra bir tiyatro oyunu sırasında tekrarlandı. Vali, Emni-yet Müdürü, Jandarma Alay Ko-mutanı saldırdılar, hiç bir müda-halede bulunmaksızın izliyorlar-dı... İzleyenler yalnız onlar de-ğil-di; Ankara da izliyordu.

Onlarca aydın, sanatçı saldı-rılardan korunmak için Madımak Otel'i'nde toplanmıştı. Aralarında milletvekili sıfatını taşıyan sa-natçı Arif Sağ da vardı. Telefon-la ulaşabildikleri Ankara'dan yardım istediler. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, İçişleri Ba-kan'ına "Vatandaşla güvenlik

güçlerini karşı kar-şıya getir-meyin!" di-yerek katliamın önünü aç-tı. Başba-kan Yar-dımcısı İnönü de koltuğun-dan "bek-leyin, ge-reken ya-pılacak..." di-yerek "sosyal-demokrat-ların" tari-hi rolünü sürdürüyordu.

Faşistlerden, dinci gericiler-den oluşan grup, akşam saatle-rinde Madımak Otel'i'ni kuşata-rak ateşe verdi. 34 insanımız di-ri diri yakıldı.

Katliamın ardından katliamın sorumluları sahte üzüntüler bil-dirip, "Olayların faileri cezalan-dırılacaktır" dediler. Nasıl bulu-nacaktı; baş fail kendileriydi... En açık davrananı Başbakan Tansu Çiller'di; "olay bu kadar büyötmek yanlış, bir futbol ma-çında da bu kadar insan ölebilir..." diyordu.

Maras'ta, Çorum'da, Sivas'ta, Ga-zî'de, hapishanelerde biz katledildik, biz yakıldık diri diri. Faşizmi tanıma-yanlar, Sivas'ı hiç unutmamalıdır.

Diri diri yakmaya devam etti-ler o günden sonra da. Bayram-paşa'da kadınlarımızı diri diri yak-tılar... F tiplerinin hücrelerine insanlarımızı diri diri gömdüler...

Pir Sultan'a, kapatıldığı zin-danda "töbve et bre zındık" di-yen Hızır Paşa'nın soyu, Cemil Çiçekler, Tayyip Erdoğanlar, "töbve edin" diye zulmetmeye devam ediyor.

Ama teslim alamadılar bizi. Alevlerin ortasında semah dö-nüyörüz şimdi. Alevleri, zulmü vuran bir silaha dönüştürdük. Zülmün önüne tutuşturduğumuz benдерlerimizle barikat öüyörüz. Alevlerin arasında zafer işeretle-rimizle, yana yana döne döne boyun eğmeyeceğimizi haykırı-yoruz.

Ekmeke Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmeke ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Mustafa Köşker
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici
Adresi: İnebey Mahallesi İkizkapı Caddesi Oto Han 55/54 Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks:0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağı. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5
Belgiya: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yazıncılık Yenikent: 507-A
Tel:0049 221 280 87 74
Faks:0049 221 280 80 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Üzün Apt. No:10/2
Tel-faks: 0 322 351 97 25
Ankara: GİM Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatallı Apt. Kat: 4 D:
6 Tel-faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Başak Cad. Gür İş Hanı

Daire: 25/4 Heykel Tel-faks: 0 224 224 93 97
Hoşag Höpa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA Tel-Faks:0 466 351 42 08
İzmir: Milli+ Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepekçiyli İş Merkezi Ko-

nakulimr
Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hüseyin Caddesi Gökko Kervan Saray İşhanı Kat:7 No:79
Tel-Faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabakhan Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı Kat:1
No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Zeytinbahçe Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3
Mersin
Samsun: Talimhane Cad. Bodulcuizay İş Hanı Kat: 3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Trabzon: Kemerkaya Mah. Kunduracılar Cad. Dedeoğlu sokak Pustu-lar İşhanı Zemin Kat No:4 Tel-faks: 0462 321 14 80

- 3.. NATO'nun avukatı, faşizmin uygulayıcısı "İlimli İslam"
- 5... AKP tecritle katlediyor;
DİRENECEĞİZ
- 11... Abdi İpekçi Direnişi
- 12... NATO DEFOL!
- 17... Yaşayan ölümler ülkesi
- 19... Tövbe etmeyeceğiz
- 20... Duyarlı bir gençliğin
federasyonu olacağı
- 23... İşte AKP demokrasisi!
- 24... Asıl suçlu aldanmaya hazır olan
AB'dir
- 26... Erdoğan'ın koruması
baş işkenceci
- 30... Polis numaraları
- 31... Direniş işbirlikçiliğe
izinvermiyor
- 33.. Emperyalizmin halklara karşı
terör örgütü NATO-4
- 36... Delil transferi ve delil yaratma
hukuksuzluğu kanıtlandı
- 38... Hukuksuzluk Türkiye ve
Avrupa'da teşhir ediliyor
- 39... Ve gerçek...
Suçları dernek üyeliği
- 40... 'Devletin sopası',
faşizmin gerçek yüzüdür
- 41... Halkların haklı, meşru hakları
karşısında tarafsızlık olmaz
- 42... Logosunda 'Halkın Sesi' yazan
Birgün kimin sesi?
- 44... Solun başına bela tipler!
- 45... Kürt milliyetçiliği barışı
- 47... İşte sahte belgeler / bölüm-4
- 49... Resistanbul 2004 eylemlerini
sürdürüyor
- 50... Kahramanlar ölmez

NATO'nun avukatı, faşizmin uygulayıcısı "İlimli İslam"

22 Haziran sabaha karşı 06.00 sıralarında tutuşturdular bedenlerini; yanlarında değildik, kimse yanlarında değildi, çünkü TECRİT edilmişlerdi; ama alevler arasında haykırdıkları sloganları kulaklarımızla duymuş gibi biliyoruz; "Tecrite son verin..." dediler. "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganını belki yüzüncü kez tekrarladılar ve illa ki, "**Kahrolsun Faşizm**" diye, "**Kahrolsun Emperyalizm**" diye bitirdiler sözlerini. Çünkü onlar çok iyi biliyorlardı ki, direndikleri emperyalizm ve faşizmdir. Bu mücadele onlarıdır. F tiplerini yapan ve sürdüren de onlardır. AKP, Amerikan ve Avrupa emperyalizminin tam desteğini arkasına alarak tüm muhalif düşünceleri yoketme saldırısını sürdürüyor. Saldırı Adalet Bakanı'nın, medya-daki oligarşinin sözcülerinin ağzından "*tövbe edin*", "*haddinizi bilin*", "*hiç bir şey isteyemezsiniz*" sözleriyle alenileştirilmiştir. ABD'si, AB'si, AKP'si, IMF'si, NATO'su, TÜSİAD'ı, Genelkurmay'ı, burjuva medyasıyla emperyalizm ve oligarşi bir bloktur; bu blok, hak isteyen, bağımsızlık, demokrasi isteyen, adalet isteyen herkesi **DÜŞMAN** görmektedir. Düşmanın en "tehlikelisi" ise, devrimcilerdir. Çünkü emperyalizm ve oligarşi bloğunun oyunlarını bozuyor devrimciler. Emperyalizme karşı bağımsızlık bayrağını dalgalandırıyorlar. Sahte solculuğun, demokratların dünden razı olduğu, "demokrasicilik oyunu"nun içyüzünü sergiliyorlar. AB'nin ve AKP'nin ve Avrupacıların demokrasi maskesini düşürüyorlar.

F tiplerinde iki devrimci tutsak daha katledildi. Tecriti uygulayanlara, onaylayanlara veya tecrit karşısında susanlara bakın; **hepsi maskesini düşürdüklerimizdir.** Siyaset sahnesi riyakar demokrasi savunucularından geçilmiyor. Her türlü uşaklık, her türlü teslimiyet, "demokrasi, özgürlükler, insan hakları" adına yapılıyor. Ülkemizi Avrupa emperyalizminin kucağına oturtmayı savunanlar, bunu "demokrasi için" diye allayıp pulluyorlar. Bunların içinde sağcılar da var, sözde solcular da. Demagojinin, rıyanın sınırı yok. Irak'ta Amerikan müdahalesi bile "insan hakları, özgürlük" adına desteklenmeye kalkışılmadı mı?.. Biz bu oyunları bozuyoruz. Oysa devrimciler olmasa, işbirlikçi AKP ülkemizi toptan parselleyip sunacak emperyalistlere, devrimciler olmasa Irak'a ne güzel asker gönderecekti, devrimciler olmasa IMF programları daha pürüssüz uygulanacak... Demokrat, solcu görünen Avrupa misyonerleri de aynı şekilde düşünüyor; devrimciler olmasa ne güzel sivil toplumculuk yapacak, kendilerini ister sosyalist, ister komünist olarak pazarlayıp gül gibi solculuk oynayıp yaşayacaklar... Ama işte olmuyor; tecritte direnişte şehit düşen her devrimci AKP'nin katilliğini haykırıyor. Şehit düşen her devrimci sahte solcuların riyakarlığını haykırıyor. NATO'ya, ABD'ye, AB'ye karşı ülkemizin meydanlarında devrimcilerin sesi yükseliyor. Ve devrimciler, hala, küreselleşme, Avrupa Birliği aldatmacalarına prim vermeden, şu veya bu gerekçeyle hiç bir düzen partisinin, düzen gücünün yağcılığını yapmadan, devrim, sosyalizm şiarlarını yükseltmeye devam ediyorlar.

Bugün kimileri, AKP'nin Türkiye'yi Avrupa Birliği üyeliğine götürdüğünü, dolayısıyla demokratikleştirdiğini iddia edip, AKP karşısında hayırhah bir tutum takınıyor. Yanılırları apaçıktır. AKP'nin gündeminde demokrasi, hukuk, özgürlükler yoktur. **AKP, Amerikan emperyalizminin AB'deki Truva atı, Ortadoğu'daki taşeronudur.** Emperyalistlerin istediği her şeyi verme politikası sonucunda emperyalizmin tam desteğini almış ve bu destekle de içeride halka, devrimcilere karşı tasfiye ve imha politikasını sürdürmektedir.

ABD, Irak'ı yakıp yıkarken, ABD'nin Türkiye'deki avukatı AKP'dir. ABD, "Büyük Ortadoğu Projesi" adı altında tüm Ortadoğu'yu Irak'a benzetmek

isterken, bu role en çok gönüllü olan AKP'dir. Bir çok kesim NATO'nun varlığını sorgularken, bugün NATO'nun avukatlığını da AKP üstlenmiştir. AKP'nin NATO Zirvesi'ni sahiplenmesi, sadece basit bir evsahipliği değil, suç ortaklığıdır.

Düzen islamcılarının emperyalizmin avukatlığı rolü yeni değildir. Devrimciler, 6. Filo'yu denize dökerken karşılarında islamcı güruh vardı. Ülkemizi NATO'ya sokan Menderes iktidarının baş destekçisi de, Morrison Süleyman'ı yıllarca iktidar koltuğunda tutan da yine islamcılardır. Düzen islamcılığı, emperyalizmi desteklediği ve emperyalizm tarafından da desteklendiği bu süreç boyunca güçlenmiş ve nihayet Özal'ı, Demireller'i destekleme politikasını aşip kendileri iktidara talip olmuşlardır. İktidara talip olurken de, islamcılıklarını emperyalizme uyum sağlayacak şekilde törpülemiş, yeni kalıplara dökmüşlerdir. AKP bu yeni kalıbın partisi, ılımlı islam bu yeni kalıbın adıdır. Dini kullanarak SERMAYE yapmış, dini kullanarak iktidar gücü olmuş ve şimdi de dini kullanarak iktidarlarını sağlamlaştırmaya çalışmaktadırlar. AKP, Amerika'ya diyor ki, *"bak, bende senin kullanabileceğin bir malzeme var, bu ılımlı islam malzemesiyle ben senin Ortadoğu'da hegemonyanı güçlendirmenin taşeronu olabilirim."* Ortadoğu'da Amerika'yla pazar kavgası veren Avrupa Birliği de aynı çerçevede AKP'yi kullanmak istemekte ve AKP onlara da hayır dememektedir. **Din tüccarlığı**, AKP'nin tüm iç ve dış politika manevralarının temelidir.

Tayyip Erdoğan ve AKP kadroları, birer tövbe-kâr-dır. Geçmişte yaptıklarından, savunduklarından dolayı nedamet getirmişlerdir. Ve şimdi herkese tövbe ettirmek için terör estirmektedirler. Bakın Tayyip'in sözlerine: *"Türkiye'nin itibarına gölge düşürecek adımlar ülkeye kaybettirir. Bunları biz 25-30 yıl önce yapanları gördük. Bazılarına biz de katıldık. Bunlardan bir netice alamadık. Hala 30 yıl öncesinde kalamayalım. Bunları artık aşmak lazım. Dünya artık bir büyük köy, artık içiçeyiz..."* Kendisinin de dün emperyalizme "Go Home" diyenlerin arasında bulunduğu bir yalandır. Tersine, 1960-70'lerde de o yine emperyalizmin safındaydı. Ama islami bir söylemi vardı; sözde de olsa kapitalizme karşıydı. Şeriat düzeni istediğini söylüyordu. Dünün "camiler kışlamız" diye şiir okuyan adamı, şimdi *"dünya artık büyük bir köy"* diye emperyalizmin türküsünü söylüyor. Dünyanın en tehlikeli yaratıkları "dönek"ler, nedamet getirmişlerdir. İtirafçıların en iyi tetikçi, en iyi işkenceci olması tesadüf değildir. Tayyip de şimdi bu ruh haliyle emperyalizme boyun eğmeyen herkese kinle, düş-

manlıkla bakıyor ve büyük bir hınçla onları sindirmeyi, yoketmeyi istiyor. Biliyor ki, ancak onları yokedebilirse, emperyalizmi hizmetini kusursuz yapmış olabilir ve iktidar saltanatını da hizmeti kadar sürdürebilir.

İslamcılarının bir bölümünün dünya konjonktüründeki çeşitli gelişmelerin sonucu olarak anti-Amerikan bir çizgiye kaymış olmaları bu gerçeği değiştirmiyor. Hele ülkemizde, genel anlamda böyle bir kaymadan da söz edilemez. Ülkemizde de anti-Amerikan islamcı gruplar olmasına rağmen, yaygın islamcı örgütlenmeyi oluşturan partiler, tarikatlar, neredeyse toptan NATO'cuların safındadırlar. Peki neden böyle olmuştur? ABD'yi "şeytan", "Batı"yı düşman olarak gören, iki lafının birinde Siyonizme lanet yağdıran islamcı kadrolar, tarikat örgütlenmeleri nasıl olmuştur da, en hızlı AB'ci, BOP'un avukatı kesilmişlerdir? Tayyip Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde açıkça söylediği gibi *"siyaset de ticaret gibidir"*, dolayısıyla çıkarın neredeyse orada tezgah açarsın. Holdingleşen tarikatlar, ABD'ye, AB'ye karşı çıkarak "kazanmaya" devam edemeyeceklerini görmüşler ve "ılımlı islam"la onların hizmetine girivermişlerdir.

Irak işgali döneminde kimileri ABD'ye karşı çıkıyor ama AKP'ye karşı mücadele etmiyorlardı. şimdi de aynı şey NATO konusunda karşımıza çıkıyor. NATO'ya karşı çıkmak, AKP'ye karşı çıkmaktır. Bizi AB üyeliğine götürüyor diye AKP'ye karşı çıkmayanlar, ABD ve AB emperyalizmiyle AKP arasındaki sıkı işbirliğini görmezden geliyor. Kimileri de "şeriat, gericilik" karşı olma adına AKP'ye karşı çıkıyor, ama AB'cilikten de vazgeçmiyorlar; oysa AKP'yi destekleyen de aynı AB değil mi? Bunlar "büyük politikalar", "usta taktikler" diye sunulsa da basit ve ucuz manevralardır. Böylesi manevraların bağımsızlığı, demokrasiyi geliştirdiği görülmemiştir. Bu ucuz manevralar bu ülkede kimilerini Genelkurmay'ın, kimilerini ABD'nin saflarına savurmuştur. ABD'nin taşeronu, NATO'nun avukatı AKP'nin aynı zamanda ülkemizde baskı ve zulmün sürdürücüsü olduğunu görmek de, demokratikleşme için bel bağlanan AB'nin de bu zulmün hamisi durumunda olduğunu görmek de, vatanseverlerin ve demokratiğin olmazsa olmazlarıdır. AKP'ye, ABD'ye ve AB'ye karşı mücadele birbirinden koparılamaz. Birine karşı çıkıyor görünüp ötekini destekleyenler, küçük hesapların sahipleri ve gerçek anlamda bağımsızlık, demokrasi mücadelesi kaçkınlarıdır.

AKP Tecritle Katlediyor; DİRENECEĞİZ

- ★ AKP iktidarının “Tövbe ettirme” politikası, öldürmeye devam ediyor: Sincan F Tipi’nde iki direnişçi şehit düştü. Tecrite karşı direnişte 114 şehit!
- ★ Tokat kırsalında bir halk kurtuluş savaşçısı, oligarşinin askeri güçleriyle girilen çatışmada şehit düştü.

Oligarşik iktidar, “tövbe etmeyi” dayatıyor. Hapishanelerde, dışarıda farklı düşünen herkesin, düşüncelerinden nedamet getirmesi, iktidar gibi, emperyalizm gibi düşünmesi, onların istediği gibi yaşaması isteniyor. Böyle bir düzende, böyle bir iktidara karşı, direnmekten ve halkların meşru bütün mücadele biçimleriyle savaşmaktan başka yol yoktur.

22 ve 23 Haziran günlerinde, ikisi hapishanelerde, biri Tokat kırsalında şehit düşen devrimciler, işte bu bilinçle direndiler, savaştilar ve şehit düştüler.

Emperyalizme ve Faşizme Karşı Başağmeyer Bir Direniş ve Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm Savaşı Yeni Şehitlerle Sürüyor. Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, 24 Haziran tarihli, 334 No’lu açıklamasında,

Cephe’nin “*hayatın her alanında baskılara, zulme karşı direnirken, sömürüye ve zulme nihai anlamda son verebilmek için de her alanda kurtuluş savaşını örgütlemeye çalıştığını*” belirtilerek, şehitliklerin haberi şöyle verildi:

Emperyalizme ve AB’nin, ABD’nin desteğinde zulmü sürdüren AKP faşizmine karşı sürdürdüğümüz direniş ve savaşta, 22-23 Haziran’da farklı alanlarda üç yoldaşımız şehit düştü.

22 Haziran’da Tokat’ın Erbaa İlçesi Benli Yaylası yakınlarında Karadeniz Recai Dinçel Silahlı Propaganda Birliği’ne bağlı bir grup gerillamızla oligarşinin askeri güçleri arasında çıkan çatışmada **Hasan Hüseyin Boyraz** yoldaşımız şehit düştü.

Aynı gün, F tiplerine, tecrit zulmüne karşı işkenceli ölüm hücrelerinde dört yıldır direnişi sürdüren tutsaklardan 10. Ölüm Orucu Ekibi’nde

Sayı 113

5

27 Haziran
2004

Hasan Hüseyin BOYRAZ - Halkın kurtuluşunun dağlardaki şahanı

Yoldaşları, Hasan Hüseyin Boyraz’a ilişkin şu bilgilere yer verdiler:

30 Ekim 1974 Sivas doğumludur. İlk, orta ve liseyi Gürün’de okudu. 91-94 arası Marmara Üniversitesi SHMYO dış-protez bölümünü bitirdi. 1994’te yeniden başka bir yüksek okulda okumaya, Gazi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü’ne başladı.

Hemen tüm okul yaşamı boyunca tatillerde seyyar satıcılık, tezgahçılık, garsonluk gibi işlerde, dış protez laboratuvarlarında çalıştı. Emekçiliği, sömürüyü yaşadı. Lise yıllarından itibaren solcu olarak tanımlardı kendisini. Daha sonra zaman zaman devrimci yayınları okumaya başladı. Ama örgütlü ilişkisi 1996’da Ankara’da başladı. Gençlik örgütlenmesi içinde yer aldı. Gazi Üniversitesi’nde AYÖ-DER komitesinde yer aldı. Örgütleyici,

kavrayan yanlarıyla hızla gelişti, TÖDEF İç Anadolu, Marmara, Karadeniz organizasyonunda görevler üstlendikten sonra Ege TÖDEF sorumluluğunu sürdürdü.

Defalarca gözaltına alındı, hiçbirini onu mücadeleden yıldıramadı. Tersine, mücadele kararı pekişti. İkinci üniversiteyi de bitirecekken 4. Sınıfta bıraktı okulu. Artık her şeyini devrim mücadelesine verecekti. Daha önceleri düzenin daha farklı da değiştirilebileceği düşüncesi vardı, düzenle bağları vardı. Kendi deyimiyle “savaşı, silahlı mücadeleyi kavramamaktan, düzenle bağıni koparamamaktan demokratça mücadele kafa yapısına sahiptim... Şehitlik, halk sevgisi son dönemde kafamda daha çok oturmaya başladı.” diyerek tercihini netleştirdi. “Savaşçı olmak istiyorum...” diyordu.

1998’de illegalitede istihdam edilerek çeşitli görevler aldı. İki üniversite bitirmiş biri olarak düzenin sunacağı imkanları reddedip, halk kurtuluş savaşçısı oldu. 2000 Temmuz’unda gerillaya katıldı.

Ağabeyi de Kurtuluş Cephesi gerillalarından biriydi. Ağabeyi Haydar Boyraz, kardeşinden üç ay önce Dersim’de bir çatışmada şehit düşmüştü. Devrime ve zafere sarsılmaz inancıyla halk kurtuluş savaşının dağlardaki şahınlardan biri olarak sürdürdüğü mücadelede ölümsüzleşti.

yer alan iki Cepheli direnişçi, ölüm oruçlarının 249. günündeyken tecrit, sansür ve zorla müdahaleyi protesto ederek bedenlerini tutuşturdular. Bedenlerini tutuşturan tutsaklardan **Hüseyin Çukurluöz** aynı gün, **Bekir Baturu** ise 23 Haziran'da şehit düştüler."

Sincan F Tipi'nde bulunan Hüseyin Çukurluöz eylemini gerçekleştirdiği gün şehit düşerken, vücudunun yüzde 50'isi yanık olan Bekir Baturu, ertesi günü, 23 Haziran sabahı şehit düştü.

Alevleriyle direnişi harladılar ve halkların emperyalizme ve faşizme teslim olmayacağını ilan ettiler. Feda savaşçısı Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi'nin direnişçileriydi onlar. Aynı ekip içinde yer alan, Muharrem Karademir, Günay Öğrener ve Selma Kubat da feda eylemleri ile şehit düşmüşlerdi. 19 Aralık 2000'de alevler içinde zafer işaretleriyle ölümsüzleşen Fidanlar'dan, İbiller'den sonra, dışarıda Gültekin Koç'un tohumunu attığı feda'nın bir geleneğe dönüşmesinde, 10. Ölüm Orucu Ekibi tarihi bir misyona sahip olduğunu gösterdi.

"Tövbe Ettirmek"ten Başka Hiçbir Şey Bilmeyen Oligarşik Düzeni Karşı İnançlarımız ve İdeallerimiz İçin Direnmeyi Sürdüreceğiz. AKP iktidarının "tövbe ettirme" dışında hiç bir politikası yoktur. Cemil Çiçek, ma-

lumu ilanı ile herkesin kulaklarıyla duyacağı şekilde açık hale getirmiştir. Asıp kesmekten, vurup kırmaktan, bastırıp susturmaktan, muhaliflerine marjinal, terörist demekten başka hiçbir şey bilmeyen bir iktidarın yönettiği Türkiye'de, bu politikalar, beraberinde işkenceyi, işkenceli ölüm hücrelerini, hukuksuzluğu, infazları getiriyor. Faşizm budur. Faşizmin, farklı düşünceleri yok etmek, bu düşünceleri savunanları pişmanlığa zorlamak üzerine kurulu politikasını zaten, işkenceler, katliamlar olmaksızın yaşama geçirmek mümkün değildir.

Ve bu zihniyeti bütün dünya tanıyor. Bu politika, Amerikan emperyalizminin "ya benden yanasın, ya terörist" politikasıdır. ABD, bütün politikalarını olduğu gibi, bu politikayı da ülkemizde AKP aracılığıyla sürdürmektedir. Emperyalizmin F tipleri bunun için yapıldı. F tipleri ile, devrimcilerin, emperyalizme karşı bağımsızlığı, faşizme karşı demokrasiyi, kapitalizme karşı sosyalizmi savunan düşüncelerini değiştirmeyi hedeflediler. Halkımızı, vatanımızı savunduğumuz için "pişmanlık getirmemizi" amaçladılar.

Faşizmin bu dayatmasına karşı, Cephe'nin cevabı, bütün devrimcilerin cevabı olmalıdır.

"Tövbe etmeyeceğiz; 34 yıldır bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi verdiğimiz için nedamet getirmeyeceğiz. Aksine, bu ülke

Hüseyin ÇUKURLUÖZ - Halkın mücadelesinde 27 yıl!

Yoldaşları, Hüseyin Çukurluöz'e ilişkin şu bilgilere yer verdiler:

Çorum'un Sungurlu Kazası'nın Çukurlu Köyü'nde, 24 Nisan 1962'de doğdu. Türk Alevi yoksul bir ailenin 7 çocuğundan biriydi. 1974'te, henüz 13 yaşındayken çalışmak için Ankara'ya geldi. 1978 başında kaldığı bekar evlerinde Bedii Cengiz'le tanıştı. Bu tanışmayı "Benim yaşamımda yeni bir yolun açılacağı, dışarıda, hapishanede 13 yıllık

bir birlikteliğimizin olacağı tanışmam böyle başladı" diye anlatır. Bedii'yle tanışması aynı zamanda devrimci düşüncelerle tanışmasının başlangıcı oldu. İlk faaliyetleri Dev-

rimci Yol içinde başladı. Devrimci Sol ayrılığında, tavrını Devrimci Sol'dan yana belirledi.

Mahalli alanda faaliyetlerini sürdürürken 1980 Nisan'ında Bedii Cengiz'le birlikte gözaltına alındı; işkencelerden geçirilerek tutuklanıp Ankara Mamak Askeri Hapishanesi'ne konuldu. 12 Eylül cuntasını hapishanede karşıladı. 81'de, 12 Eylül cuntasının hapishanelerdeki zulmünün en yoğun olduğu bir dönemde Mamak'ta 41 günlük açlık grevi yaptılar. Bu eylemin ardından Ankara Merkez Hapishanesi'ne sürgün edildi. 1982'de Bartın Hapishanesi'ne, 1985'te de Gaziantep'te Özel Tip'e sürgün edildi.

Hapishane yaşamında aylarca tek kişilik hücrelerde kaldı, bütün direnişlerin içinde yer aldı. '91'de tahliye oldu. '93 sonlarında tekrar örgütümüzle ilişkisi kuruldu. Gebze'de faaliyet yürütmeye başladı. '95 Mart'ında tutuklandı, 12,5 yıl

hapis cezası verildi.

1996'da Ümraniye'ye sevk edildi. **1996 ölüm orucunda** Birinci Ölüm Orucu Ekibi'nde yer aldı. Sonraki süreçte Sakarya ve Çankırı'da kaldı, hapishane örgütlülüğünde çeşitli sorumluluklar üstlendi. 19 Aralık operasyonunda Çankırı hapishanesindeydi. Yoldaşlarıyla omuz omuza direndi. Yaralandı, geçirdiği beyin travması nedeniyle hastaneye kaldırıldı ve beyin ameliyatı geçirdi. 2001 başında Ankara Numune Hastanesi'nden Sincan 1 Nolu F tipi Hapishane'ye sevk edildi. Sincan'a getirildiğinde vücudunun yarısı felç durumundaydı.

20 Ekim 2003'de 10. Ölüm Orucu Ekibi'nde yer alarak direnişin bayrağını omuzladı. Tahliyesine az bir süre kalmıştı. Ama bu onun için önemli değildi; içeride veya dışarıda 27 yıldır halkının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin içindeydi ve hep öyle kalacaktı. Direnişin bayrağını 249 gün boyunca kararlılıkla taşıyarak bu mücadele içinde ölümsüzleşti.

için yapılacak tek doğru şey, bu mücadeleyi her geçen gün daha da büyötmek, geliştirmektir."

Alevler İçindeki Bedenler Tayyip Erdoğan'ın Yalanlarını Suratına Çarpıyor.

Geçen haftaki Ekmek ve Adalet'te okudunuz, 16 Haziran'da Hollanda Rotterdam'da "F tiplerinde öldürdüğünüz 112 kişi için ne diyeceksiniz?" sorusunu Erdoğan, "Bu hadiselerin şu anki iktidara, bizim yönetimimize maledilmesi yanlış bir mantıktır. Bizim dönemimizde böyle bir hadise yok..." şeklinde cevaplamıştı.

6 gün sonra, 22-23 Haziran günlerinde, Tayyip Erdoğan hükümetinin yönetimindeki hapis-hanelerde iki tutsak tecrit politikasına karşı direnişte şehit düştüler. Alevler sadece onların bedenleri yakmadı, Tayyip Erdoğan'ın yalanları da yandı o alevler içinde. Unutturulmak istenen gerçeği herkese yeniden hatırlattı. Bu gerçek, son şehitlerle birlikte, AKP iktidarı döneminde hapis-hanelerde katledilenlerin sayısının 17'ye ulaşmış olmasıdır. Cephe'nin dile getirdiği gibi, "17 ölü-mün sorumluluğu doğrudan Tayyip Erdoğan'ın, Cemil Çiçek'in ve tüm AKP'lilerin omuzlarındadır." Kaldı ki, Ali Suat Ertoşun'a katliamcılığından dolayı madalya takan, geçmiş iktidarın tek takdir ettiği uygulaması olarak F tiplerini ve 19 Aralık'ı gösteren ve hâlâ devraldığı

politikayı sürdüren AKP iktidarı, 114 ölümün tümünden sorumludur.

AKP iktidarı, her konuda sadece yalanla, sansürle yönetmek, gerçekleri gizlemek istiyor. İçeride halka karşı, dışarıda (çıkarları gereği aldanmaya hazır olan) Avrupa'ya karşı, Türkiye'yi "hiçbir sorunun, olumsuz hiçbir şeyin olmadığı bir ülke" olarak göstermek istiyor. Ne işçinin, ne memurun, ne köylünün feryatları medyada yer buluyor, ne de tabutlar çıkan F tipleri. Sansürle, tüm halk kesimlerinin talepleri için verdiği mücadele gizleniyor. Direnişçiler, ölümleriyle tecrit ve zulüm gerçeğini haykırıyorlar dünyaya.

Her Şeyi Kaybedebilirsiniz, Ama Vicdanınızı Kaybetmeyin! Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, şehitlere ilişkin açıklamasının sonunda bir çağrıya da yer veriyor. **Türkiye halklarına, Partilere, Demokratik Kitle Örgütlerine, Aydınlarla, Sanatçılara** sesleniyor Cephe ve dört yıldır F tiplerinden tabutlar çıktığını hatırlatarak şöyle diyor;

Ve bu ülkenin kendilerine sol diyen yasal partileri, sendikaları, kitle örgütleri, aydınları, sanatçıları, görmezden geliyor, gündemine almıyor veya en fazlası arada bir yasak savma kabilinden lütfen bir basın açıklaması yapıyor. Ki, uzun zamandır bu zahmete de katlanmıyorlar.

Sayı 113

7

27 Haziran
2004

Bekir BATURU - Şehitlerin bayrağını taşımak görevdi

Yoldaşları, Bekir Baturu'ya ilişkin şu bilgilere yer verdiler:

1968 Gaziantep doğumludur. Hem okudu, hem çalıştı. Gaziantep Lisesi'nde okuduğu yıllar, zengin-yoksul ayrımının farkına vardığı ve bu adaletsizliğe öfke duymaya başladığı dönemdir. Üniversiteye girinceye kadar çeşitli işlerde çalışmaya devam etti. Artık düzenin niteliği konusu kafasında netleşiyordu. Ama buna rağmen 20 yaşına kadar politik bir bilince dönüşmedi bu düşünceleri. Devrimciliği İstanbul'da okuyan ağabeyi aracılığıyla tanıdı. Dev-Gençliler'le tanıştı İstanbul'da. Kendi anlatımıyla "Yaklaşımları, sıcaklıkları, ilgileri ve bir insan olarak değer verip dinlemeleri... dayanışmaları, paylaşımları etkilemişti. '90'da Devrimci Gençlik Dergisi'nde ÖSS ile ilgili bir yazıyı okuyunca da, bazı şeyler şekillenmeye başlamıştı."

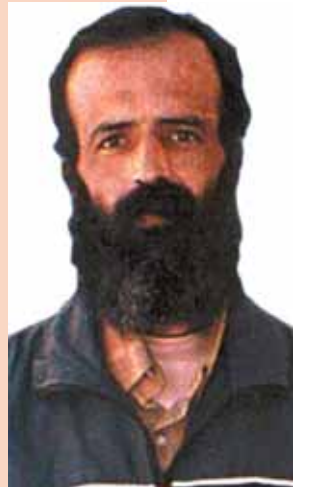
'91'de Gazi Üniversitesi'ne bağlı

Kastamonu Eğitim Fakültesi'nde okumaya başladı. Sürekli okuyor, çevresindekilerle tartışıyordu. Devrimci hareketle '93 yılında tanışıp sorularının cevabını bulunca, Kastamonu gençlik örgütlenmesinde yer aldı. İlk gözaltısını bu süreçte yaşadı. Bıçak, demir, çubuk ve sopalarla yapılan planlı bir faşist saldırıda yaralananlardan biri olmasına rağmen gözaltına alındı.

'94 sonlarında Batı Karadeniz'de öğrenci gençliğin örgütlenmesinin organizasyonu ile görevlendirildi. '95 Şubatında tutuklanıp Ulucanlar Hapishanesi'nde 5 ay tutsak kaldı. Daha sonradan şehit düşecek onlarca yoldaşıyla tanıştı burada: Ayçe İdil Erkmen, Hasan Hüseyin Onat, Gülnihal Yılmaz, F. Hülya Tümgan, İrfan Ortakçı, İbrahim Doğan, İsmet Kavaklıoğlu ve Özlem Türk...

Tahliyesinden sonra yaklaşık 6 ay Ankara'da faaliyetlerini sürdürdü. Daha sonra 1,5 yıl ilişkisinin

koptuğu bir dönem yaşadı. '97 Kasım'ında tekrar Kastamonu'da tutuklandı. '98 Eylül'ünde Bartın Hapishanesi'ne sevk edildi. 19 Aralık 2000'de Bartın'daydı. Bartın'da, daha sonra şehit düşecek Cengiz Soydaş, Erol Evcil, Ali Koç, Uğur Bülbül, Yusuf Kutlu ve Serdar Karabulut'la omuz omuza mücadele etti. Şehitlerin inançları, kararlılıkları, bağlılıklarından öğrenerek devrimciliğini büyüttü. 20 Ekim 2000'de ölüm orucu tartışmaları yapılırken, o Hepatit B tedavisi için hapishanedeydi. O gün, direnişçilerden biri olamamıştı, 3 yıl sonra aynı gün alınca taktı o kızıl bantı. Ve yoldaşlarına layık olarak, yoksulluğa, adaletsizliğe karşı girdiği bu kavgada, tecrite karşı direnişte ölümsüzleşti.

Tüm bu kurumlara, kişilere, siyasal sorumlulukları, görevleri açısından çok şey söylenebilir. Ama çok daha vahimi, vicdanlarını kaybetmekte oluşlarıdır.

F tiplerine karşı devrimci tutsakların sürdürdüğü direnişin biçimini doğru bulmayanlar olabilir; ama bu kimsenin F tiplerindeki tecrit zulmüne dur deme yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz. Ancak vicdanları körenenler, böyle bir sorunu yok sayabilir, gündeminden çıkarabilir.

Sincan F Tipi'nde şehit düşen 42 yaşındaki Hüseyin Çukurluöz'ün tahliyesine sadece 1,5 ay

vardı. Tahliyesine 1,5 ay kalan bir tutsağın bedenini tutuşturma nedeni üzerine herkes düşünmek zorundadır.

Kimse sanmasın ki sadece ölüm rakamları büyüyor; hayır! F tiplerindeki katliamı sürdürenler, bu katliama sessiz, tavırsız kalanlar, daha büyük bir suç batağına batıyor, her geçen gün daha da kirleniyorlar. Tarih yazıyor bunları. Halkın zayıf sanılan ama öyle olmadığını tarihin her aşamasında gösterdiği hafızası kaydediyor. Zulüm düzeni de, sessiz ortakları da yüzü aşkın ölümün ağırlığının altından kalkamayacak!"

Uğruna Şehit Düştükleri Düşünceleri Zafere Ulaştırmıncaya, Vatanın Bağımsızlığını, Halkın Özgürlüğünü Sağlayıncaya Kadar Direniş Ve Mücadele Sürecek!

Sayı 113

8

27 Haziran
2004

Hüseyin Çukurluöz'ün memleketi Çorum'daki cenazesine 150 kişi katılırken, cenazede TAYAD'lı Aileler imzalı " Hüseyin Çukurluöz Ölümsüzdür ve Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez " pankartları açıldı. Mezarlıktaki yürüyüşte "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz, Katil Devlet Hesap Verecek " sloganları atıldı. Vasiyeti üzerine gömüleceği tepeye gelindiğinde sloganlar ve zılgıtlarla defnedildi. Vasiyeti üzerine Nazım Hikmet'in Kuva-i Milliye Destanı şiiri okundu.

Bekir Baturu 'nun cenazesi memleketi Gaziantep'e götürüldü. Mezarlıkta TAYAD'lı Aileler imzalı " Bekir Baturu Ölümsüzdür ve Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez " pankartları açıldı ve atılan sloganların ardından vasiyeti üzerine Nazım Hikmet'in Kuva-i Milliye Destanı şiirinden Antep bölümü okundu. Ankara'dan cenazeye gelen 2 kişi askerlik gerekçesiyle gözaltına alınırken Mersin'den gelen TAYAD'lılardan Erdem Tekgöz'ün gözaltına alınmak istenmesi üzerine arkadaşlarını vermek istemeyen ailelere polis vahşice saldırdı. Vücutlarında kırık ve darp izleri bulunan aileler adliyeye giderek polis hakkında suç duyurusunda bulundular.

22 Haziran'da Tokat'ta şehit düşen Hasan Hüseyin Boyraz, 24 Haziran'da TAYAD'lı Aileler tarafından anıldı. Saat 13 .00 'da Bağcılar Karanfiller Kültür Merkezi'nde toplanan aileler Altınşehir Mezarlığında bir anma gerçekleştirdi. Anmada Hasan Hüseyin Boyraz'ın hayatı anlatılırken şehit anaları da mezar başında ağıtlar yaktı. Anmada " Hasan Hüseyin Boyraz Ölümsüzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Anma söylenen marşlarla sona erdi.

mTüm basın ve yayın kuruluşlarına, Haber Müdürlerine, Köşe Yazarlarına, Televizyon yorumcularına

NEDEN YAZMIYORSUNUZ?

Öğrenmek Bizim Hakkımız, Açıklamak Sorumluluğunuzdur

114... Bu rakam ne ifade ediyor sizler için?

114 rakamı, ne borsada hisse senetlerinin yükselme oranını, ne falan futbolcunun transferde alacağı milyarı, ne de bir popstar şarkıcısının albüm satış rakamlarını anlatmıyor. Bunları anlatmadığı için de sizin gazetesinin, televizyonlarınızda söz edilmiyor.

114 ölümden söz ediyoruz.

F tiplerindeki tecrit zulmünün ve sansür giyotininin katlettiği 114 insan.

Haber merkezlerinize, yazı masalarına mutlaka ulaşmış olduğunuzu düşündüğümüz açıklamalardan da görmüş olacağınız gibi, F tipi hapishanelerdeki tecrit 22-23 Haziran'da Sincan F Tipi'nde iki canımızı daha aldı. Hüseyin Çukurluöz ve Bekir Baturu yaşamlarını kaybettiler.

Hapishanelerden peşpeşe tabutlar çıkıyor, **YAZMIYORSUNUZ.**

Tecrit can almaya devam ediyor, tecriti durdurun diye haykırıyoruz, **YAZMIYORSUNUZ.**

Bu ülkenin hapishanelerindeki dayanılmaz tecrite dikkat çekmek için iki insan bedenini tutuşturarak ölüyor, siz bunda haber değeri görmüyor, küçük bir haber bile yapmıyorsunuz.

Kedileri, köpekleri, fahişeleri, pezevenkleri, ve akla gelebilecek her şeyi yazarsınız. Ama bunu ısrarla ve kararlılıkla **YAZMIYORSUNUZ!**

NEDEN?

"Birakın geberip gitsinler!" diye mi düşünüyorsunuz siz de?

Medya tarihinde eşi görülmemiş katılıkta bir sansür uygulani-

yor tecrit ve tecrite karşı direniş konusunda. Adeta bir ANAYASA EMRİ var bunların yazılmaması için.

Evet soruyoruz, **NEDEN YAZMIYORSUNUZ?**

F tiplerini, tecriti ve ölümleri yazmama konusunda **MKG kararı mı var?** Meşhur Andıç'lardan biri daha mı yayınlandı bu konuda?

Bunu halka açıklayın! Aksi halde ölümlerin ve sansürün sorumluluğundan kurtulamazsınız.

Bu sizin için meslek ahlakıdır.

Kendi mesleğine saygılı biri, neyi neden yazdığını veya yazmadığını açıklar.

Yasak varsa, yasağı anlatın. Hayır kendiniz sansür ediyorsanız, bunu anlatın. "Biz öyle bir basınız ki, canımızın istediğini yazar, istemediğini yazmayız" deyin.

Belki Cemil Çiçek'in açıkça dile getirdiği "tövbe ettirme" politikasının tövbe ettirdiği kalemlerdensiniz, belki zulümle, tecritle "tövbe ettirme" politikasının ortağı.

Yazmama nedeninizin hangisi olduğunu bizlere ve tüm halka açıklamaya çağırıyoruz sizi.

Hiçbir açıklama yapmadığınızda, bundan çıkacak tek sonuç; Üzerinizde bir baskı, yasak olduğu için değil, bizzat sizler, tecrit politikasını, F tiplerindeki katliamı desteklediğiniz için, F tipleri sansürünü sürdürdüğünüz olacaktır.

Neden yazmıyorsunuz diye soruyoruz, ve cevap bekliyoruz.

24 Haziran 2004

TAYAD'lı Aileler

İki Can Canlarını Birlikte Halkına Vatanına Sundu

"... Kendilerinden önce yaşamını yitiren 112 canın sesini duymayanlara ses olmak istediler. Umut, inanç doluydu yürekleri. İnanıyorlardı ki tecrit kalkacak. Kalkmalıydı, çünkü bu koşullarda yaşamak mümkün değildi. Tutuşturdukları bedenleriyle bunu haykırdılar.

Sesimize ses katın, tecrite sessiz kalmayın diyor tutuşturdukları bedenleri.... Ve biz analar, babalar, kardeşler, bacılar hala demokratikleşiyoruz, AB'ye giriyoruz masallarıyla uyutulmak, susturulmak isteniyoruz. Bu suskunlukla daha büyük saldırıların hazırlığı yapılıyor. Yeni cezaların, Tek Tıp Elbisenin de içinde olduğu Yeni Ceza İnfaz Yasası ile bugüne kadar susturamadıklarını susturmayı amaçlıyorlar.

Susmayacağız, hiç kimse-nin de susmasını istemiyoruz.

Evlatlarımızın sesine ses katalım, tüm halkımızı hapishanelerdeki evlatlarımıza sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Tahliyesine bir adım kala halkı için, bizler için yaşamını feda eden Hüseyin, onunla birlikte bedenini tutuşturan Bekir bizden bunu istiyor.

Ve AKP iktidarına sesleniyoruz:

114 can yetmedi mi? Daha kaç can istiyorsunuz? Bilin ki evlatlarımız dünyanın en kararlı insanları ve tecrit kalkana kadar, yeni evlatlarımız canlarını ortaya koyacaklar.

Bugüne kadar olan ve bundan sonra olacak **ölümlerden AKP iktidarı ve AB sorumludur.**

TAYADLI AİLELER

Sayı 113

9

27 Haziran
2004

ZAFER DİRENENLERİN OLACAK

TAYAD'lı Aileler, 23 Haziran günü Yüksel Cad-desi'nde toplanarak, şehitleri selamladılar ve iktidarı protesto ettiler. ESP'lilerin de destek verdiği eylemde "AB ve ABD'nin Tecrit Hücrelerinde 114 İnsan Öldü, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!, Tecrite ve Sansüre Son!" yazılı dövizler açıldı.

"Onların alevleri faşizmi emperyalizmi ve işbirlikçilerini de tutuşturacaktır." diyen TAYAD'lılar açıklamalarını şu sözlerle bitirdiler: "Bugün ve yarında dünyanın teröristlerini Amerika'ya NATO'ya İsrail'e ve onların işbirlikçilerine karşı direnenler ve bedel ödeyenler kazanacaktır."

Eylemde, sık sık "Zaferi Şehitlerimizle Kazanacağız! Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz! Hüseyin Çukurluöz Bekir Baturu Ölümsüzdür! Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez!" sloganları atıldı.

Cephe Savaşçıları Anıldı

Geçen yıl Tokat'ta şehit düşen gerilla İpek Yücel, 19 Haziran günü Armutlu Cemevi'nde anıldı. Ailesi ve yoldaşları tarafından düzenlenen anma yemeğine 250 kişi katılırken, İpek Yücel'i anlatan bir film gösterildi. Daha sonra otobüslerle Cebeci Mezarlığı'na gidildi. Mezarlık girişinden "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, İpek Yücel Ölümsüzdür" sloganlarıyla yürüyüşe geçen kitle, gerillanın mezarını karanfillerle süsledi ve "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" sloganını haykırdı. Mezar başında TAYAD'lılar adına bir konuşma yapılırken, polis anmayı kameraya kaydetti.

22 Haziran 1996'da DYP İstanbul Kağıthane İlçe binasına düzenlenen baskından sonra çıkan çatışmada şehit düşen **Adalet Yıldırım**, Dersim'deki mezarı başında anıldı. Temel Haklar Üyeleri ve TAYAD'lı Aileler mezara karanfiller koyduktan sonra saygı duruşunda bulundular. Anma, şiirlerin ve "Bize Ölüm Yok" marşının söylenmesiyle sona erdi.

Tecrit Protesto Ediliyor

Dersim'de 16 Haziran'da yeraltı çarşısı üzerinde "F tipi İşkencesine Hayır, Hapishanelerde 112 İnsan Öldü Duydunuz mu?", "F tipi Üniversite İstemiyoruz", "NATO Ezenlerin Silahlı Örgütüdür" dövizlerinin taşındığı bir eylem gerçekleştirildi. Temel Haklar, ESP ve Devrimci Demokrasi tarafından düzenlenen eylemde, infaz yasası protesto edilerek, "Tecriti Kaldırın, Ölümleri Durdurun" ve "Tek Tip Elbise Giymeyeceğiz" sloganları atıldı.

Ayrıca, 21 Haziran günü, Bursa İHD, Heykel Meydanı'nda düzenlediği bir eylemle "Ceza İnfaz Yasası Geri Çekilsin" dedi. Eylemde "F tipi Hayat İstemiyoruz", "Tek Tip Elbiseye Hayır" sloganları atıldı.

Sorumlu AKP'dir

"... Tecrit politikalarında ısrar eden AKP yeni ölümlerin de sorumlusu olacaktır. Yıllardır sürdürülen ve bugün artık net sonuçları görülmeye başlanan F tipi tecrit yeni canlar almaya devam edecektir. Yeni infaz yasası ile getirilmeye çalışılan daha ağır koşullar yeni işkence ve ölümlerin habercisi gibidir. Bu politikaların sahibi olarak AKP, tüm bu işkence ve ölümlerin baş sorumlusu olacaktır.

HALKIN HUKUK BÜROSU

Aydınlara Soruyoruz...

"... Tayip Erdoğan'a soruyoruz: inanç özgürlüğünün, Müslümanlığın, demokratikleşmenin lafazanlığını yaparken, inançları için okullarından attığınız, tutukladığınız öğrenciler, inançları için tecritte tuttuğunuz ve ölümlerine sebep olduğunuz insanlara ne diyorsunuz?

Ya aydınlar sanatçılar: ölüm oruçları üzerinde demagoji yaparak cinsel saplantılarıyla gençliğimizi yozluğa, sapıklığa yönlendiren siyasi sürtük Oya Baydar'ların etkisinden ne zaman kurtulup yüzünüzü gerçeklere döneceksiniz.

GERÇEK: F tipleri ve TECRİT'TİR..."

GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU

Emperyalizm de Tutuşacak

Hüseyin ÇUKURLUÖZ ve Bekir BATURU ABD'ye, NATO'ya ve onların işbirlikçisi AKP'nin tecrit politikasına karşı bedenlerini tutuşturarak kendilerini feda etmişlerdir. Onların alevi emperyalizmi ve işbirlikçilerinin politikalarını da tutuşturacaktır.

ADANA TAYAD'LI AİLELER, GENÇLİK DERNEĞİ ve ŞAKİRPAŞA TEMEL HAKLAR Girişimi

Abdi İpekçi'de Direniş

Direnışçileri ziyarete gelenler soruyor; aylardır burada, bu koşullarda mı sürdürüyorsunuz gerçekten? Evet, bu koşullarda sürdürüyorlar. AKP'nin polisinin onlara değil çadırı, bir battaniyeyi bile çok görüp, battaniyelere el koyduğu günler oldu. Ama orada tutsak yakınlarının sabır ve kararlılığı, TAYAD'lıların 20 yıllık direniş geleneği vardı. Abdi İpekçi'de direniş işte bu geleneğin verdiği güçle aylardır sürdürülüyor.

Önlerindeki dövizler değişmiyor; ama dövizlerdeki rakamlar değişiyor. Dövizlerin birinde "Hapishanelerde 112 İnsan Öldü! Duydunuz mu?" yazıyor... Bu dövizin üzerindeki rakam onlarca kez değişti. Bir diğer dövizdeki rakam ise, her gün değiştiriliyor; ondaki rakam, TAYAD'lıların Abdi İpekçi'de tecrite ve sansüre karşı direnişin sesi olduğu günlerin sayısını gösteriyor çünkü. Ve diğer dövizlerde "Tecriti Durdurun!" çağrısı var. Hapishanelerde 4. yılına giren direnişin çağrısı bu.

AKP'nin Yönetimindeki Hapishaneler: 2003'te 158 Ölü!

Çiçek ölümlerin gerçek nedenlerini açıklayamıyor

CHP Grup Başkanvekili Kemal Anadol'un yazılı soru önergesine Adalet Bakanı Cemil Çiçek tarafından verilen cevapta, sadece 2003 yılı içinde hapishanelerde 158 kişinin öldüğü belirtildi.

Tecrit ve Katliam Bakanı olduğu bu rakamlarla bir kez daha kanıtlanan Cemil Çiçek, soru önergesine verdiği cevapta, 2003 yılında hapishanelerde meydana gelen bu ölümlerin "122'si eceliyle(!), 30'u intihar ve 6'sı öldürölme sonucu" gerçekleştiğini açıklıyor;

AMA, hapishanelerden sorumlu bakan, "eceliyle" dediklerinin bir çoğunun gerekli ve zamanında tedavi yapılmadığı için öldüklerini gizliyor. "İntihar" dediği ölümlerin bir kısmının, zulmü protesto etmek için bedenini tutuşturan tutsaklar olduğunu, bir kısmının F tiplerinin hücrelerindeki tecrit sonucu olduğunu açıklayamıyor.

Tecrit ve "sessiz imha"yla hapishaneler katliamı sürüyor! Sami Türk, Cumhuriyet tarihinin "döneminde en fazla tutuklu ve hükümlünün öldürölündüğü" Adalet Bakanı sıfatıyla ayrılmıştı koltuğundan. Rakamlar, bu sıfatın çok geçmeden Cemil Çiçek tarafından devralınacağını gösteriyor.

İnfaz Yasası İptal Edilmelidir!

Dersim Temel Haklar, ESP ve Devrimci Demokrasi okurları, 16 Haziran'da yaptıkları eylemle Ceza Yasası'nı ve Cezaların İnfazına Dair Tüzüğü protesto ettiler. Eylemde yapılan açıklamada yeni yasanın tutsaklara TTE giydirmek, zorla çalıştırmak gibi yaptırımlar içerdiği vurgulanarak, bunların F tiplerindeki teslim alma politikasının devamı olduğu belirtildi.

Çarşı üstünde yapılan Eylemde "Katil ABD İşbirlikçi AKP", "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganları atılırken "Hapishanelerde 112 İnsan Öldü Duydunuz Mu?", "F tipi İşkencesine Son" dövizleri taşındı.

Aynı konuda bir başka eylem de 18 Haziran'da Ankara Yüksel Caddesi'nde yapıldı. İHD'liler tarafından yapılan eylemde "yeni infaz yasasının hükümlüleri daha da yalnızlaştırmayı amaçladığı, saçmasapan gerekçelerle cezalar öngördüğü", "hukuksuzluk ve dayatma" olduğu belirtilerek, yasanın geri çekilmesi istendi. Eylemde "Ceza İnfaz Yasası Geri Çekilsin! İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek! Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun!" sloganları atıldı.

Sayı 113

11

27 Haziran
2004

Adli Tıp Kararları 'Güvenilmez!'

Tıbben "iyileşemez" olduğu kesin olan Wernicke Korsakoff hastalarına "iyileşebilir", "hapishanede yatabilir" raporları veren işkenceci Adli Tıp uzmanlarının bir kararı daha AİHM tarafından "güvenilmez" bulundu.

Adli Tıp'ın "iyileşir" raporuyla yeniden tutuklanıp hapishaneye atılan Serkan Aydoğan'ın avukatlarının başvurusunu değerlendiren AİHM, hükümete 16 Nisan'da gönderdiği yazıda yeni bir rapor hazırlanmasını istedi. Ama Adli Tıp'ın hamisi AKP hükümeti bunu yerine getirmedi. AİHM bunun üzerine ikinci bir yazı daha gönderdi ve hükümete 22 Haziran'a kadar süre verdi.

AKP'nin himayesinde koltuklarını koruyan Adli Tıp'ın işkencecileri, ne tıbben, ne hukuken o koltuklarda bir dakika dahi oturmazlar. Ama oturmaya devam ediyorlar. Çünkü burası Türkiye!

NATO DEFOL!

İSTANBUL - NATO Yıkılacak Halklar Kazanacak

★ NATO ve Bush Karşısı Birlik Kadıköy Demokrasi Platformu 17 Haziran'da Kadıköy Heykel önünde yaptığı eylemle, "NATO'yu İstanbul'da İstemiyoruz" dedi.

★ Her hafta olduğu gibi, 19 Haziran günü de Taksim Gezi Parkı'nda toplanan NATO ve Bush Karşısı Birlik, "İstanbul'un işgal edilmesine izin vermeyeceğiz, alanlardayız" dedi. NATO karşıtı eylemlere saldırıların kınandığı bir açıklama yapan Birlik üyeleri, "İstanbul NATO'ya Mezar Olacak" sloganları attılar. Grup Yankı ve Grup Yel türküleriy-le katılırken, "28-29 Haziran'da Mecidiyeköy'deyiz" yazılı dövizler taşındı.

★ 20 Haziran'da Çağlayan Meydanı'nda AK-Der, İHH, Mazlum-Der ve Özgür-Der tarafından bir miting düzenlendi. 4 bine yakın kişinin katıldığı mitingde ABD ve İsrail bayrakları yakıldı. Alanda, "Yeni işgal düzeni, Büyük Ortadoğu Projesi", "Şaron Bush Elele, Ortadoğu Kan Gölüne", "NATO'ya ve BOP'a Hayır" pankartları asıldı. Konuşmalarda emperyalist politikalar eleştirilirken, Gazeteci Abdurrahman Dilipak, "ABD celladını arıyor" dedi. Mitinge Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de yer aldığı sol gruplar da katıldı. HÖC, "NATO Yıkılacak Halklar Kazanacak" pankartı ve bayraklarıyla mitingi alanında direniş sloganlarını haykırdı.

★ Amerikan askerlerinin denize döküldüğü Dolmabahçe'de eylem yapan 68'liler, NATO'yu protesto etti. Gümüşsuyu'nda bulunan İstanbul Teknik Üniversitesi önünden "Yankee Go Home", "Bağımsız Türkiye" pankartlarıyla Dolmabahçe'ye yürüyen yaklaşık 500 kişi, burada bir açıklama yaparak, "Üsler kapatılsın" dedi.

★ Maltepe Nato ve Savaş Karşısı Platform 22 Haziran'da yaptığı açıklamada, "Türkiye Amerika ta-

rafından yine bölge halklarına karşı cepheye sürülmek isteniyor" denildi.

★ NATO ve Bush Karşısı Birlik, 21 Haziran günü Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda NATO'ya karşı meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi. "NATO'ya Geçit Yok, 28-29 Haziran'da Mecidiyeköy'deyiz" pankartının taşındığı eylemde 200 kişi yer aldı. Yapılan açıklamanın ardından eylem, "NATO Yıkılacak, Halklar Kazanacak" sloganıyla sona erdi.

★ HÖC'ün bileşeni olduğu NATO ve Bush Karşısı Birlik, 23 Haziran'da, meşaleli eylem yaptı. Galatasaray Lisesi önünde meşalelerle basın açıklaması yapan birlik üyeleri sık sık "İstanbul NATO'ya Mezar Olacak, Katil ABD İşbirlikçi AKP" sloganlarını attı.

★ Proleter Devrimci Duruş, 20 Haziran'da Galatasaray Postanesi önünde bir basın açıklaması yaptılar. Demokratik Haklar Platformu da aynı gün, "Emperyalizm ve NATO'ya Hayır Yaşasın Yeni Demokratik Cumhuriyet" pankartı açarak Bağcılar Meydanı'nda bir eylem düzenledi. BAK, 18 Haziran günü TMMOB'da bir basın toplantısı düzenledi. İstanbul Kadın Platformu 20 Haziran günü yaptığı eylemde, "Ülkemizin kadınları Bush'u yargılıyor" diyerek, temsili "mahkeme" kurdular. Halkevleri, 19 Haziran'da Şişli AKP İlçe Başkanlığı önünde basın açıklaması düzenledi. Aynı gün Halk Kültür Merkezleri de Galatasaray Postanesi önünde "İstanbul'da NATO'yu ve Savaş Tüccarlarını İstemiyoruz" dedi. Ayrıca, BEKSAV 22 Haziran günü Kapalıçarşı esnasına NATO Zirvesi katılımcılarına satış yapılmamasına çağırısı yaparken, ESP'liler 24 Haziran'da The Marmara önünde basın açıklaması yaptı.

★ NATO'ya ve Bush'a karşı İstanbul Buluşması Organizasyon Komitesi, 18 Haziran günü Tabipler Odası'nda bir basın toplantısı yaptı. NATO ve Bush Karşısı Birlik, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, İşgal Karşısı Komiteler ile DİSK, HAK-İŞ, KESK, TMMOB, TTB'den oluşan birlik, NATO'ya karşı yapılacak eylem programını açıkladı. Basın toplantısının ardından ise Aksaray-Laleli-Beyazıt ve Sultanahmet güzergahında toplu olarak bildiri dağıtıldı.

★ HÖC'ün de içinde bulunduğu Küçükçekmece NATO ve Savaş Karşısı Bileşenleri, Sefaköy Gümüşçüler Çarşısı'ndan Atatürk Parkı'na kadar yürüyüş gerçekleştirdi. 150 kişinin bulunduğu eylemde sık sık "NATO Yıkılacak Halklar Kazanacak, İstanbul NATO'ya Mezar Olacak, Irak Halkı Yalnız Değildir, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Katil

Sayı 113

12

27 Haziran
2004

**Vatanımızın kalbine saplanmış
NATO hançerini söküp atmak için**

**28-29 Haziran'da İstanbul'da
Mecidiyeköy'de toplanalım!**

ABD İşbirlikçi AKP " sloganları atıldı. Parkta yapılan basın açıklamasında mitinge katılım çağrısı yapıldı.

★ Esenyurt NATO ve Emperyalist İşgal Karştı Platform 22 Haziran akşamı meşaleli yürüyüş yaptı. "İstanbul'u NATO'ya Dar Edeceğiz" sloganlarıyla yürüyen 100 kişi, 27 Haziran'daki mitinge çağrı yaptı.

★ Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi 23 Haziran günü, İstanbul Adliye Sarayı'nda BUSH'un İstanbul'da gözaltına alınıp tutuklanmasıyla ilgili suç duyurusu yaptı. Yapılan açıklamada, ÇHD İstanbul Şube başkanı Hakan Karadağ, NATO'nun halklara acı ve gözyaşı getirdiğini dile getirdi.

★ DİSK'e bağlı Emekli-Sen üyeleri 23 Haziran günü Mecidiyeköy Köprüsü altında bir basın açıklaması düzenledi. "Demokrasi İnsan Hakları ve Özgürlükler Mücadelesinden Emekli Olunmaz" pankartının açıldığı eylemde, "Kadın Taciri İşkenceci NATO'yu İstemiyoruz", "Üslere El Konulsun NATO Defolsun", "IMF Defol" sloganları atıldı. Basın açıklamasını okuyan Hasan Kaşıkır, NATO'nun suçlarını anlatarak, "tüm işçileri, emekçileri, emeklileri 27'sindeki büyük buluşmaya, 28-29'unda Mecidiyeköy'de birarada olmaya davet ediyoruz" dedi.

ANKARA - NATO Zirvesi'ne Geçit Yok

★ Ankara Nato Karştı Gençlik Platformu 17 Haziran günü Meclis önünde yaptığı eylemde "İstanbul'u NATO'ya Dar Edeceğiz!, Direnen Halklar Kazanacak!, NATO'ya Geçit Vermeyeceğiz!" sloganlarıyla işbirlikçilere mesaj verdi. Ayrıca NATO Karştı Gençlik Platformu, 19 Haziran günü de Yüksel Caddesi'nde bir eylem düzenledi. "İstanbul'u NATO'ya Dar Edeceğiz" ve "İstanbul'da NATO Zirvesi'ne Geçit Yok" pankartlarının açıldığı eylemin sonunda İdilcan Kültür Merkezi Müzik Grubu direniş marşları söyledi.

★ HÖC'ün de olduğu Bush'a NATO'ya Emperyalizm Karşı Ankara Platformu, 16 Haziran günü, Ceyhan Kansı Caddesi'nde toplanarak, AKP Genel Merkezi önüne yürüdü. AKP önünde polis barikatıyla karşılaşan kitle, burada bir açıklama yaptı. 500 kişinin katıldığı eylemde "Katil ABD İşbirlikçi AKP" "Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş!" sloganları atıldı.

★ NATO Karştı Gençlik Platformu, NATO Zirvesi sponsorlarından Türkiye İş Bankası'nın Kızılay Şubesi önünde 22 Haziran günü yaptığı eylemde "Sponsorluk katliama destektir" dedi. Anti-emperyalist gençlik buradaki açıklamanın ardından sloganlarla GİMA önüne yürüdü ve marşlar söyleyerek eylemine son verdi. Platform 23 Haziranda yine Yüksel Caddesi'nde yaptığı eylemle, "İstanbul'u NATO'ya Dar Edeceğiz" kararlılığını haykırdı.

★ Mamak NATO Karştı Platformu, mahallelerindeki ana caddenin adının "NATO yolu" olmasına karşı yaptığı, "NATO yolu değil kardeşlik yolu" kampanyasında toplanan 3 bin imzayı, Ankara Büyükşehir Belediyesi önünde yaptığı açıklamanın ardından Belediyeye teslim etti. Mahalle halkı, bu yolun adının "kardeşlik yolu" olarak değiştirilmesini istiyor.

★ BES Ankara 1 No'lu Şube üyesi memurlar 22 Haziran'da Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü önünde yaptıkları bir eylemle NATO'yu ve özelleştirmeleri protesto ettiler.

★ TRT Radyo Binası'ndaki polis işgali ve çalışanlarının dolaplarına varana kadar sürekli aranmasını protesto etmek için, 21 Haziran günü TRT Haber Dairesi önünde oturma eylemi yapmak isteyen Haber-Sen üyelerine polis saldırdı. Saldırı sonucunda sendikanın MYK üyeleri Osman Köse ve Haluk Durgaç ile Ramazan Taş bir süre gözaltına alındı.

İZMİR - NATO'dan Cıkılsın Üsler Kapatılsın

★ 19 Haziran günü düzenlenen mitingte "NATO'dan Cıkılsın Üsler Kapatılsın" denildi. HÖC'ün de bulunduğu çok sayıda siyasi grubunun ve sendikanın katıldığı mitingte binden fazla kişi Gündoğdu Meydanı'nda toplandı. NATO ve Bush Karştı Birlik, BAK ve İKK'nın ortak düzenlediği mitingte Tertip Komitesi adına konuşan Musa Çeçen, "zirveyi engelleyeceğiz" dedi. Mitingte sık sık, "İstanbul NATO'ya Mezar Olacak" sloganı atıldı.

★ NATO ve Bush Karşıtları, İzmir'de 21 Haziran günü,

Limontepe, Cennetçeşme, Eskiizmir sokaklarında "NATO ve Bush'a Hayır" pankartıyla yürüyüş yaptı.

Vatanımızın kalbine saplanmış NATO hançerini söküp atmak için

28-29 Haziran'da İstanbul'da Mecidiyeköy'de toplanalım!

Sayı 113

13

27 Haziran
2004

ADANA - İncirlik Kapatılsın

Adana Emperyalizm, İşgal ve NATO karşıtı Platform ile Mersin İşgal ve NATO Karşıtı Platform 19 Haziran günü İncirlik Üssü önünde bir eylem yaptı. "NATO'ya Hayır, İncirlik Üssü Kapatılsın" pankartıyla üsse yakın bir noktada otobüslerden inen kitle, sloganlarla üsse yürüdü. Jandarma ve polis barikatıyla karşılaşan anti-emperyalistler, bunun üzerine D-400 Karayolu'nu trafiğe kapatarak oturma eylemi yaptılar. Barikat önünde kısa süreli bir çatışmanın ardından basın açıklamasını yapan kitle, D-400 Karayolu'nu trafiğe kapatarak yaptığı yürüyüşle eylemini sona erdirdi. 750 kişinin katıldığı eylemde HÖC kızıl bayraklarıyla yer aldı. Eylemde sık sık "Filistin'de Irak'ta Direniş Kazanacak", "İstanbul NATO'ya Mezar Olacak" sloganları atıldı. Bu arada 18 Haziran'da ESP'lilerin İncirlik önünde yapmak istedikleri açıklamaya jandarma saldırdı.

MERSİN - Halkız Haklıyız Kazanacağız

Mersin NATO ve İşgal Karşıtı Gençlik, 18 Haziran'da Mersin Limanı önünde yaptığı eylemde "NATO'dan Çıkılın, Üsler Kapatılsın" pankartı açtı. İncirlik Üssü'nün kapatılmasını isteyen gençlik, "NATO'nun kanlı operasyonlarına ortak olmayacağız. Halkları katledenlerin üslerine izin vermeyeceğiz" dedi.

Tarsus'da NATO karşıtları topladıkları imzaları 19 Haziran günü düzenledikleri eylemle TBMM Başkanlığı'na gönderdi.

Mersin Demokratik Kent İnisiyatifi ve NATO, İşgal Karşıtı Platform 17 Haziran günü AKP binası önünde basın açıklaması yaptı. HÖC'ün de bulunduğu platform 18 Haziran günü de Taş Bina önünde bir basın açıklaması eylemi gerçekleştirdi.

Irak ve Filistin'de işkence ve katliamları gerçekleştiren ABD ve İsrail 19 Haziran günü düzenlenen yürüyüşle protesto edildi. Eyleme, yaklaşık 500 kişi katıldı.

HÖC'ün de bulunduğu Kadın Platformu, AKP önünde eylem yaptı. Eylemde, "Tecavüzcü ABD Ortadoğu'dan Defol" pankartı açıldı. Yapılan konuşmada, 6 kadınının diri diri yakılmasının sorumlusu NATO emperyalistleridir denildi. Platform, 23 Haziran günü de "İşkence ve Tecavüze Karşı Fotoğraf" sergisi düzenledi.

ANTEP - Hepimiz Iraklıyız

HÖC'ün de yer aldığı, sendika, parti ve DKÖ'lerce oluşturulan NATO ve İşgal Karşıtı Platform, 21 Haziran'da, sloganlarla AKP il başkanlığına yürüdü. "Katil ABD İşbirlikçi AKP, İstanbul NATO'ya Mezar Olacak, Sermayenin İmamı Kaça Sattın Vatani, Katil ABD Ortadoğu'dan Defol, Halkız Haklıyız Kazanacağız, Emperyalistler İşbirlikçiler 6. Filo'yu Unutmayın, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşu Kadar Savaş, Hepimiz Iraklı hepimiz Filistinli'yiz" sloganlarının atıldığı eylem, il binası önünde yapılan basın açıklaması ve siyah çelenkle bırakılmasıyla sona erdi.

ZONGULDAK - Saldırı Yıldırıamadı

14 Haziran günü polisin saldırısına uğrayan NATO ve Bush Karşıtı Birlik yılmayacağını, sonraki günlerde faaliyetlerini sürdürerek gösterdi. Gözaltına alınanların mahkemesinde 150 kişilik kitle destek verirken, ertesi günü kent merkezinde imza standları açıldı. 21 Haziran günü de sendikalar ve DKÖ'lerin katıldığı bir basın açıklaması yapıldı.

SIVAS - Katil ABD İşbirlikçi AKP

19 Haziran günü Sivas Meydanı'nda bir basın açıklaması eylemi düzenleyen Demokrasi Platformu, emperyalizmin silahlı örgütü NATO'ya karşı mücadele çağrısı yaptı. Eylemde, Gençlik Derneği, KESK ve ESP dövizleri açıldı, "Katil ABD, işbirlikçi AKP" sloganları atıldı.

MALATYA - NATO Karşıtı Etkinlik

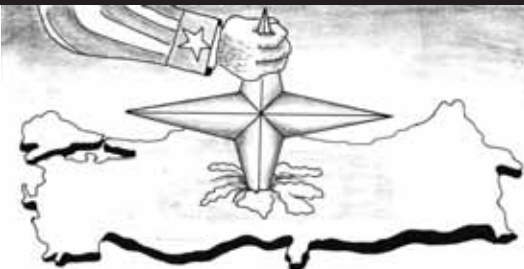
Bush ve NATO Karşıtı Birlik 18 Haziran günü düzenlediği etkinlikte bir kez daha NATO'ya hayır dedi. HÖC, ESP, İLPS ve DHP temsilcilerinin birer konuşma yaptığı etkinlikte, Temel Haklar tiyatro grubu da bir oyun sergiledi.

EDİRNE - NATO'ya Geçit Vermeyeceğiz

19 Haziran günü Antik Park'ta düzenlenen eyleme katılan 100 kişi, yaptıkları eylemin ardından topladıkları imzaları TBMM Başkanlığı'na gönderdi. "Emperyalistlerin Savaş Örgütü NATO Dağıtılsın" pankartının açıldığı eyleme 150 kişi katıldı. Edirne NATO İşgal Karşıtı Birlik, DİSK Genel-İş Trakya Şubeleri ve çok sayıda sendika, parti ile, Gençlik Derneği Girişiminin de yer aldığı NATO Karşıtı Öğrenci Platformu tarafından oluşturuluyor.

Edirne Gençlik Derneği Girişiminin de bulunduğu NATO Karşıtı Öğrenciler, PTT önünde basın açıklaması yaptı. "NATO'ya Geçit Vermeyeceğiz, Emperyalistler İşbirlikçiler 6. Filo'yu Unutmayın, Katil ABD İşbirlikçi AKP, Katil ABD Ortadoğu'dan Defol" sloganları atıldı.

**Vatanımızın kalbine saplanmış
NATO hançerini söküp atmak için**

**28-29 Haziran'da İstanbul'da
Mecidiyeköy'de toplanalım!**

HATAY - Ezilen Halklar Teslim Olmayacak

İskenderun NATO ve Bush Karşısı Birlik 19 Haziran günü yaptığı oturma eyleminde açtığı "NATO'ya Geçit Yok" pankartıyla zirveyi protesot etti. NATO'yu lanetleyen dövizlerin de açıldığı eylemde, tüm ilericiler anti-emperyalistler NATO Zirvesi'ne karşı yapılacak eylemlere katılmaya çağırıldı.

Birlik, 21 Haziran akşamı da Boyacılar Parkı'ndan Vakıf Bank'a kadar meşaleli yürüyüş yaptı. Yürüyüş sonrası yapılan açıklamada, Birlik adına Eğitim-Sen Başkanı Halis Keleş, "Emekçiler ve ezilen halklar NATO Zirvesi'nden çıkacak sonuçlara teslim olmayacaktır." dedi.

İskenderun NATO ve Bush Karşısı Birlik'in 22 Haziran'daki eylem yeri ise, İskenderun Limanı'nıydı. Yapılan açıklamada "Planladığınız gibi, İskenderun Limanı'nı kullanamayacaksınız" denildi ve "Üslere El Konsun, ABD Defol-sun", sloganları atıldı.

KARS - Kahrolsun NATO

18 Haziran günü KESK tarafından düzenlene basın açıklamasına, devrimci gruplar ve DKÖ'ler "KAHROLSUN NATO VE EMPERYALİZM NATO KARŞITI GENÇLİK İNSİYATİFİ" pankartı ile katıldı. Eylemde, "Katil ABD İşbirlikçi AKP, Ortadoğu Halkları Sıklaştırın Safları" sloganları atıldı.

SAMSUN - Kahrolsun ABD Emperyalizmi

Martı Düğün Salonu'nda düzenlenen foruma, HÖC'ün de içinde olduğu 200 kişi katıldı. "Samsun NATO Karşısı Platform" imzalı "Suç ve Savaş Örgütü NATO Dağıtılsın" pankartı açılan etkinlikte konuşmaların yanı sıra, film gösterimi de yer aldı.

16 Haziran günü de, Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de yer aldığı NATO karşıtları, Süleymaniye Geçidi'nde, basın açıklaması yaptı. Eylemde, "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "NATO Dağıtılsın, Üsler Kapatılsın" sloganları atıldı.

ESKİŞEHİR - Savaş örgütü NATO dağıtılsın

Eskişehir NATO ve Bush Karşısı Platformu'nun eylemleri sürüyor. Eskişehir sokaklarında yaygın olarak 30 bin bildiri dağıtılırken, kentin değişik noktalarında imza standları açıldı. Platform için yer alan Gençlik Derneği 17-18 Haziran'da Hamam Yolu Caddesi'ndeki imza standında imza topladı. Platform, 18 Haziran günü, Emek Düğün Salonu'nda NATO konulu bir panel düzenledi. 20 Haziran günü ise, yaklaşık 600 kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi.

Gençlik Derneği'nin "Halk Düşmanı NATO Defol!" pankartıyla katıldığı eylemde, "NATO Defol, Bu Memleket Bizim, Emperyalistler İşbirlikçiler 6. Filo'yu Unutmayın, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Yürüyüşün ardından Vardar İş Merkezi önünde bir basın açıklaması yapıldı ve "Halkları yok etme toplantısını hiç kimse iine sindiremez" denildi.

BURSA - 6. Filo'yu Unutmayın!

HÖC, ESP, Partizan, EKB ve DPG, 20 Haziran akşamı meşaleli bir eylemle emperyalizme karşı öfkeyi haykırdı. Teleferik semtinde yapılan eylem öncesi, halka bildiri dağıtıldı ve kahveler, dernekler ve evler gezilerek NATO anlatıldı. Propaganda çalışmasının ardından "Emperyalistler NATO'cular, 6. Filo'yu unutmayın" sloganlarıyla yürüyen kitlenin önü, faşist AKP'nin polisleri tarafından kesildi. Yürüyüş kararlılıkla sürdürülürken, yapılan basın açıklaması sloganlar ve Gündoğdu Marşı ile sona erdi.

DERSİM - İmzalar Meclise Gönderildi

Dersim Emek ve Demokrasi platformu 21 Haziran günü, topladıkları "NATO Zirvesi iptal edilsin" başlıklı imzaları TBMM'ye gönderdi. İmzalar gönderildikten sonra platform dönem sözcüsü Dersim Temel Haklar Başkanı Murat Kaymaz yaptığı açıklamada, İstanbul'da halklara açık, işgal ve katliam götürecektir politikaların karara bağlanacağını, AKP hükümetinin de bu politikaları destekleyerek suç ortaklığı yaptığını belirtti. Daha sonra platform temsilcileri, NATO karşıtı bildirileri dağıttılar. Platform, 21 Haziran günü de bir panel düzenlendi.

DİYARBAKIR - Susma Haykır, NATO'ya Hayır

18 Haziran günü, NATO'ya Karşı Gençlik Platformu, topladığı 3000'e yakın imzayı meclise gönderdi. İmza standının bulunduğu Sanat Sokağı'nda yapılan basın açıklamasının ardından postaneye yürüyen kitle, "NATO Dağıtılsın Üsler Kapatılsın" ve "Susma Haykır NATO'ya Hayır" sloganları attı.

HOPA - NATO'nun Kanlı Tarihi

★ 21 Haziran günü HÖC, ESP, Halkevleri'nin oluşturduğu Hopa İşgal ve NATO Karşıtı Birlik tarafından NATO karşıtı panel düzenlendi. Panelde NATO'nun kanlı tarihsel süreci anlatılmakla birlikte; İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesi'ne karşı eylemlere çağrıda bulunuldu.

ISPARTA - Direnenlerin Bayrakları Dalgalandı

★ Emperyalizm ve NATO Karşıtı Birlik tarafından 19 Haziran günü bir eylem yapıldı. Isparta Gençlik Derneği eyleme "Katil NATO Halkların Düşmanıdır Geçit Vermeyelim" pankartı, kızıl bayraklar ve Irak, Filistin bayraklarıyla katıldı. 150 kişinin yer aldığı yürüyüşün ardından, Valilik Meydanı'nda konuşmalar yapıldı.

pıldı.

TRABZON - NATO Karşıtı Miting

★ 22 Haziran'da TEDAŞ önünden yürüyüşle başlayan miting, meydanda toplanılmasıyla devam etti. Mitinge sendika ve partiler ile DKÖ'ler katıldı. HÖC'ün de yer aldığı bine yakın kişi "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" ve "NATO'ya Geçit Vermeyeceğiz" sloganları haykırdı.

Eylemler Her Yerde

HÖC'ünde yer aldığı Antalya NATO ve Bush Karşıtı Platform 23 Haziran akşamı Kışlahan Meydanı'nda meşaleli yürüyüş yaptı.

Ayrıca, Aydın'da, Lüleburgaz'da, Kayseri'de Gebze'de yapılan eylemlerle NATO'ya karşı mücadele yükseltildi.

Gecekonduarda NATO'ya Öfke

★ Bahçelievler NATO ve Bush Karşıtı Birliğin 19 Haziran'daki meşaleli yürüyüşüne saldıran polis, ikisi Temel Haklar üyesi olmak üzere 12 kişiyi gözaltına aldı.

★ 1 Mayıs Mahallesi NATO ve Bush Karşıtı Birlik, 19 Haziran günü meşaleli bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşte "Kahrolsun ABD Kahrolsun NATO" sloganları atıldı.

★ İkitelli Parseller'de, HÖC, Devrimci Hareket, İşçi Gazetesi, ESP, Mücadele Birliği ve Ekmek Davası, 21 Haziran akşamı meşaleli bir yürüyüş yaptı. Meşalelerin yakılmasıyla birlikte Gündoğdu Marşı'nı söylemeye başlayan kitlenin üzerine panzerleri süren polise taşlarla cevap verildi. Polisin saldırısı karşısında yolu trafiğe kapatan kitle, burada eylemini sürdürdü. "İkitelli Faşizme Mezar Olacak" sloganları ve konuşmaların ardından eylem sona erdirildiğinde, polis ateş açarak NATO

bekçiliğini gösterdi.

★ Okmeydanı NATO Karşıtı Birlik, 20 Haziran günü yaptıkları eylemin ardından, sosyalist basın üzerindeki baskıları protesto etmek için Ekmek ve Adalet satışı yaptı. Eyleme HÖC, ESP, DHP katıldı.

★ Gazi Karayolları Son Durağı'nda 22 Haziran günü bir yürüyüş düzenlendi. "NATO'ya Hayır, Üsler Kapatılsın", "NATO Ezenlerin Silahlı Örgütüdür", "NATO'ya Geçit Yok" sloganlarıyla Pazar Sokağı'nın sonuna gelen kitle Tokat kırsalında şehit düşen Hasan Hüseyin Boyraz ve Sincan F Tipi Hapishanesi'nde bedenini tutuşturup şehit düşen Hüseyin Çukurluöz için sloganlar haykırdı. Eyleme HÖC, İşçi Köylü, Mücadele Birliği Platformu katıldı.

★ Gazi Mahallesi'nde, geçen haftaki kurulan barikatların ardından eylemler sürüyor. İki günde bir eylem karan alan Gazi NATO Karşıtı Birlik üyeleri, NATO işbirlikçilerine molotoflar, taşlar ve sloganlarıyla direnmeye devam ediyor.

Gazi Mahallesi Son Durağı'nda 18 Haziran günü saat 20:30'da "İşgale, İşkenceye, NATO'ya Karşı Mücadeleyi Yükseltelim" pankartı ile yürüyüşe geçen Gazi NATO Karşıtı Birlik sık sık "NATO Yıkılacak, Halklar Kazanacak", "NATO'ya Hayır", "Katillere Geçit Yok", "NATO Ezenlerin Silahlı Örgütüdür" sloganları attı. HÖC, ESP, EHP, İşçi Köylü, Mücadele Birliği Platformu'ndan 150

kişinin katıldığı eylem Kıbrıs Caddesi'nde sona erdikten sonra HÖC ve ESP panzerlerle çatıştı.

Gazi'de 20 Haziran günü de barikatlar vardı. HÖC'ün de yer aldığı birlik üyesi yaklaşık 250 kişinin İsmetpaşa Caddesi üzerinde yapmak istediği meşaleli yürüyüşe polis panzerlerle, gaz bombalarıyla saldırdı. Gazi gençliği, saldırının ardından yılmayacağını, kurdukları barikatlarla gösterdi. Panzerlere karşı taşlarla direnen yiğit Gazi halkı, Eski Karakol Durağı girişine barikat daha kuran eylemciler "Gazi Faşizme Mezar Olacak", "Kahrolsun Emperyalizm" sloganları attı. Panzerlerin barikatı dağıtmasının ardından sokak aralarında direnişini sürdüren birlik üyeleri, İsmet Paşa Caddesi üzerinde yeniden toplanarak bir kez daha barikatlarını kurdu. Yüzlerce polisin gaz bombalı saldırıları ile kurşunlara karşı direniş kararlılığı sürdürülürken, cadde üzerine yıkılan barikatların yerine yenileri kurulmaya devam etti. Kitleye sivil polisler tarafından ateş açılırken, bu ateş sonucu bir kişi kurşunla yaralandı. Saatlerce süren direniş sonucunda 9 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

Bu eylemlerle Gazililer, emperyalist zirveye karşı direnişin Beyoğlu sokaklarında değil, yoksul gecekonduarda örgütleneceğini anlattılar.

Gazililer, zirve günü kenti kuşatacak, emperyalistleri topladıklarına pişman edecek eylem biçiminin de radikal, meşru direniş olduğunu göstermeye devam ediyorlar.

AKP iktidarı emekçiye, halka düşmanlığını tescillemeye devam ediyor.

IMF ile üç yıl daha anlaşma yapılmadığı kesinleşti. Bu sürecin daha fazla yoksulluk ve yoksulluğa isyan edilmesin diye daha fazla baskı ve örgütlenme hakkının gaspedilmesi olarak karşımıza çıkacağı kuşkusuz.

Öte yandan IMF'nin ikiz kardeşi Dünya Bankası, Türkiye'deki emeklilik sistemine ilişkin bir rapor hazırladı ve emeklilere ölüm fermanı verdi. Zaten aldıkları maaşla yaşayamaz durumda olan, maaş kuyruklarında aşağılanan, hayatlarını kaybeden emekliler şimdi emperyalist kurumların saldırısı ile karşı karşıya. AKP'nin bu raporu ne kadar yaşama geçireceği şimdilik netleşmese de, IMF'nin emirleri bir iktidarın "Hayır bu emekliler bizim insanlarımız" demeyeceği açık. Ciddi bir direnişle karşılaşmadıkça, bir yolunu bulup bu talimatları parça parça yerine getireceğinden kimsenin kuşkusu olmasın.

"Türkiye'nin Emeklilik Sistemi ve Reform Önerileri" başlıklı raporda, sorunlar sıralandıktan sonra çözüm önerileri özetle şöyle getiriliyor: "Aylıklar düşsün, emekli maaşlarından vergi alın, maaş bağlama oranı düşürülsün, yaş yükseltsin." (Cumhuriyet 21 Haziran)

Ne Bağ-Kur'u ne de SSK'yı emekliler, işçiler, memurlar batırmadılar. Sistem değişmedikçe

IMF, AKP ve Patronların İstedığı Türkiye: YAŞAYAN ÖLÜLER ÜLKESİ

Dünya Bankası'nın EMEKLİLİK raporu, patronların istediği doğrultusunda belirlenen ASGARİ ÜCRET; emekçilere "ölmeyin sürünün" dayatmasıdır.

yedi nesil ödense de tükenmeyecek borçları da onlar yapmadılar. Ama bedel onlara ödetilmek isteniyor. Dünya Bankası açıkça diyor

ki; Emeklilik denilen kurum gereksizdir, insanlar ölene kadar çalıştırılmalı, sonra bir kenara atılmalıdır. AKP'nin zihniyeti de, bir çok alana yansıdığı gibi, özünde farklı değildir.

Asgari ücret bunun son örneği olmuştur.

ASGARİ ÜCRET PATRONLARIN İSTEDİĞİ GİBİ BELİRLENDİ

Açlık sınırının altında asgari ücret belirleme geleneği bozulmadı. Ancak bu kez, öncekilerden farklı olarak zam oranı çok daha düşük seviyede, yüzde 5'de tutuldu.

Asgari ücret tespit komisyonu, yeni asgari ücreti 318 milyon olarak tespit etti.

Türk-İş toplantıyı terk ederek bu durumun kabul edilemez olduğunu, emekçilerin açlığa mahkum edildiğini belirtti ve ölen işçilerin ödenmiş primlerinin patrona kalması konusundaki düzenlemeye, "ciğerlerimizi de alın" şeklinde tepki gösterdi.

Evet, işçinin alınterini, emeğini sömüren sermaye, ciğerini de ister. Oksijensiz kalmasından hiç de rahatsızlık duymaz. Tek düşündüğü, pazara sürdüğü malları kim alacak, olur. Asgari ücret tespit komisyonundaki TİSK temsilcisi de zaten bunu açıkça ifade etmiştir. Sanki büyük bir artış yapılmış gibi göstermek isterken, zihniyetini de "alım güçleri artacak, tüketim artacak" sözleriyle özetlemiştir.

Patronun ve iktidarın tavrına, şaşırıyor gibi yapan, toplantıları terk eden Türk-İş, bildiğimiz klasik oyunlarını oynuyor. Her satışta masaya yumruk vurur, toplantılar terk eder bu ihanet sendikacılığı. Peki pratikte ne yapacak? Bu "aç kalmayın sürünün" dayatmasını kabul etmiyoruz, genel greve çıkıyor, üretimi durduruyoruz" diyebilecek mi? Hayır.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu açıklaması bile bu tespitin kimi düşünerek yaptıklarını anlatıyor. Açıklamanın her satırında, asgari ücretin patrona yükünün nasıl azaltıldığı anlatıldı. Bu, asgari ücretin işçi için değil de, patronlar için tespit edildiğinin açık kanıtıdır.

Emekliler, iktidarın ve IMF'nin dayatmalarına yine mücadeleleri ile cevap vermeye devam edecekler

Sayı 113

17

27 Haziran
2004

Beyaz Yürüyüşe Devam Kararı

Sağlık emekçileri, 5 Kasım, 24 Aralık, ve 10-11 Mart eylemlerinin ardından, 16 Haziran tarihinde Edirne, Kırıkkale, Tekirdağ'dan Ankara'ya "Umuda Beyaz Yürüyüş" eylemini, 19 Haziran'da sonlandırdı. Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda sağlık emekçileri tarafından karşılanan yürüyüşçüler, burada bir basın açıklaması yaptılar.

TTB'nin, "Özlük haklarımız, iş güvencemiz, meslek onurumuz, sağlık hakkı" talepleriyle başlattığı bu eylemin ardından, TTB Genel Kurulu yapıldı. Hukuki engellemeler nedeniyle yönetim seçimlerini içermeyen genel kurulu, fiili olarak meşruluk temelinde yapıldı.

310 delegenin yer aldığı genel kurulda, sağlık emekçisinin sorunları ele alınırken, delegeler tarafından üzerinde en sık durulan konu NATO Zirvesi oldu.

İktidarın, "TTB siyaset yapıyor" eleştirilerine, "sağlık hizmetlerinin ticarileştirildiği ve sağlık emekçilerinin yoksullaştırıldığı koşullarda elbette siyaset yapacağız" cevabı verilirken, NATO protestolarına katılma çağrısı yapıldı.

Genel Kurul'un ardından "Umuda Beyaz Yürüyüş" pankartıyla Sağlık Bakanlığı'na yürüyen emekçiler, "NATO Sağlığa Zararlıdır", "Herkese Eşit, Ücretsiz Sağlık", gibi dövizler taşıdılar ve genel kurul sonuçlarını açıkladılar.

İstanbul Tabip Odası Başkanı Gencay Gürsoy'un okuduğu sonuç bildirgesinde, iktidarın "sağlıkta dönüşüm" projesine karşı çıkmaya devam edileceği, sağlık alanındaki sorunları ve talepleri dile getiren eylemlilik sürecinde kararlı olunacağı ifade edildi. Gürsoy, mücadele kampanyasını büyüteceklerini söyleyerek, "sustainable, beyaz lekelenmeyecek, göreve devam" dedi.

KESK'liler Hem Yargılandı Hem Coplandı

KESK'in merkezi kararıyla 10-11 Aralık 2003 tarihlerinde yapılan işbirlikçi eylemine Çorum'da katılan Eğitim Sen'lilerin yargılanması 17 Haziran'da başladı. 4 aydan 1 yıla kadar hapis cezası istemiyle yargılanan emekçileri, arkadaşları yalnız bırakmazken, duruşma çıkışında yapılmak istenen basın açıklamasına polis saldırdı. Coplu saldırıda Eğitim-Sen Genel Merkez Yöneticileri'nin de aralarında bulunduğu 9 memur gözaltına alındı.

Maraş'ta Miting: İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız

Grevde bulunan Maraş Arsan Tekstil işçileri miting düzenledi. 17 Haziran günü Hafız Ali Meydanı'nda yapılan mitinge yaklaşık 1000 kişi katıldı. Miting alanına yapılan yürüyüş sırasında "Bu Yolda Ölmek Var Dönmek Yok", "Kahramanmaraşlı İşçi Kardeşlerimiz! Sömürüye ve Köleliğe Son!", "Kahramanmaraş İşçisi Uyanıyor" ve "Emeğimiz Okyanus, İstedğimiz Bir Damla" yazılı pankartlar açan işçiler, "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız" sloganları attılar.

İşçilere yönelik bir konuşma yapan, Öz İplik-İş Sendikası Genel Başkanı Yusuf Engin, iktidarın işçiler konusunda çok söz verip, çok az icraatının olduğunu belirtti. Engin, grevin işçinin direnme hakkı olduğunu da sözlerine ekledi.

Emekli-Sen'den Suç Duyurusu

Emekli-Sen İstanbul Şubeleri üyesi emekliler, 18 Haziran günü, TÜFE'den doğan 28 aylık alacaklarının verilmemesini protesto ettiler. Alacaklarını vermeyen Çalışma Bakanlığı ile SSK yönetimi hakkında "kurumu isteyecek zarara uğratmak"tan suç duyurusunda bulunan emekliler, Beyazıt Meydanı'nda İstanbul Adliyesi'ne kadar "TÜFE Hakkımız Söke Böke Alırız", "Sadaka Değil Toplusözleşme", sloganlarıyla yürüdüler. Burada bir açıklama yapan Beyoğlu Şube Başkanı Hasan Kaçkır, hükümetin emeklileri mağdur ettiğini belirtti.

İşten Atmaya Protesto

Ankara'da Deniz Dikimevi İşyeri Temsilcisi Fatma Atak'ın işten atılması, Harb-İş İstanbul Şubesi üyesi işçiler tarafından sendika önünde yapılan açıklamayla protesto edildi. İşçiler, eylemde "Asker Değil İşçiyiz, Alanlarda Güçlüyüz" sloganları attılar ve işçi kıyımına son verilmesini istediler.

Telekom İşçisinden Medyayı Protesto

Özelleştirmeye karşı mücadelelerini sürdüren Haber-İş üyesi Telekom işçileri, bu kez de özelleştirme savunucusu, işçi düşmanı medyayı protesto etti. İşyerinden imza toplayan işçiler, 18 Haziran günü, topladıkları imzaları basın kuruluşlarına gönderdi. İşçiler, basının işçilerin tepkilerine yer vermemesini de eleştirdiler.

HÜCRELERDEN

**emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte**

4. yıl

**Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu Ekibi
beş şehit**

**Muharrem Karademir
Günay Öğrener
Selma Kubat
Hüseyin Çukurluöz
Bekir Baturu**

verdi...

**Direnişçiler
“Ya zafer, ya ölüm!”
kararlılığıyla
254 Gündür
ölüm orucunu
sürdürüyor...**

Tövbe Etmeyeceğiz!

“Ya düşüncelerinizi değiştireceksiniz, ya işkenceli ölüm hücrelerinde, tecrit altında çürüyeceksiniz...” F tipleri politikasının özeti buydu. Ve hep söylediğimiz gibi, F tiplerinde uygulanan politika, gerçekte tüm halka karşı uygulanmak istenen politikanın belli bir alandaki tezahürüdür.

Cemil Çiçek, DEP’lilerle ilgili peşpeşe yaptığı açıklamalarda bu zihniyeti açıkça ortaya koydu. Faşizmin “pişmanlık” dayatması, şimdi Amerikan islamcısı AKP’nin dilinde küçük bir kavram değişikliğine uğrayarak “tövbe” dayatmasına dönüşmüştür:

Diyor ki Adalet Bakanı: “Karar, yanlış düşünenlere demokratik tövbe imkanı getirmiştir. Bu tövbeyi samimi yapmaları lazım. Türkiye’nin barışı ve huzuru için kullanmaları gerekir.”

Hapiste tutmak da, tahliye etmek de onlar için hep aynı amaçla yöneliktir: farklı düşünen herkesin pişmanlık getirmesini sağlamak. Kimse sömürüye hayır demeyecek, kimse bağımlılığa hayır demeyecek, kimse NATO’ya hayır demeyecek; Çiçek’in, Erdoğan’ın açıklamalarına bakın, dönüp dönüp bunları söylüyorlar.

Söylemekle de yetinmiyorlar; çünkü düşüncelerinin gücüne inanmıyorlar, düşüncelerinin kimseyi ikna edemeyeceğini biliyorlar. Bundan dolayı da muhalif düşünceleri değiştirmek için, sopayı gösterip pişmanlığı dayatıyorlar. Ya düşüncelerinizi değiştirirseniz, ya da sopa... Başbakan ve Adalet Bakanı’nın sözleri, NATO’nun 1980’lerin sonunda formüle ettiği ve bizim de defalarca sözünü ettiğimiz karara ne kadar benziyor değil mi: “Ya düşünce değişikliği, ya ölüm!”

Böyle olması da doğal, çünkü NATO’nun uşakları onlar. Kendilerine ait bir düşünceleri yoktur. Sahip oldukları tüm düşünceler, uygulamaya çalıştıkları tüm politikalar, NATO’nun, ABD’nin, AB’nin, IMF’nin karar ve düşünceleridir.

“Tövbe”yi dayatan bu kafada düşünce özgürlüğüne, inanç özgürlüğüne yer yoktur. Bu kafada örgütlenme özgürlüğü yoktur. Bu kafa “herkes benim gibi, devlet gibi düşünecek!” politikasını mutlak doğru sayan, bu “doğru”yu kabul etmeyenlere her türlü ezayı, cezayı reva gören bir kafadır. “Kürt sorunu”nun, “hapishane sorunu”nun veya başka herhangi bir sorunun çözümü denilince akıllarına ilk “pişmanlık yasası”nın gelmesi bundandır.

Pişman olmayacağız.

Savunduklarımız ve yaptıklarımız için asla tövbe etmeyeceğiz.

Çünkü savunduklarımız haklı, yaptıklarımız doğrudur.

Çiçekler konuştukça, bu ülkeyi Erdoğan gibiler yönettikçe, ülkemizi her geçen gün emperyalizme daha bağımlı, halkımızı daha yoksul hale getirdikçe, demokratikleşme riyakarlığıyla zulmü artırdıkça, haklılığımız ve doğruluğumuz kanıtlanıyor.

F tiplerindeki tecriti daha da koyulaştırsalar, daha yüzlercemiz de ölsek, tövbe etmeyeceğiz; bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmi savunmaya devam edeceğiz. F tiplerini, tecrit politikasını bizi bu düşüncelerimizden vazgeçirmek için devreye soktular. Bu anlamdadır ki, tecrite karşı direnmek, sadece “hapishane koşulları”yla ilgili değildir; tecrite direnmek, düşüncelerimizi savunmaktır. Düşüncelerimizi savunmak için, bu ülkeyi bu faşist zihniyete bırakmamak için, tecrite karşı direnmeye devam edeceğiz.

Gençlik Dernekleri Federasyonu Başkanı Derya Özkaya

Gençliğin Sorunlarına, Ülkemize, Dünyaya Duyarlı Bir Gençliğin Federasyonu Olacağız

Kuruluş çalışmalarını tamamlayarak, 18 Haziran günü düzenlediği basın toplantısıyla kamuoyuna açıklanan Gençlik Dernekleri Federasyonu Başkanı Derya Özkaya ile görüştük.

Sürekli Engeller Çıkarıldı

Federasyonun kuruluş sürecini ve bu süreçte yaşadığınız engellemeleri anlatır mısınız?

2002 yılından itibaren birçok ilde Gençlik Dernekleri Girişimi olarak başladık. Sonra Gençlik Dernekleri kurulmaya başlandı. Şu anda 27 ilde kurulu, 5 ilde girişim halinde toplam ülke çapında 32 Gençlik Derneği bulunmakta.

Federasyonumuzun kurucuları, Eskişehir, İstanbul, Kocaeli, Isparta, Manisa ve Sakarya Gençlik Dernekleri'dir. Biz daha fazla dernekle federasyonlaşmak istedik. Ancak hukuki engellemeler oldu. Federasyonlaşmak için gerekli belge-

leri teslim ettiğimizde, önceden belirtmedikleri başka belgeler istendi, evraklarımız geri iade edildi. Her defasında yeni evraklar istediklerinden, biz tamamlayana kadar varolan evrakların da süresi doluyor ve yenilememiz gerekiyordu. Tabii engelleme girişimleri bunlarla sınırlı kalmıyordu. Bu sıralarda da Okmeydanı'nda bulunan İstanbul Gençlik Derneği'nin de içinde bulunduğu bina bir komplo sonucu basılarak derneğin evraklarına, defterlerine el konuldu. Yani İstanbul Gençlik Derneği karar alamaz, faaliyet yürütemez duruma getirildi.

Bu engellemelerin hepsi bizim 8-9 ayımıza sebep oldu. İstanbul Gençlik Derneği'nden polis tarafından alınan -siz çalınan da diyebilirsiniz- belgeleri, defterleri aramaya başladık. Arama diyoruz çünkü kayboldu. Polis baskınına izin veren, davanın görüldüğü DGM Hakimliği'ne, Kaymakamlığa, Dernekler Masası'na defalarca başvurduk. Ancak hiçbirisinden sonuç alamadık. Zor-

Sayı 113

20

27 Haziran
2004

Gençliğin Kaleminden

Adaletsizliğin, haksızlığın, eşitsizliğin her geçen gün büyüdüğü, hak ve hürriyetlerin baskılarla kısıtlanarak yok edilmek istendiği bir sürecin içindeyiz. Bir yandan yüzbinlerce işçi, memur, köylü IMF programlarına mahkum edilirken diğer yandan yüzbinlerce işçinin, memurun, köylünün çocukları, yani bizler YÖK'le, disiplin yönetmelikleriyle, işsizlikle, polisiye baskı altına alınıp, susturulmak isteniyoruz.

Susmadık, Üzerimizdeki Tüm Baskılara Rağmen Hep Güçlü Kaldık Daha Da Büyüdük!

Gençliğin halk için bilim, halk için eğitim diye haykıran, işsizliğe, açlığa son diye haykıran sesi hep susturulmak istendi. Egemenler gençliği, 80 öncesinin deneyimi ışığında yozlaştırılması, ıslah edilmesi gereken bir topluluk olarak gördü.

Gücümüz, Örgütlülüğümüz; GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU

Ne yapmıştı ki gençlik ıslah edilmeliydi?

Gençlik; üniversitelerde, liselerde gerici, faşist eğitime karşı çıkıyordu. Gençlik; mahalleleri, sokakları saran faşist çetelere karşı, yozlaşmaya karşı direnişi örgütlüyordu. Gençlik; halkın en önünde bağımsız bir ülke için mücadele veriyordu.

İşte bunun için ıslah edilmeliydi. Dürüstlük, namus, onur, yiğitlik, mertlik kavramlarına burun kıvrma-lıydılar. Dilleri, düşünceleri, giyimleri, ilişkileri, gençliği gençlik yapan ne varsa değişmeliydi. Bunun için işkencehanelere taşındı, olmadı. Alkol batağına, birahanelere kafe-barlara, diskolara gömülmeye çalışıldı gençlik. Tek amaç, gençlik düşünmeyi unutsundu. Unutmalıydı haklarını, doğru ve güzel olanı. Aslanan yeni kuşakların beyinlerinde hapis-

haneler açmaktı. Her şey buna göre ince planlandı ve uygulandı.

Yine de başaramadılar!

Bütün bu yozlaştırma, kimliksizleştirme politikalarına rağmen gençliğin direnen yanını yok edemediler. Evet belki '80 öncesi konumundan geri bir plana atıldı gençlik, ancak yine de yok edilemedi. Çünkü gençliğin DEV gibi bir yüreği vardı, yok edilemeyen.

1980'den bu yana 24 yıl geçti. Her anı baskı, yozlaştır-

Gençlik Dernekleri Federasyonu Haziran'da TMMOB'da yduyuruldu. Açıklamayı, lya Özkaya ile yardımcı

lukla yeni bir karar defteri almayı başardık. Kayıp belgelerimiz, defterlerimiz ise hala yok. Biz de yeniden federasyon için çalışmalarımıza başladık. Aynı sıkıntıları diğer üye derneklerimiz de yaşadı. Örneğin Ankara Gençlik Derneği de kurucu üyemiz olacaktı. Fakat hukuksuz bir şekilde basılarak talan edildi ve defterlerine el konuldu. Şu anda da federasyon için gerekli olan divan tutanakları emniyet tarafından verilmemektedir. Bu ise derneğin federasyona katılmasını geciktirmektedir.

Daha önce de belirtmiştik, amacımız daha fazla dernekle federasyonlaşmaktır ve başta 11 dernek olarak federasyonumuzu kuracaktık. Ancak tüm kamuoyunun da bildiği üzere 1 Nisan'da yapılan büyük komplotu sonucu bu 11 dernekten bir kısmı faaliyet yapamaz duruma geldi, federasyon delegesi olacak arkadaşlar tutuklandı. Samsun, Amasya Gençlik Dernekleri bu derneklere örnek tir...

Örgütlenmek Gerekliyor

Federasyonun amacından söz eder misiniz?

Amacımız, tüm gençliği tek bir çatı altında bir araya getirmek, hem gençliğin hem de ülkemizin yaşadığı sorunlara çözüm bulmak, elimizden alınmaya çalışılan haklarımız için mücadele etmektir. 12 Eylül'den sonra yaygınlaştırılan apolitikleştirme, örgütsüzleştirme politikalarından en çok

gençlik etkilendi. Şimdi baktığımızda gençlikte bireyciliğin, bencilliğin ön planda olduğunu görüyoruz. Ülke ve dünya sorun-

larına duyarsız, örgütlenmekten korkan, hatta örgütlülüğü bireysel yaşama müdahale olarak gören bir gençlik var karşımızda. Bir tarafta kültürel dejenerasyon yaşanırken, bir tarafta insanlar F tiplerinde tecrit ediliyor, tecritle mücadelede 112 insan bedenini dünya halklarına armağan ediyor. Bir tarafta süren bir işgal ve kurşunlara, yağın bombalara rağmen süren bir direniş, yine feda.

Bizler ise bunlarla mücadele edebilmek için örgütlenmek gerektiğine inanıyoruz. Gençlik olarak tek yumruk olma hedefimiz var.

Mücadelenin Her Alanında...

Önümüzdeki süreç için nasıl bir çalışma programı var? Siyasal, kültürel açıdan, örgütlenme açısından öncelikli hedefleriniz nelerdir?

Tabii ki önümüzde yoğun bir süreç var. Sürekli

Gençlerimizi düzenin pisliklerine bırakamayız. Sabırlıyız, kararlıyız. Bu ülke bizim, bu halk bizim, bu gençlik bizim.

Sayı 113

21

27 Haziran
2004

ma dolu bir 24 yıl. Ama yine her anı DEV yürekli gençlerin direnişleri, türküleri, fedakarlıklarıyla dolu bir 24 yıl. İlk pankarttan ilk işgale, ilk forumdan, ilk yürüyüşe, ilk açlık grevinden, ilk çatışmaya, ilk dernekten, ilk federasyona, ilk platformdan, ilk meclis örgütlülüklerine adımlar atıyordu.

Ve 2004... 6 Kasım, 13 Mart Kızılay direnişlerini yaratan gençlik artık daha güçlü ve örgütlü. 2002'den itibaren kurulmaya başlanarak gençliğin bağımsızlık, demokrasi mücadelesinde yeni bir mevzi açılmıştı. Bu mevzi, **Gençlik Dernekleri** idi.

27 ilde kurulu 5 ilde giri-

şim halinde bulunan Gençlik Derneklerinden Isparta, Sakarya, İstanbul, Eskişehir, Kocaeli ve Manisa Gençlik Dernekleri bu mevziyi güçlendirerek **GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU**'nu kurdular.

Demokratik kurumların baskınlarla komplolarla kapatıldığı böyle bir süreçte, baskınların ve komploların bu ülkenin demokratlarını, ilericilerini, gençlerini yıldıramayacağını FEDERASYONUMUZ'la gösteriyoruz. Federasyonumuzun kuruluş çalışmalarına katılan, beraber düşündüğümüz, emek harcadığımız bir çok arkadaşımız şu an yanımızda değil. Sahte belgelere, komplolara dayanarak, 112 insanın ölümüne sebep olan F tipi hapishanelerine konuldular. Federasyonumuzu öncelikle onlara armağan ediyoruz. Ve geleceğimize, ülkemize, halkımıza sahip çıktığımızı göstermek, haksızlığa, işgal ortaklığına, katliamlara son vermek, halk için bilim halk için eğitim talebimizi haykırmak için tüm

gençliği **GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU'nda birleşmeye çağırıyoruz**. Gücümüz, örgütlülüğümüz GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU'dur.

NATO Zirvesi öncesinde biz de yeni bir adımla, taşıdığımız DEV-GENÇ geleneğiyle bundan sonra emperyalizm ve işbirlikçileri karşısında daha güçlü bir şekilde mücadelemizi sürdüreceğiz. 28-29 Haziran'da ülkemizin anti-emperyalist, antikapitalist ve halktan yana, bağımsızlığı savunan tüm gençlerini NATO'yu protesto etmeye, 6.Filo'yu denize döktüğümüz gibi NATO'yu da dağıtmaya ve zirveyi protesto etmeye çağırıyoruz. Alanlarda DEV-GENÇ ruhuyla NATO'ya karşı mücadeleye...

ÖĞRENCİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

YAŞASIN BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM MÜCADELEMİZ!

**GENÇLİK DERNEKLERİ
FEDERASYONU**

rasyonu'nun kuruluşu, 18 'apılan basın toplantısıyla Federasyon Başkanı Der-cısı Pınar Güngör yaptı.

olarak siyasi ve ekonomik bir krizin yaşandığı bir ülkede, bu krizden en çok etkilenenlerin başında gençlik geliyor. Kendine, yaşadığı topraklara, halkına yabancılaşan, duyarsız, kişiliksiz, ne için yaşadığını bilmeyen bir gençlik yaratılmaya çalışılıyor. En başta buna karşı mücadelemizi devam ettireceğiz. YÖK'e karşı mücadelemiz artarak devam edecek. Üniversitelerin, liselerin bilim yuvası haline gelmesi, bugünkü durumlarından kurtarılması için mücadele edeceğiz. Bunların yanında ülkemizin yaşadığı sorunlara duyarsız kalmadık, yine kalmayacağız. F tiplerine, işsizliğe, yoksulluğa karşı mücadelede yine hep en ön safta olacağız.

Aynı zamanda dünya halklarıyla dayanışma içinde olacağız. Filistin'de, Irak'ta canlarımız her gün onar onar öldürülürken sessiz kalamayız. Ve önümüzde NATO Zirvesi var. Tüm gücümüzle karşı çıkacağız. Böyle bir onursuzluğu içimize sindiremiyoruz.

Dev-Genç Tarihi, Kılavuzdur

Gençliğin 'Federasyon' tarzında örgütlenme geleneği oldukça geçmişe uzanıyor. İlk Fikir Klüpleri Federasyonu var. Daha sonra Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'na yani kısaca Dev-Genç'e dönüştü. Bu tarihle federasyonunuzun başını nasıl kuruyorsunuz?

Tabii bu tarihi sonuna kadar sahipleniyoruz. Çünkü bu tarihte, gençliğin sorunlarından halkın tüm kesimlerinin sorunlarına karşı mücadelede gençlik var. Bu büyük gücün özünde halk sevgisi, feda var, cüret, karalılık, sağlamlık var, kendi ülke gerçekliğini kavrayabilme ve doğru çözüm yolları

üretebilme var. Yani örgütlenmenin, mücadele etmenin nasıl olması gerektiği noktasında Dev-Genç tarihi bir klavuz, manifesto bizim için. Önemli olan da bu. Biz bu tarihi daha da büyütmek istiyoruz. Bu yüzden Dev-Genç ruhunu dev yüreklerimizle alanlara taşımayı sürdüreceğiz.

Bu Ülke, Bu Gençlik Bizim

1969-70'in Dev-Genç'inin veya 1979'unun Devrimci Gençlik Federasyonu'nun kitleliliğini, halkla bütünleşme geleneğini yakalayacak mısınız? Nasıl yakalayacaksınız?

Bu kitleliliği, militanlığı, halkla bütünleşmeyi yakalayamazsak zaten istediklerimizi elde etmenin yolları kapanır. Ayaklarımız yerde olacak, bu ülkede yaşıyoruz, sorunlara gözümüzü kapamıyoruz. Her sorun, bizim çalışma alanımıza giriyor. Paso sorunundan yemekhane sorununa, yurtlarda baskılara, çözüm yolları bulup mücadele edeceğiz. Gençliğe Anadolu Kültürünü sahiplendireceğiz. Ki bunun önemi artık çok yakıcı bir biçimde ortada. Bu kültürde vefa var, dostluk var, yiğitlik var, fedakarlık var, emek var, insanlık var.

Gençlerimizi düzenin pisliklerine bırakamayız. Sabırlıyız, kararlıyız. Her şeyden önce ne yaptığımızın, ne istediğimizin bilinci ve ciddiyetiyle hareket edeceğiz. Bu ülke bizim, bu kültür bizim, bu halk bizim, bu gençlik bizim. Ve bu sorunlar yumağında umut olmanın, çözüm olmanın her yolunu deneyeceğiz ve başaracağız. Büyüklerimizin dediği gibi "Bir Dev-Genç'imiz vardı, yine var!"

Federasyon Kuruluşu Coşkuyla Selamlandı

Gençlik Dernekleri'nin kurulu bulunduğu Anadolu kentlerinde, Federasyonun kuruluşu büyük bir coşkuyla karşılandı ve yapılan basın açıklamaları ile duyuruldu.

Diyarbakır'da Dicle Gençlik Dernekli öğrenciler İnönü Caddesi'nde yaptıkları açıklamada, gündemde olan oligarşinin kürt halkına, demokratik kurumlara saldırılarına, NATO Zirvesi'ne değinerek, "tüm bu anti-demokratik uygulamaların karşısına da bugünden sonra GENCLİK DERNEKLE-

Rİ FEDERASYONU olarak dıkileceğiz." dedi. Açıklamada, "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganları gür bir şekilde atıldı.

Ankara Gençlik Dernekli öğrenciler, "Gençlik Dernekleri Federasyonu Kuruldu. Umudu büyütüyoruz" pankartı açarak, Yüksel Caddesi'nde düzenledikleri eylemle, federasyonun kuruluşunu duyurdular. Eylemde, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız! Halk için Bilim Halk için Eğitim! Baskılar Bizi Yıldıramaz!" sloganları atıldı.

Malatya'da Gençlik Derneği ve SGD Girişimi tarafından 18 Haziran'da Soykan Parkı önünde yapılan açıklamada, NATO protesto edilirken, Gençlik Dernekleri'nin Federasyonlaştığı açıklandı.

Balıkesir Gençlik Derneği, dernek binasında bir basın açıklaması yaptı.

Ayrıca, Gençlik Dernekleri'nin kurulu bulunduğu çeşitli illerde, meydanlarda ve dernek binalarında düzenlenen basın açıklamaları ile, gençliğin yeni mücadele mevzisi duyuruldu.

Gösteriler, demokrasinin cilveleri! İtiraz eden herkes provokatör! İŞTE AKP DEMOKRASİSİ!

"Zirve sırasında marjinal gruplar gösteri yapacak. Bunlar demokrasinin cilveleridir."

Böyle diyor başbakan!

160 küsür belediye başkanı, ilçelerinde kapatılan adliyelerin yeniden açılması talebini iletmek için AKP Grup Toplantısı'na katılıyor... Ülkenin başbakanı, bunlar AKP'ye karşı **provokatörlerdir** diyor...

Ne halkın gösteri hakkına, ne seçilmiş insana saygısı var. Çünkü kafasında demokratiğin zerresi yok.

Protesto gösterilerini, hak arama eylemlerini "demokrasinin cilveleri" diye, yani katlanılması gereken, zararlı, kötü bir şey olarak gören kafada demokrasi olabilir mi?

"Ah şu insan hakları olmalıydı ki... Kürt sorununu iki haftada hallederdik" diyen generalin kafasıyla, Tayyip'in kafası aynıdır.

AKP iktidar olduğu günden bu yana, marjinal, provokatör, terörist olarak nitelenmeyen hiç bir halk kesimi kalmamıştır. Memurlar, öğrenciler, işçiler, sağlıkçılar, belediye başkanları, tutsak yakınları, hatta "işsizim, açım" diye bağırان... herkes nasibini aldı Tayyip'in bu suçlarından.

Onun özlediği düzende, hiç kimse sesini çıkarmayacak, hiç kimse, AKP'nin hiç bir politikasına itiraz etmeyecek..

Ama işte, allah kahretsin ki, demokrasi diye bir şey var; Tayyip de bazı itirazlara katlanıyor...

Amaaa... Ama o da bir yere kadar; "demokratik haklarıdır"

derken de sakın ola ki halk şımarınsın diye hemen ekliyor: "demokrasilerde özgürlükler de sınırsız değildir!"

Demokrasiyi, haklar ve özgürlükleri "zul" olarak, "katlanılması" gereken bir şey olarak gören AKP zihniyetinden "demokratikleşme" bekleyenler, daha çok beklerler.

Tayyip Erdoğan'ın bu faşist zihniyetini gizlemek için daima başvurduğu bir "numarası" var; kim onu despotlukla suçlasa

hemen "biz de hapis yattık, eza çektik" edebiyatına başlıyor. İyi ki üç beş ay hapis yatmış; cezaevi macerası hiç bitmiyor. Hollanda'da protesto edildiğinde bile, protesto eden TAYAD'lı dışarı çıkarıldıktan sonra boş meydana "bunu öyle birine söyle ki, cezaevi mantalitesini bilmeyen biri olsun.." diyordu.

Onun bildiği "cezaevi mantalitesi", Haymana'da el bebek-gül bebek "hapis" yatırıldığı üç beş aydan ibaret; onun gördüğü-göreceği tüm zulüm(!) de bu... Oysa, AKP iktidarı döneminde 17 tutsağın öldüğü hapishanelerin mantalitesi, Tayyip'in demagojilerini silip, beyinin kıvrımlarındaki **faşist zihniyeti** gösteriyor.

Menderes'den Tayyip'e İşbirlikçilerin anti-emperyalistlere düşmanlığı

Yıl 1960; NATO protestoları yayılıyor. Ülkemizin bugünkü bağımlılığının baş sorumlusu **Adnan Menderes** konuşuyor:

"Memleketimiz için özel bir **onur** oluşturan NATO toplantısı vesilesiyle seçkin ve muazzam bir misafirler heyeti İstanbul'da. Bu toplantıyı berbat etmek, memleketimizin **kadir ve şerefini akılları sıra hiçe indirmek**, he yetin hatta dünyanın gözü ve dikkati üzerimize çevrildiği bir zamanda **güzel İstanbul'umuzu** ve hatta memleketimizi anarşinin bir cehennemi halinde göstermek, devlet olarak başarılarımızı önlemek, millet olarak **parlak geleceğimizi gölgelemek** ve nasibimizi kesmek... Hesapları bu mu?"

Yıl 2004; Yine NATO toplantısı, yine protestolar... Amerikancılığın şimdiki bayraktarı **Tayyip Erdoğan** konuşuyor:

"Organizasyonun ülkemizde gerçekleşmiş olması, büyük prestijler kazandıracaktır.. Bunlara Türk misafirperverliğini göstermek gerekmez mi? Marjinal gruplar bu toplantıya karşı çıkıp demokratik haklarını kullanıyorlar. Ancak demokrasilerde de özgürlükler sınırsız değildir.. O zaman Go Home diyen zihniyet neyse, bunların zihniyetiyle aynı. Dünya artık büyük bir köy, herkes birbiriyle konuşacak, trübünden bağırarak olmaz. **Türkiye'nin itibarına gölge düşürecek** adımlar onlara bir şey kazandırmaz."

Peki hangi "zihniyet" getirdi ülkemizi bu hale? Emperyalistlerin toplantısını 'onur', emperyalist katilleri 'misafir' kabul eden zihniyet mi? Yoksa herşeyi göze alarak 'Yankee Go Home', 'Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye!' diyenler mi?

Polise Kamera Kaydı Yasağı, AB'ye '9. Uyum Paketi'... AKP İktidarı AB'yi Aldatma Oyunu Oynuyor Asıl Suçlu Aldanmaya Hazır Olan AB'dir

Uygulamadıktan sonra, mecliste çoğunluğun varsa, matbaaların yeterince hızlı çalışıyorsa istediğin yasağı istediğin hızla çıkarabilirsin. AKP tam olarak bunu yapıyor.

Amaç belli; AB'nin gözünü boyamak, halkı aldatmak ve daha büyük baskılar için, bu göstermelik "demokratikleşme" yasa ve genelgelerini perde olarak kullanmak. Geçen hafta da bunun örnekleri yaşandı.

"Kamera Kaydını Yasakladık" Oyunu

İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu imzasıyla 11 Haziran tarihinde yayınlanan bir genelge ile, polis demokratik eylem ve etkinliklerde kamera, fotoğraf çekimi yasaklandı. Genelgede, "neden gerektiği" konusunda "AB'ye uyum" ve "hukuk" gibi kavramlara dayandırıldı ve düşüncüyü açıklama özgürlüğünü zedelediği dile getirildi.

Türkiye gerçeğini, AKP iktidarının (ve genel olarak oligarşinin) oynadığı demokrasıcılık oyununu gözardı ettiğinizde, "demek ki artık fişleme olmayacak" diye düşünülmesi doğaldır. Hatta, kimi solcular gibi, "iyi şeyler de oluyor" demek, İHD gibi "müthiş bir adım" beyanatları vermekte bir sakınca yok.

Ancak gerçeğin böyle olmadığı binlerce kez kanıtlanmıştır. Nitekim, genelgenin çıktığı günden itibaren sadece üç gün içinde yaşanan örnekler şöyle:

Diyarbakır DEHAP Gençlik Kolları'nın 19 Haziran'daki basın açıklaması, grubun arasına dağılan sivil polisler tarafından **kaydedildi**.

Yine 19 Haziran'da Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda 'Bush'a, NATO'ya, Emperyalizme Geçit Yok' şenliğinde, **polis kamerasıyla kayıt yapıldı**.

Dersim'de Emek ve Demokrasi Platformu'nun topladıkları imzaları göndermek için 21 Haziran günü düzenlediği basın toplantısı baştan sona **kameraya kaydedildi**.

EMEP Malatya İl Örgütü'nün, 21 Haziran'da Tekel Fabrikası önünde yaptığı basın açıklaması **iki polis kamerası tarafından kayda alındı**.

Ankara'da Halkevleri'nin 22 Haziran'daki NATO'yu protesto yürüyüşü **polis kameralarına kaydedildi**. Gazetecilerin polise genelgeyi hatırlatma-

sı üzerine polisin cevabı şu oldu:

"Genelge yanlış anlaşıldı, istediğimiz gösteriyi, etkinliği kaydedebiliriz."

Doğruyu söyleyen polis!!! Aldatan iktidar ve yalakası basın. Basın, genelgeyi, "Polis AB'ye girdi" diye duyurdu. **Bu polisin AB'ye kaçınıcı girişi?** Türkiye polisi AB'ye gire gire bir hal oldu; çulunu değiştirdi, görünümünü değiştirdi, ama eşek aynı eşek. Polis, fiili olarak, genelgede "mülki amirden izin alınır" gibi boşlukları kullanarak, fişlemeye devam edecekler. Bu arada milyonlarca insan, bu konuda büyük demokratikleşme adımı atıldığını düşünecektir. Ta ki, kendisi yaşayana kadar. Zaten AKP iktidarı da bunu hesaplamaktadır. Ne kadar aldatabilirsem, kârdır diye düşünmektedir.

Haydi tüm bu Türkiye gerçeğini bir yana bırakalım ve bir an gerçekten fişlemeye son verildiğini düşünelim. Böyle bir kararın doğal sonucu, **o güne kadar kaydedilmiş bütün seslerin, görüntülerin polis ve MİT arşivlerinden çıkarılması, imha edilmesi, bu kayıtlarla açılan davaların düşmesi, kaydı yapılanlardan özür dilenmesidir.** Tabii böyle bir şey mümkün değildir. Aldatma oyununu bu kadar ileriye götürmeleri, oyunun kurallarına aykırıdır.

Bu arada genelgede ifade edilen, toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin düşüncüyü açıklama özgürlüğü olarak değerlendirilmesi, bu faaliyetlerde, düşünce ve görüşlerini açıklama konusuyla ilgili **pankart-döviz** açarak ve **slogan** atarak kamuoyuna duyurmaya çalışmanın yasak olmadığı" gibi ifadeleri hiç değerlendirmiyoruz, çünkü bunlar zaten Anayasa'da olup da uygulanmayanlardan sadece biriydi. Polis devletinde yazılı kurallar, genelgeler değil, polis kurallarıdır. O kuralları uygulatan da, genelgenin altında imzası olan İçişleri Bakanı'ndan başkası değildir. O nedenle, başkentin göbeğinde "genelgeyi takmıyormuş" gibi görünen polis, kendisine verilen bakanlık emrini yerine getiriyor. Halka demokratikleşme açıklanır, polise "siz bakmayın işinize devam edin" denilir.

Paket Paket Aldatma

Bu haftaki demokrasıcılık oyunun bir başka ayağı da, **'AB'ye 9. uyum paketi'** hazırlıklarıydı.

Pakete son şekli verilip, Bakanlar Kurulu'nda

imzaya açıldı. "Çeşitli Yasalarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yasa Tasarısı" adlı düzenlemede, YÖK'ten TCK'ya, RTÜK'den CMUK'a kadar bazı değişiklikler yapılıyor.

Paket paket demokrasi veya paket paket aldatmaca.

Aldanmaya Hazır Olan AB, Aldatma Oyununun Da Ortağıdır

AB'ye uyum adına yapılan bütün düzenlemelerin göstermelik ve esas olarak da AB'nin gözü-nü boyama amaçlı olduğu konusunda kimsenin kuşkusu yoktur.

Oyun karşılıklı oynanıyor. AKP iktidarı ben sizin gözünüzü boyuyorum diyor, görülmedik bir hızla yasalar çıkıyor, Avrupa da, "tamam sen vitrini düzeltmeye bak" diyor. Solcusundan liberaline kadar Avrupa Birlikçiler de bu oyunun propagandistleri olarak halkı aldatmakta büyük rol oynuyor, gerçekleri dile getirenleri "gelişmeleri görmemekle, ortodokslukla" suçluyorlar.

AKP'nin sırtını emperyalizme dayayarak iktidar koltuğunu koruma niyeti, ABD'nin yanı sıra, AB'yi de bu amaçla kullanmak istediğini, ülke içindeki AB'cilerin desteğini de buna eklemlemeyi amaçladığını artık herkes biliyor. Bu durum, AB'nin de işine geliyor, isteklerini yerine getirecek bir iktidara büyük bir destek veriliyor.

İşte bu riyakarlık tablosunda baş suçlulardan biri Avrupa Birliği'dir. Türkiye halkının aldatılmasının, sahte demokratikleşme yasalarının altında sürdürülecek büyük baskının ortağıdır.

"İşkencede Temizlenme" Yalanı

Türkiye gerçeği tam tersini söylerken, Avrupa Konseyi, bir önceki toplantısında DEP'li milletvekillerini gerekçe göstererek (demek ki Türkiye'nin tek insan hakları sorunu buymuş) kaldırmadığı, denetim sürecini kaldırdı. Yani Türkiye, insan hakları yönüyle denetlenen ülke statüsünden çıkarıldı. Türkiye faşizmine bir başka destek de, **Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi**'nin (CPT) Türkiye'yi aklayan raporu oldu. Basın, "*İşkenceyi önleme komitesinden övgü*" (19 Haziran Milliyet), "*İşkencede temizlendik*" (19 Haziran Hürriyet) gibi başlıklarla duyurdu haberi.

Oysa Adalet Bakanlığı bile aynı gün, geçen yıl gözaltında 5 kişinin öldüğünü açıklıyordu, hapishanelerde 112 insanın cesedi duruyordu, komplolar, sahte belgelerle insan tutuklayıp dernek kapatmalar sürüyordu. Ama bunların hiçbir

AB'ye Girişin Gerçek Kriterlerini Fischer Açıklıyor: Fransız Uçaklarını Alın!

Alman Dışişleri Bakanı Joschka Fischer, AB için Türkiye'nin önündeki tek engelin Fransa olduğunu belirterek, 'Aman onları ikna edin. Alacağınız uçakların yüzde 80'i Airbus olsun' dedi. (Hürriyet, 22 Haziran)

Kemal Derviş'in de katıldığı bir yemekte konuşan Fischer, gerçeği bu kadar aleni açık ifade etmenin sıkıntısıyla, "aman bu söylediklerim yayınlanmasın" demeyi de ihmal etmedi.

Bütün mesele bu kadar nettir. Avrupa Birliği, tekellerin örgütüdür, kıstasları da tekellerin çıkarlarından ibarettir. "İnsan hakları, demokrasi" gibi kılıflara büründürülmüş kriterler, sadece göstermelik ve gerçeği gizlemek içindir. Dönüp yeniden okuyun Fischer'i. Bu nedenle, AKP iktidarının resmen göz boyadığını, aldattığını bildikleri halde, "Türkiye iyi yolda" diyorlar.

Fransız Airbus Uçakları'nın satın alınması, uçak tekelenin kasalarına halkımızın parasının akıtılması sadece bir örnektir. Buna benzer onlarca ihalede aynı çark döner. Sadece ihaleler de değildir, esas olarak Avrupa emperyalizminin çok daha uzun vadeli siyasi ve ekonomik çıkarları için kendisine bağlayabileceği bir Türkiye'dir. Bu çıkarlar Ortadoğu'dan Balkanlar'a kadar Türkiye'yi truva atı gibi kullanmaktan, yeraltı yer üstü zenginliklerimizi sömürmeye, Türkiye pazarına hakim olmaya kadar geniş bir çerçeveye oturmaktadır.

Bu nedenle, gerek AKP iktidarı ve Avrupalılar gerekse de Avrupa, "uyum yasaları" derken, sahte demokratikleşme yasalarını ön plana çıkarmakta, sürekli insan haklarından söz etmektedir. Öte yandan tekellerin önünü açacak yasal düzenlemelerden hiç söz edilmemektedir.

anlamı yoktu AB için. Onlar aldanmaya hazır. Üstelik "uluslararası kurumlar"ın da, özellikle CPT'nin de bu ilk aklamayı değil. CPT, Türkiye tarihinin en büyük hapishaneler katliamını, 6 kadının diri diri yakılmasını aklamıştır.

Faşizmin göstermelik yasalarla demokratikleşemeyeceği bir yana, AKP iktidarın burjuva anlamda dahi bir demokratik beyni, politikası yoktur. Demokratik protestoyu "demokrasinin cilvesi" diye gören Tayyip ile, muhaliflerini "devletin sopasıyla" tehdit eden Adalet Bakanı bunun en açık örnekleridir. Gerisi zıvanadan çıkan bir demokrasicilik oyunudur.

Sayı 113

25

27 Haziran
2004

Tayyip Erdoğan 24 Saat Yanında Bir İşkenceciyi Taşıyor

Adı: **Maksut Karal**
İşkencelerde kullandığı
lakabı: **“Yakışıklı”**
Şimdiki görevi: **Başbakan
Erdoğan’ın koruma amirliği**

Kim, Kimi Koruyor?!!!

Erdoğan’ın Koruması Baş İşkenceci

Halkımız! Tanıyın, Erdoğan’ın yakın koruma amirliği için yanına aldığı polis, işkenceci şeflerden biridir.

Hukukçular! Başbakanın bir işkenceciyi Yakın Koruma Amirliği’ne ataması, işkenceyi teşviktir. Başbakan işkenceyi teşvik ve işkencecileri himaye suçunu işlemektedir. İşkenceye karşı olan hiçbir hukukçu buna sessiz kalmamalıdır.

Savcılar! Bu anlatımlar bir suç duyurusudur; görevinizi yapmaya çağırıyoruz.

Basın! Bu anlatımlar, sizin sayfalarınızdan “işkenceye karşı mücadele eden” bir hükümet havasını yayan AKP iktidarının gerçek kafa yapısını gösteren bir örnektir. İşkenceye karşıyız, kim olursa olsun işkencecilerin korunmasına karşıyız diyorsanız; işte bunu kanıtlamanız için belgeler.

Sayı 113

26

27 Haziran
2004

Geçen hafta dergimizde haberini de okuduğunuz bir protesto eylemi, bilinen gerçeği gündeme taşıdı. Hatırlanacaktır; TAYAD Komite üyesi ve ölüm orucu gazisi Erdal Gökoğlu Hollanda Rotterdam’da Tayyip Erdoğan’ı protesto eyleminde, “Yanındaki bir işkenceci... Adı Maksut Karal, bana işkence yaptı...” demişti.

İnternet üzerinden yayın yapan **Halkın Sesi TV**, Erdal Gökoğlu ile yaptığı röportajla işkenceci korumanın karanlık yüzüne bir ışık daha tuttu. Konu, **Haklar ve Özgürlük Cephesi**’nin yaptığı açıklama ile de kamuoyuna duyuruldu. Bu açıklama ve röportajı özetleyerek aktarıyoruz.

Tayyip Erdoğan’a onun işkenceci olduğunu bilip bilmediğini sormak bile abestir. Çünkü bir başbakanın canını emanet edeceği kişinin sicili hakkında nasıl bir araştırma yapıldığı çok iyi bilinir. Ve Tayyip, koruması hakkında açılan işkence davaları dahil her şeyi bilmektedir.

İşkenceye “sıfır tolerans” diye iktidar olan hükümetin Başbakanı, Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün işkenceyle meşhur DAL (Derin Araştırma Laboratuvarı) adlı biriminin en azgın işkencecilerinden birini Yakın Koruma Amiri olarak yanına almıştır. Maksut Karal, DAL’da devrimcilere yaptığı işkenceyle “başarısını” kanıtlamış ve tüm “başarılı” işkenceciler gibi terfi ettirilerek Emniyet Amirliği rütbesine yükseltilmiştir. O işkencelerine devam etmiş ve AKP iktidarı tarafından bir kez daha terfi ettirilerek, Başbakan’ın Yakın Koruma Amiri yapılmıştır. Maksut Karal’ın “deşifre” olması da bu süreçtedir.

DAL işkencehanesinden geçen hemen her devrimci “**yakışıklı**” lakabını kullanan bir işkencecinin zulmüne maruz kalmıştır. O sıradan bir işkenceci değildi; işkence emirlerini veren konumdaki baş işkencecilerdendi. “Yakışıklı”nın yüzünü görme şansına sahip olan işkence mağdurları, bir gün bir baktılar ki, Erdoğan’ın yanbaşı. Adını öğrenmeleri de uzun sürmedi. “**Yakışıklı**” lakaplı işkenceci, **Maksut Karal**’dı o.

Maksut Karal, sadece Ankara DAL’da değil, Ulucanlar Hapishanesi’ndeki 1999 katliamında da yer almıştır. İşkenceci, yaptıklarını itiraf etmekte de pervasızdır. “Birtan’ın sonu ne oldu biliyorsun değil mi? Senin de sonun öyle olacak”... veya “İsme’ti öldürdük. Seni de öldüreceğiz” sözlerini rahatlıkla sarf edebilmektedir. Aşağıda Erdoğan’ın Yakın Koruma Amiri Maksut Karal’ın işkenceciliğine dair üç anlatımı tüm halkımızın, basın, hukukçuların ve mahkemelerin bilgisine sunuyoruz. Çok daha fazlası da bulunabilir.

Erdal Gökoğlu işkenceci Maksut Karal’ı anlatıyor:

Öncelikle Halkın Sesi TV’ye teşekkür etmek istiyorum, böyle bir katilin teşhir edilmesini gündeme getirdiği için. Ankara’da gözaltına alınan hemen her devrimci, özellikle 90’lı yıllardan itibaren, taaki Erdoğan’ın koruması olana kadar, onun işkenceleriyle karşılaşmıştır.

Maksut Karal hem işkencelere katılıyordu, hem de oradaki işkenceleri yöneten biriydi. Anka-

ra Emniyet Müdürlüğü'nde DHKP-C masasının şeydi. Dolayısıyla Ankara'da yürütülen bütün operasyonlardan, katliamlardan, DHKC'yi de ilgilendiren tüm operasyonlardan birinci dereceden sorumludur. Böylesi operasyonlarda gözaltına alınan hemen herkes karşılaşmış, ya da onun yönettiği işkencelerle tanışmıştır. Hatırladığım kadıyla ilk karşılaşmamız 93'lü yıllarda olması lazım. Emniyet'te de, gözaltına alınan arkadaşlar arasında da, Maksut Karal olarak değil de, asıl olarak lakabıyla, yani **"YAKIŞIKLI"** diye bilinmekte.

Yaşadığım işkenceler; özellikle o dönemde uygulanan askı, falaka, elektrik verme vardı. Ben bunlardan özellikle son gözaltımda yaşadığım bir olayı anlatmak istiyorum. İstanbul'da gözaltına alınmıştım, yaklaşık 10 gün tutmuşlardı ve daha sonra da Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne göndermişlerdi. Ankara'da beni karşılayanların başında **"YAKIŞIKLI"** vardı, diğerlerini lakaplarıyla söyleyeyim; "Pisbiyık" "Arap". Daha gelir gelmez, "Oo İstanbul'da sana iyi davranmışlar... Gel bakalım bir de biz ilgilenelim. İstanbul'la buranın arasındaki fark neymiş bir gösterelim" diyerek, apar topar götürdüler...

Kollarım ve gözlerim bağlıydı, ama bant altından çok az görebiliyordum... Banyo ya da tuvalet gibi bir yere benziyordu burası. Kollarımdan bağladıkları iplerle birlikte buradaki kancalara taktılar. Ve masayı altımdan çektiler. Duvarı takılmış bir elbise gibi düşünün, beni de öyle astılar. **Başlarında Maksut Karal vardı.** Kurdukları komploları, yalanları onaylamamı istiyorlardı. Arkadaşlarımız hakkında ifadeler vermemi istiyorlardı. Bu nedenle de, asılı haldeyken saldırıyorlardı, hakaretlerde bul-

nuyorlardı. Ve bunun arkasından da ellerindeki kabloların uçlarındaki küçük metalimsi şeyleri vücudumun değişik yerlerine dokundurmaya başladılar. Zaten askıda olduğum için vücudumun bütün yüküyle kollarımda korkunç bir acı vardı. Diğer taraftan verdikleri elektrikle birlikte, vücutta yaşanan bir şokla artık belli bir süre sonra bayılmalar başlıyordu. Bu işlemler bir çok kez tekrarlandı.

Bunları yaparken Maksut Karal vardı bunların başında. Bizzat o sorgulamak istiyordu. Buradan çıkartıp yukarı katta, siyah bir halıya benzer bir kaplamanın olduğu, camlı bir bölme olan yere çıkarıyorlardı. Bir kaç kez oraya da çıkarmışlardı. Burada da **yine Maksut'tu başlarındaki.** Eğer anlatmazsam, daha önceden katlettikleri ya da kaybettikleriyle ilgili konuşmalarda bulunuyor ve "seni de onlar gibi yapacağız" diyorlardı. Örneğin Birtan Altunbaş ile ilgili, **"Birtan'ın sonu ne oldu biliyorsun değil mi? Senin de sonun öyle olacak"** diyorlardı. Yine Ankara'da katlettikleri, Küçükcesat'ta, Maltepe'de, en son Batıkent'te Mustafa Selçuk için **"Biz öldürdük seni de öldüreceğiz. Biliyoruz sen onların arkadaşısın"** biçiminde konuşuyorlardı. İstedikleri cevabı vermediğimden dolayı da sürekli aynı işkencelerle karşı karşıya kalıyordum...

Maksut Karal başlarında daha çok emir veren, işkenceyi yöneten bir pozisyondaydı. Diğerleri ise onun talimatlarını uyguluyorlardı.

Ulucanlar vahşetinin tam ortasında bir işkenceci: Maksut Karal

Maksut Karal'ın işkencelerine tanık olduğum

Sayı 113

27

27 Haziran
2004

"YAKIŞIKLI" kod adlı Tayyip'in korumasının işkence yaptığı Fehim Horasan anlatıyor:

Hemen işkenceye alındım. Ters askıda elektrik, hayaları sıkma, tazyikli su sıkma devam etti. Sakatlanan kolumu özellikle kıvrıyorlar, vuruyorlardı. Minik, **Yakışıklı**, Pisbiyık, Arap diye tanınan polisler vardı. İşkencelerden dolayı Adli Tıp Kurumu'ndan 15 günlük iş göremez raporu verildi."

Gülnehal Yılmaz, Tayyip'in korumasını anlatıyor:

Komiser Mehmet Yaşar ve 'Pisbiyık', 'Minik', **'Yakışıklı'** lakaplı işkenceciler bana işkence yapanlardan adını ve lakabını bildiklerimdir. **'Yakışıklı'** lakaplı olan; sarışın, kalıptan çıkmış gibi duran, 25 yaş civarında, zengin serserilere, Amerikan polislerine özenir tavırları olan bir işkencecidir. Uzun boylu ve açık renk (mavi) gözlü, bıyiksız birisidir.

Erdal Gökoğlu anlatıyor:

"Ulucanlar katliamında o vardı... Hamamda bizleri yaralı ve çıplak şekilde üst üste yığmışlardı... Sonra, hastanede Maksut yanıma gelip: "Arkadaşlarını, İsmet'i öldürdük. Seni de öldüreceğiz" dedi... O'nun yüzünü hiçbir zaman unutmam"...

Ve İşkenceci Maksut konuşuyor:

"Birtan'ın sonu ne oldu biliyorsun değil mi? Senin de sonun öyle olacak"

yer sadece Ankara Emniyet Müdürlüğü değildi. Ulucanlar hapishanesinde kalırken, yeni tutukluları getirirken hapishane kapısında karşılaşmıştık. O diğer taraftaydı ama, küfrediyorlardı, işte **“yine görüşeceğiz, çıktığınızda sizi vuracağız”** biçiminde. ... Ulucanlar katliamında yaşadık. 10 arkadaşımızı katletmişlerdi. Geriye kalan hemen hepsi de yaralıydı, ben de bu yaralılar içersindeydim. Yaralıların bir çoğunu hamam denen bir yere getirmişlerdi sürükleyerek, ve çınlıçplak soymuşlardı. Burada insanları üst üste yığmışlardı, tıpkı **Ebu Garip'te görülen fotoğraf vardı, insanlar çıplak üst üste...** Aslında o manzarayı biz 1999'da Ulucanlar Hapishanesi'nde yaşamıştık, bizi de hamamda o şekilde üst üste yığmışlardı. Bende kurşun yaraları vardı. Vücudumuzun hemen her tarafında yaralar vardı. Hamamın yerleri resmen kan gölüne dönüşmüştü, öbek öbek kanlar vardı. Sürekli baygınlar geçiriyorduk, çok ağır durumdaydık. Yaralarımızı sopalarla deşiyorlar, kafamıza gözümüze vuruyorlardı. Bunlar yapılırken, aralarda dolaşan bir kaç tane sivil vardı ve bunlardan biri de **Maksut Karal'dı.**

Bir insan kendisine işkence yapan bir simayı hiçbir zaman unutmaz. Benim de her zaman gözümün önünde. O katliamda, işkenceler yapılırken hamamda, onun da aralarda dolaşması ve hatta işkencelerde yönetir pozisyonda olması halen gözümün önünde.

Buradan bir süre sonra hastaneye götürmüşlerdi... Bir ara gözümü açtığımda beyaz önlüklüler vardı, muhtemelen doktorlardı. Fakat bunların yanısıra, **YAKIŞIKLIYI** da, yani Maksut Karal'ı orada görmüştüm. Başıma gelip; **“Arkadaşlarını öldürdük. İsmet'i öldürdük. Seni de öldüreceğiz. Sıra sende”** diyerek, doktorların yanında tehdit etmişti.

Zaten rötgen için, ya da başka odalara götürürken sürekli yanımda polisler vardı ve bunlardan yolda, asansörde yaralarımızın üzerine basarak, kafamızı duvarlara vurarak, asansörün kapılarına kafamızı vurarak bizi orada öldürmeye çalışıyorlardı. Hastaneydi ama, tıpkı işkencehane'de duyduğumuz o sesleri hastane odalarından duyuyordum. Yani Numune Hastanesi'ndeyken, tedavi yapacakları yerine, doktorlarla birlikte işkence yapıyordu, ve başlarında yine Maksut Karal vardı.

Belki hatırlarsınız, basında da bir kaç kez çıkmıştı, **Amerika'ya eğitime gidenler arasında yine Maksut Karal vardı.** Yani Maksut Karal tescilli bir işkencecidir. Aynı zamanda katildir.

F tiplerinde yaptığı katliamlardan dolayı ödüllendirilen Ali Suat Ertosun'du, Maksut Karal da bugün ödüllendirilen işkenceci bir katildir.

Gülnihal Yılmaz anlatmıştı: YAKIŞIKLI İşkenceci Eğitiyor

“1993'de, Ankara'da gözaltına alındığımda TİM'dekiler bir iki kişi hariç değişmişti. Komiser Mehmet Yaşar ve "Pisbıyık", "Minik", **“YAKIŞIKLI”** lakaplı işkenceciler gözaltında bana işkence yapanlardan adını ve lakabını bildiklerimdir.... **“YAKIŞIKLI”** lakaplı olan ise sarışın, kalıptan çıkmış gibi duran, 25 yaş civarında olan zengin ser-serilere, Amerikan polislerine özenir tavırları olan bir işkencecidir. Uzun boylu ve açık renk (mavi) gözlü, bıyıksız birisidir.

Gözaltı süresince işkence gördüğüm yer; Ankara Emniyeti DAL garaj bölümüydü. Bana kullaklarımdan, şakağımdan, göğsümden ve el ve ayak parmaklarımdan elektrik verildi. Her iki gö-

İşkenceciler, Gaspçılar İçin En Güvenli Yer: AKP'lilerin Koruma Memurluğu

Maksut Karal'ın da bulunduğu işkenceciler hakkında, 1994'de görüldüğü işkencelerden dolayı Av. Zeki Rüzgar suç duyurusunda bulundu. Mahkeme takipsizlik kararı verdi. 1998'de de

Levent Murat, Özgür Çakmak, Aykut Elvan, Tülin Doğan ve M. Ali Kılıç'ın gördükleri işkencelerde dolayı açılan davada yargılanan işkenceci Karal, bu davadan 2000'de beraat etti.

Aynı davada yargılanan bir başka işkenceci de başkomiser Mehmet Kılıç idi. O da şu anda Devlet Bakanı Ali Babacan'ın korumalığını yapıyor.

Haydi riyakarlar, sürdürün “işkenceye sıfır tolerans” yalanını. Canını işkencecilere emanet edenler, işkencecileri resmen korumaya alanlar işkenceye karşı olamaz. Sakın “beraat ettiler” denilmesin; AB'cilik oyunu gereği bir iki dava hariç, tüm işkenceciler beraat eder bu ülkede.

Bu arada AKP'lilerin korumaları sadece işkenceci değil, aynı zamanda da gaspçı. Başbakanlık korumalarından Erdal Aksu'nun, Çankırı'da bir fabrikadan makine ve giyim eşyası gasp etmekten dolayı 8 aydır ifadesi alınmıyor.

Birçok bakan ve milletvekili hakkında yolsuzluktan dava var, onlar da dokunulmazlık zırhı nedeniyle yargılanamıyor. Buna Tayyip de dahil. “Tencere yuvarlanmış kapağını bulmuş”...

zaltımdan sonra da kollarımı kullanamadım. Kısmi felç geçirdim... Gözaltı sonrasında çıkanldığım Adli Tıp'ta işkence hayati tehlike geçirdiğime dair rapor verildi.

... İşkencecilerin nasıl eğitildiğinin tanığıyım. Ben işkence görürken, askıya alınırken seyredip işkence yapmayı öğrenmeleri için DAL'a getirilmiş 20-25 tane genç polis vardı. İşkenceciler gülererek "Onları eğitiyoruz ablası" diyorlardı..."

(26 Ağustos 2002'de ölüm orucunda şehit düşen Gülnihal Yılmaz'ın bu anlatımı, Anadolu Yayınları'nca yayınlanan, **Tarihçesi ve Yaşayanların Anlatımlarıyla İŞKENCE-1** adlı kitapta yer almaktadır.)

Fehim Horasan anlatıyor:

Kent Kent Gezen

Uzman İşkenceci: YAKIŞIKLI

"15 Mayıs 1995 günü İstanbul Beyazıt'ta gözaltına alındım. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde işkence kaba dayakla başladı. Böbreklere, testislerle vuruyorlardı. Peşinden Filistin askısı denilen ters askıya alındım. Askıda böbreklere vurma devam etti. Haya sıkma, cinsel organdan elektrik verme, bacaklara ağırlık bağlama, tazyikli soğuk su sıkma gibi yöntemlerle devam edildi. Özellikle askının etkisini fazlaştırmak için bacaklardan aşağıya doğru çekiyorlardı. Bayılmaya yakın tazyikli soğuk su tutuyorlardı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde kaldığım iki gün boyunca bu işkenceler devam etti.

İkinci günün akşamı Ankara'ya götürülmek üzere gelen dört polise verildim. Ankara'ya gece geldik ve hemen işkenceye alındım. Askıda elektrik, hayaları sıkma, tazyikli su sıkma devam etti. Sakatlanan kolumu özellikle kıvıncıyorlar, darbe vuruyorlardı. Ankara Emniyeti'nde de üç gün kaldıktan sonra Tokat'a götürüldüm. Yol boyunca başıma silah dayayarak öldürüp bir kenara atacaklarını söylüyorlardı, yol boyunca kaba dayak devam etti. Tokat'ta işkenceye alındım. İşkenceciler yine Ankara'nın işkenceci polisleriydi. İsimlerini sonradan öğrendim. Minik, **YAKIŞIKLI**, Pisbıyık, Arap diye tanınan polisler vardı. Aynı işkence yöntemleri burada da devam etti.

Ankara'ya geri getirildim. Tokat-Ankara yolu boyunca kaba dayak ve hayaları sıkma devam etti. Gördüğüm işkencelerden dolayı Adli Tıp Kurumu'ndan 15 günlük iş göremez raporu verildi. Tokat ve Ankara işkencecileri hakkında açmış olduğum dava halen devam etmektedir."

(Tarihçesi ve Yaşayanların Anlatımlarıyla İŞKENCE -1 adlı kitaptan alınmıştır.)

'Yakışıklı' İçin Meclis Önergesi

Maksut Karal ile ilgili gerçeklerin deşifre edilmesinin yankıları sürüyor. CHP Konya Milletvekili Atilla Kart, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Koruma Müdürü Maksut Karal hakkında bugüne kadar idari ve adli mercilere intikal eden olaylar ve bu olaylara ilişkin idari ve adli koğuşturma sonuçlarını sordu. Atilla Kart, Başbakan Erdoğan tarafından yazılı olarak yanıtlanması istemiyle TBMM Başkanlığı'na verdiği soru önergesinde, Maksut Karal'ın yanı sıra Devlet Bakanı Ali Babacan'ın koruma memuru olarak görev yapan Mehmet Kılıç isimli diğer işkenceci hakkında da idari ve adli koğuşturma yapıp yapılmadığının, yapıldıysa içeriğinin ve sonuçlarının açıklanmasını istedi.

İşkencecileri Korumaya Devam

Mardin'in Derik İlçesi'nde 23 Kasım 2003 tarihinde gözaltına alınan Serhan Aksin, Mehmet Başaran ve Bülent Özcan'a işkence yaptıkları gerekçesiyle 11 polis hakkındaki soruşturma, takipsizlikle sonuçlandı. Derik Cumhuriyet Savcısı Hüseyin Kaplan, polisin işkence yapmadığının kanıtı olarak gözaltında çay ve sigara ikram etmesini gösterdi!!! Üstelik, Adli Tıp gözaltında burnu kırılan Aksin'e, 15 günlük "iş göremez" raporu vermişti. Bu da, işkencecilerin, savcılığın 15 Haziran tarihli kararıyla himaye edilmesine engel olmadı.

Sayı 113

29

27 Haziran
2004

İşkencecilere Koruma, Öğrencilere Dava

12 Nisan 2004 tarihinde YÖK'ü protesto eyleminde gözaltına alınan 71 öğrenci hatırlanacağı gibi, herkesin gözleri önünde polisin işkencelerine maruz kalmıştı. Öğrencilerden 24'ü, gözaltına alma sırasında ve adliyeye götürülürken işkence gördükleri için polisler hakkında suç duyurusunda bulunmuşlardı. Gördükleri işkence Adli Tıp tarafından da belgelenen öğrencilerin başvurusuna takipsizlik kararı verildi. Bu olayın ardından klasik bir polis oyunu başladı, işkenceciler öğrenciler hakkında davacı oldular. 5 günlük rapor almayı da ihmal etmediler. Öğrenciler polisleri darp etmişti, bu oyuna göre. Suç duyurusunda bulunan 24 öğrenciden ikisi şimdi yargılanıyor.

İnfaz Belgelendi, Katiller Sokakta

Şiyar Perinçek'in Adana'da sokakta infaz edilmesiyle ilgili İHD, Mazlum-Der, KESK ve TİHV tarafından yapılan inceleme ve tanıkların dinlenmesi sonucu hazırlanan rapor açıklandı. Raporda, "Perinçek'in polislerce yargısız infaz edildiği" belirtilerek, "deliller karartılmadan soruşturma tamamlanmalı ve failer yargılanmalı" denildi. Katiller ise hala görevlerinin başındalar.

Polis numaraları

Herkese Yapıştırılabilecek Bir 'Suç': "Görevli Memura Engel Olmak"

'Polisin numaralarını anlatmaya, en sık başvurdukları bir yöntemle devam ediyoruz: "Görevli memura engel olmak, mukavemet etmek".

Polisin **herkese yapıştırılabileceği**, senaryosunu hazırlamakta zorlanmadığı bir suç türüdür bu. Üstelik, sadece muhaliflere baskının, tutuklamanın aracı da değildir sadece, aynı zamanda, kendi suçlarını, işkencelerini örtmenin de yolu olarak son dönemde kullanılmaktadır. (Bkz. İşkenceyi Gizleme Yöntemi)

Örneğin, demokratik bir eyleme müdahale eder, aradan üç beş polis de başlar polise, yani kendi kendine küfür etmeye. Basının ve polisin kameraları kayıttadır genellikle ve küfreden göstericiler gibi yansıtılır. Buyurun size polise hakaret.

Örneğin, polise arama izni, toplatma kararı mı soruldu; polisin görevini engellemekten dava açar. Maksat yıldırım ve hukuksuzluğuna kimseyi itiraz edemez hale getirmek.

Demokratik bir eyleme müdahale eder, yapılan kendi yasalarına göre bile suçtur. Yasadışı, hukuksuz bir müdahaleye, üstelik coplarla, gaz bombaları ile yapılan bir müdahaleye karşı direnmek, o demokratik eylemin bir parçasıdır, hakdır. Böyle bir durumda direnmek, hukuku savunmaktır. Ama polis istemez bunu ve "polise mukavemet" diyerek dava açtırır.

Örnekler çoğaltılabilir, mantık aynıdır; Ne yapıp edip demokratik mücadeleyi engellemek. Bunun tek yolu bu tür davalarla gözdağı vermek değildir. Gözdağının en sık kullanılan yöntemlerinden biri de, tehdit, şantajdır. Örnekleri her gün, her saat, her yerde yaşanan bu tür numaralara, Gaziantep'te Teyfik Özdemir'in yaşadıklarını aktaralım:

Polis, dergimizin okuru olan Teyfik Özdemir'i önce 8 Haziran'da, sonra 14 Haziran'da "ziyaret" eder. Özdemir konuşmayı reddeder. Polis ısrarcıdır, "yardımcı olmak istediklerini, yanlış yolda olduğunu, örgüt sempatzını olduğunu" söyler. Özdemir'in bu "iyi polis" numaralarını reddetmesi üzerine, gerçek yüzü ortaya çıkarak başlar tehdide: "Bu gidişle sonun hiç iyi olmayacak. Bir akşam gelir evinden, köyünden ya da başka bir yerden alır götürürüm. Hayatını yakarım, bitiririm."

Peki ne yapar Teyfik Özdemir? Devrimci demokrat bir insandır, demokratik eylemlere katılır. "Bu yoldan döndürülmedir" öyleyse. Hak ve özgürlük mücadelesi her yola başvuru olarak mutlaka engellenmelidir.

Polis Görevini MOSSAD'a Devretti

İsraililerin güvenliğini sağlamak için, Türkiye'deki havaalanlarında, 157 MOSSAD ajanının görev yapmasına izin verildi. Uygulama karşılıklı değil, yani Türk polisi de İsrail havaalanlarında görev yapma-

yacak.

Hangi gerekçeyle olursa olsun hiçbir ülke, kendi iç güvenliğini bir başka ülkenin polisine, istihbarat servisine bırakmaz, bu egemenlik tartışmasıdır. Ama, İsrail ile işbirliği o düzeydedir ki, MOSSAD ajanlarına Türk polisi üniforması giydirmekte de sakınca görmezler.

Polise Hukuk Hatırlatılmaz

Polis hukuktan anlamaz, o sadece asıp kesmeyi, vurup kırmaı bilir.

Elerinde "toplatma kararı" olmadan İHD Hakkari Şubesi'ndeki afişlere el koymak isteyen polisler, "toplatma kararı" olmadan yapamayacaklarını belirten Av. Mikail Demiroğlu hakkındaki, **"görevli memura engel olmak"**tan dava açıldı.

Yasalarda tersi yazıyormuş, "uyum yasaları" çıkıyormuş, bunlar etkilemiyor polisi. Onlar da bu yasaların "uyum" değil, uydurma olduğunu biliyor ve hukuksuzluklarını sürdürüyor. Kafalarına göre yapmıyorlar, AKP'den alıyorlar bu pervasızlığı. Avukata dava açılmasına izin veren, o yasaları hazırlayan Adalet Bakanlığı. Hukuku hatırlatana cezalandırarak susturma, polis hukuksuzluğunu hakim kılma politikası, tepeden başlıyor.

İşkenceyi Gizleme Yöntemi

Diyarbakır Barosu'nun araştırması, polisin işkence izlerini gizlemenin yeni bir gerekçesini de deşifre etti. Baro başkanı Sezgin Tanrıkulu, CMUK'a yapılan başvurularda, "görevli memura hakaret ve mukavemet" nedeniyle 2000 yılına göre 5 katı bir artış olduğunu kaydetti. Aynı artış İzmir Barosu'nda da tespit edildi.

Artışın nedeni şu: polis işkence ve kötü muameleyi gizlemek ve haklarında dava açılmasını önlemek için, "görevli memura hakaret ve mukavemet" davaları açıyor. Böylece, kişinin üzerindeki darp ve cebir izleri "direnirken, bize darp ederken böyle oldu" şeklinde açıklanıyor. Polis hakkında dava açmayı düşünenler, önce kendileri polise darp etmekten davalarıyla karşılaşılıyor. Baro raporu, haklarında bu tür davalar açılan kişilerin, aynı zamanda vücutlarında darp ve cebir izlerinin olmasının da ortak bir özellikleri olduğunu altını çiziyor.

Türk Polisi yaratıcıdır! İşkencelerini, "bize işkence yaptılar" diye gizlemeyi ancak arsız işkenceciler akıl edebilirdi.

Direniş İşbirlikçiliğe İzin Vermiyor

Irak'ta direnişçilerin işgal güçlerine yönelik istikrar kazanan vuruşları sürerken, son dönemde saldırılar daha çok işgal ortaklarına ve işbirlikçilere yöneldi.

İşgal ortağı ülkelerin asker ve "sivil" görünümü somürgeci hizmetkarlarının rehin alınması, cezalandırılması, onları kendi halkları nezdinde de zorlayan bir işlev görüyor. Son örnek Güney Kore oldu. Güney Kore, bir vatandaşının rehin alınması karşılığında talep edilen, "Irak'tan askerlerini çekmesi" isteğini reddederken yeni asker gönderme kararı aldı. Güney Kore'nin de Türkiye gibi onyıllardır sadık bir Amerikan uşağı olması bir yana, bu karar, bir kararlılık gösterisi gibi görünse de, uzun vadede işbirlikçi hükümet için yıpratıcı olacaktır. Bu durum, bütün işgal ortağı ülkeler için geçerlidir.

Direnişçilerin bir başka hedefi de, "Iraklı" işbirlikçiler.

İşgalcilere tercümanlık yapanlardan, çeşitli biçimlerde hizmet edenlere kadar tek tek eylemlerin yanısıra, siyasi mesajı çok daha net eylemler gündemde. İşbirlikçi orduya asker olmak için açılan başvuru merkezine düzenlenen saldırı, kukla hükümet üye ve bürokratlarına yönelik saldırılar bu niteliktedir.

İşgalcilerin 30 Haziran'dan itibaren "yetki devri" oyununu sahnelemeye başlayacakları düşünüldüğünde, işbirlikçilikle mücadelenin daha da ön plana çıkması direnişin doğası gereği-

dir. Özellikle 30 Haziran'dan sonra, bu oyunu bozmak için işbirlikçiler daha fazla hedef olacaklardır.

İşgale karşı direnen bir halkın affedemeyeceği en büyük suç işbirlikçiliktir, ihanettir. İster üst düzeyde, isterse en alt düzeyde. Hiçbir işbirliği "ne yapsınlar ekmek parası" yada "işgal olmamalıydı, ama madem olmuş, en iyisi yönetime katılmak" gibi gerekçelerle açıklanamaz. Hiçbir kurtuluş savaşında böyle olmamıştır. Çünkü burada halkın iradesi değil, işgalcinin iradesi ile belirlenen bir süreç vardır.

Emperyalist propaganda merkezleri, halkların her türlü değerini, kavramlarını tahrip etmek istedikleri gibi, bunu da tahrip etmek, meşrulaştırmak istemektedirler. İşgalciyle işbirliği içinde "hükümet kurmak" çok doğal bir durummuş gibi gösterilmeye çalışılıyor örneğin.

Halklar emperyalizmin çarpıtmak istediği değerlere, tarihsel bilincine daha fazla sahiplenerek bu büyük emperyalist kuşatmayı yarabilir. Küçük burjuva aydının, reformist solun anlamadığı da budur. Bu nedenle bir çok konuda emperyalizmin beyniyle düşünmekten kurtulamıyorlar. Emperyalist demokrasi önünde biat etmenin doğal sonucu olarak beyinleri bütün emperyalist propagandalara açık hale geliyor, halklardan yana düşünme, halkların değerleri penceresinden bakma kayboluyor.

Irak direnişi bütün bu yok edilmek istenenleri de yeniden gündeme taşıyor. Zaferin kazanılması da, halkların direnişlerle yarattığı değerlerle kuşanmaktan geçiyor. Halkların asıl silahları da bunlardır. Bu silahlardan arındırılmış bir halk, bir direniş, düşmanın darbelerini fiziki olmaktan çok beyninde duymaya başlar ki, direnemez.

İşkenceci İngilizlerden Ortaçağ Vahşeti

İngiliz askerlerinin işkence yaparak katlettikleri Iraklıların cesetlerini ortaçağ karanlığındaki gibi parça parça ettikleri ortaya çıktı. The Guardian Gazetesi'nin haberine göre, "çatışmada öldü" denilen 7 Iraklı'nın otopsilerinde işkence izleri tespit edildi. Vahşet bununla da sınırlı kalmamış, cesetler İngiliz askerleri tarafından parçalanmış. İngiliz askeri polisinin de göstermelik de olsa soruşturma açmış olması olayı doğrularken, çatışmaların yaşandığı Macar El Kabir kentindeki hastanenin doktorunun raporları da bu yönde. Dr. Adil Salid Mecid tarafından düzenlenen ra-

porda yer alan bulgular, cesetlerdeki işkence izlerini ve parçalandıklarını belgeliyor.

Emperyalistler, böyle demokrasi ve özgürlük götürüyorlar gittikleri yere. Londra'nın göbeğinde işkence aletleri fuarı açanların yapamayacakları vahşet yoktur.

Emperyalizmin demokratikleştireceğini duyduğunuzda bu resimleri hatırlayın. NATO zirvesine gelenler, bu görüntüleri yaratanlardır.

EMPERYALİST ZULÜM

imparatorluklar da yıkılır

İsrail Yöntemleri Meşrulaştırılıyor

Irak'ın Felluce kentindeki bir yerleşim bölgesinin 19 Haziran günü sabaha karşı Amerikan uçakları tarafından bombalanması sonucu, 5'i çocuk olmak üzere 22 sivil öldü. 4 bina enkaz haline gelirken, ilk füzenin ardından yardıma koşan halkın üzerine de ikinci füze atıldı.

ABD ordusu saldırıya ilişkin açıklamasında, saldırının meşru olduğunu ve "El Kaide liderlerinden El-Zarkavi'nin evinin kullandığını" söyledi. "**Teröriste selam verme**" suçu, **emperyalizm tarafından böyle alenileştiriliyor**.

Yeni kukla hükümetin CIA elemanı Başbakanı İyad Allavi ise, "*evin teröristler tarafından kullanıldığını ve saldırıyı memnuniyetle karşıladıklarını*" açıkladı. **İşbirlikçilik böyle-dir; kendi halkının katledilmesini alkışlar**.

Felluce'deki Irak güvenlik yetkilisi Tuğgeneral Nuri Abude, "Evi, Zarkavi ve militanların kullandığına dair kanıt bulamadıklarını" duyurdu. Tek bulduklarının çocuk, kadın ve yaşlıların cesetleri olduğunu da ekledi.

İsrail, bu şekilde "teröristleri hedefliyoruz" diyerek onlarca evi füzelerle yıktı, onlarca insanı katletti. Bütün terörist yöntemler önce İsrail tarafından uygulanır, sonra ABD tarafından yayılır. Felluce'de yaşananlar da bunun bir örneğidir. "Kitle imha silahlarına ilişkin sağlam istihbaratlarımız var" yalanıyla bir ülkeyi işgal ettiler, şimdi de "teröristlerin bu evi kullandığına ilişkin sağlam kanıtlarımız var" diyerek katliamlarını meşrulaştırmak istiyorlar. Kaldı ki, öyle olsa dahi, katliam meşrulaştırılmaz.

Emperyalizmin meşrulaştırmak istediği sadece "terörle savaş" adına katliamcılık değil. İşkence de aynı argümanla meşru gösterilmek isteniyor.

Guantanamo'daki işkencelerin Rumsfeld tarafından verilen yazılı emirle yapıldığına dair, ABD Savunma Bakanlığı'nın bazı belgeleri kamuoyuna açıklandı. Belgede, uykusuz bırakma, köpeklerle korkutma, sakatlamayacak şekilde şiddet uygulama gibi yöntemlerin uygulanabileceği ifade ediliyor. ABD Adalet Bakanlığı'nın, ölüm ve sakatlanma olmadıkça işkence sayılmayacağı yönündeki yazısı da bir süre önce basına yansımıştı.

Bu, "belge açıklamalar" durup dururken, demokrasinin, açıklığın nimetleri olarak yapılmıyor. Emperyalizm halkların direnişlerine karşı her türlü şiddeti, işkenceyi meşrulaştırmak istiyorlar. İsrail yasaları işkenceye resmen izin veriyor. ABD, bunu tüm dünyaya maletmek istiyor. Tek propaganda; "terörizm".

Bir kez daha, "terörizm" propagandasına hangi gerekçeyle olursa olsun alet olanların, nasıl bir suça, nasıl bir dünya düzeninin şekillenmesine ortaklık yaptıkları görülüyor.

"Almanya bir Polis devletidir"

Alman kurumları, Demokrasi ve Temel Haklar Komitesi, İnsani Birlik, Gustav-Heinemann İnisiyatifi, Cumhuriyetçi Avukatlar Derneği, Federal Çalışma Dairesi Yasa Eleştiricileri Grubu ve Birleşik Demokratik Hukukçular tarafından, Almanya'nın 2004 yılı "Temel İnsan Hakları Raporu" açıklandı. Açıklamayı, Eski Adalet Bakanı Sabine Leutheusser-Schnarrenberger yaptı.

Hazırlanan raporda, "terörizmle mücadele ve güvenliği sağlama" gerekçesiyle **Almanya'nın polis devletine dönüştüğü** tespiti yapıldı.

Bu konuda çeşitli verilere de yer verildi. Buna göre, her yıl 500 bin kişinin telefonu dinleniyor, mektuplar adreslerine ulaşmadan inceleniyor, sokaklar kameralarla donatılıyor, polise sınırsız yetkiler veriliyor.

Raporda, Alman devletinin halkı kontrol altında tuttuğunun örneklerine yer verilirken, "devletin adeta bir gözetleme devletine dönüştüğü" vurgulandı ve bu denetim ve kontrolle rin, istihbarat ve güvenlik birimlerin ce "organize suçlarla mücadele" adı altında yürüttüğü belirtildi.

"Terörizmle mücadele" gerekçesiyle Alman Anayasası'nda yer alan temel insan haklarının sadece kağıt üzerinde kaldığı belirtilen raporda, devletin, "barış adına bir savaş durumu yarattığı, özgürlük adına sayısız güvenlik yasalarını uygulamaya soktuğu dile getirildi.

Özellikle 11 Eylül'den sonra ihlallerdeki artışa dikkat çekilirken, tüm bu ihlaller, "**hukuk devletinin imhası**" olarak yorumlandı.

Bu tespitleri, Almanya'nın en ciddi kurumları somut verilere dayanarak yapıyor. Bunlara sosyal haklardaki kısıtlamaları da eklerseniz, gerçek Avrupa ortaya çıkar. Ülkemize bu Avrupa'nın demokrasi getireceğini söyleyen AB'ciler ne diyorlar acaba bu sonuçlara? Ya da şöyle soralım, zihniyette, yani temel politikada Amerika'dan farkları var mı?

“NATO'ya en ucuz askeri Türkiye sağlıyor. Bir Türk askerinin bize maliyeti 23 cent!”

ABD Dışişleri -eski- Bakanı John F. Dulles

Marksist-Leninist önderlikler etrafında birleşen halklar karşısında emperyalistleri hiçbir 'konsept', hiçbir 'strateji' kurtarmayacak. Kazanan, direnen ve emperyalizme karşı savaşan halklar olacak. NATO'ya ve Amerikan emperyalizmine karşı onurlu bir mücadele tarihine sahip olan halkımız kazanacak. 28-29 Haziran günlerinde bu onurlu tarihe yeni sayfalar ekleyelim.

Yazı dizimizin son bölümünü okurken, emperyalist katiller ülkemize gelmiş olacak. Halklara karşı yeni saldırı kararları alacakları açık. Basın, NATO Toplantısı'nda 'terorizmle mücadele paketi' açıklanacağını yazıyor. Geçmişte örgütledikleri ve NATO karargahında merkezileştirdikleri kontrgerillaya benzer şekilde, NATO bünyesinde, “NATO Terörist Tehdit İstihbarat Birimi” kurulacağından, NATO'nun askeri yeteneklerinin artırılmasından ve “dünyanın her tarafına müdahale edecek” ölüm mangaları kurulmasından söz ediyorlar. Kısaca, NATO'ya biçilen yeni misyon gereği, “terörle mücadele” adı altında, emperyalistler halklara karşı savaşta NATO'yu nasıl istihdam edeceklerine karar verecek. Hesap bu.

Hangi hesapları halkların direnişine çarpıp dönmedi ki! Irak'ta, Afganistan'da, Türkiye'de hesaplarını hep bozduk, yine bozmaya devam edeceğiz. Ülkemizde NATO'ya, emperyalizme karşı onyıllardır süren mücadele bunun teminatıdır. Bu kavga, bu direnişler elbette zafere ulaşacak, halklar NATO'yu dağıtacak ve özgürleşecekler. NATO'ya karşı mücadele, emperyalizme

ve işbirlikçilerine karşı mücadeledir. Bu mücadele tarihinden onur duyuyoruz. İşbirlikçi başı Tayyip Erdoğan, emperyalist efendilerini ağırlamaktan büyük onur duyuyor ve riyakar islamcılığa yakışan bir üslupla, halkların katillerini “evimize gelen misafirler” olarak görmemizi istiyor. Görmeyeceğiz, tarihimize, onurumuza, bağımsızlığımıza sahip çıkacak ve direnen halkların cephesinde bir halka olduğumuzu göstereceğiz.

1960'da da NATO Toplantısı Vardı...

İstanbul'da NATO Toplantısı ilk kez yapılıyor. 1960 yılında da ülkemizdeydi NATO emperyalistleri. Ve bugünkü gibi, huzur içinde toplanamadılar.

2 Mayıs 1960 günü, İstanbul Saraçhanebaşı'ndaki Belediye Sarayı civarında NATO'yu protesto eden gösteriler düzenlendi. Gösterilere azgınca saldıran asker ve polis vatanseverleri gözaltına aldı. Ancak vatanseverler yılmadılar. Saldırının ardından NATO Toplantısı'na katılmak üzere gelen emperyalist dışişleri bakanlarının kaldığı Hilton Otel'i'ne yüründü. İstiklal Caddesi üzerinde gruplar halinde yürüyüşe başlayan kitleye polis yine saldırdı. Konuya ilişkin bir açıklama yayınlayan Menderes'in İçişleri Bakanı hainliğini şöyle gizlemeye çalışacaktı:

“Ele geçirilen suçlular, bu gösteriyi NATO Dışişleri Bakanları Konsey Toplantısı'nın açılış gününü ve saatine rastgetirmek kasdıyla ve günlerce evvel hazırladıklarını itiraf etmişlerdir. Bu itibarla, bu hareketi düzenlemekle güdülmek istenilen haiane maksat, açıkça anlaşılmış bulunmaktadır.” (Vatan, 3.5.1960)

Her zaman en büyük vatan hainleri, en büyük vatanseverleri “hain” diye suçladılar. Bunlara en iyi cevabı ise, “vatan hainliği” ile suçlanan Nazım Hikmet vermiştir:

“...Vatan çiftliklerinizse, / kasalarınızın ve çek defterlerinizin içindekilerse vatan, / ... / vatan, Amerikan üsleri, Amerikan bombası, Amerikan donanması topuysa, / vatan, kurtulmaksa kokmuş karanlığımızdan, / ben vatan hainiyim...”

Oligarşinin “vatan hainleri” diyerek bağımsızlık şiarını susturmak istediği vatanseverler 1967'ye gelindiğinde de NATO'yu protestoya hazırlanmaktadır. Aralık ayının ilk haftasında Ankara sokakları bir afişle dolmuştur. **“Amerikan Emperyalizminin Aracı NATO'dan Çık”** yazan afiş 9 Aralık'taki mitingi duyurmaktadır. Başta FKF olmak üzere öğrenci örgütlerinin düzenlediği mitingte NATO'nun bağımlılaştırmanın aracı olduğu haykırılır. Söylenenler, bugün yaşa-

Bizim iktidarımızda...

!!Başta NATO olmak üzere saldırgan amaçlı paktlardan çıkılacak, saldırgan amaçlı her türlü anlaşma iptal edilecek, ülke toprakları üzerindeki emperyalist üsler kaldırılacaktır." (Halk Anayasası Taslağı)

nıyor. Miting sonrası yayınlanan bildiride şöyle denilmektedir:

"Biz imzaları bulunan kuruluşlar, düzenlediğimiz yürüyüşle başlayan ve sonucunun Türkiye'nin NATO'dan çıkması ve Amerikan emperyalizminin yurdumuzdan kovulması ile bitecek mutlu bir eyleme girişiyoruz. Bağımsız Türkiye uğruna girişeceğimiz bu eylemimiz Türk Halkına kutlu olsun." denilir. (Türk Solu, 15 Aralık 1967)

Bu "kutlu mücadele" kesintisiz olarak sürdü. Silahlı-silahsız her türlü eylemle devrimciler emperyalizme ve onun silahlı gücü NATO'ya karşı mücadeleyi yükselttiler. FKF Genel Merkezi'nin 14-19 Mayıs 1968 günlerindeki "NATO'YA HAYIR HAFTASI"nda düzenlenen eylemlerde, 26 Temmuz 1968'de İstanbul'da yapılan mitingde olduğu gibi, "NATO'dan Çıkılın" sloganlarının atıldığı onlarca mitingde, gösteride, protestoda NATO'ya karşı mücadelenin bağımsızlık mücadelesi olduğu dile getirildi. Bugün NATO konusunda, Amerikan emperyalizmi konusunda Türkiye halkında yaratılan bir bilinç varsa, bu mücadelenin, devrimcilerin sayesinde. Bunun karşısında "milliyetçilik" söylemiyle halkı aldatan faşist güçler ve islamcılar vatansever gençliğin karşısında, NATO'nun, ABD'nin yanında saf tutular, devrimci gençliğe sayısız kez, anti-emperyalist eylemlerinden dolayı saldırdılar. Tıpkı Kanlı Pazar'da olduğu gibi.

Sayı 113

34

27 Haziran
2004

Amerikalıları Denize Döktük...

Amerikan emperyalizminin özellikle Vietnam'da işlediği suçlar ve Vietnam halkının komünistler önderliğindeki savaşı tüm dünyayı etkilemiştir. Elbette Türkiye halkını ve gençliğini de. İşte bugünlerde, 1967 Temmuz'unda ABD 6. Filo'su işbirlikçilerin davetiyle İstanbul'a gelir. Bölge halklarına karşı tehdit amaçlı karasularımızda bulunan 6. Filo'nun İstanbul Limanı'na demir atma nedeni ise tam bir onursuzluk örneğidir; ABD askerlerine kadın temin etmek!!!

Ve, Türkiye devrimci hareketinin en onurlu sayfaları arasında yerini alacak olan 6. Filo'yu protesto eylemleri başlar. İstanbul'da FKF açlık grevi başlatırken, 6. Filo Komutanı'nın

Taksim anıtına çelenk koymasına karşı binlerce kişi Taksim'e yürüyerek emperyalizmi lanetler ve Dolmabahçe'deki ABD bayrağını indirir. ABD

"Kanlı Pazar"larda Kanımızı Dökseler de Emperyalizme ve İşbirlikçilerine Karşı Mücadeleyi Sürdürdük

Yıl 1969, 10 Şubat günü ABD 6. Filo'su yine İstanbul'a demir atma gafletinde bulunur. Dev-Genç'liler aynı gün başladılar 6. Filo'ya karşı gösterilerine. Dolmabahçe Kıyısı'na yanaştırmadılar 6. Filo'yu. Filonun askerlerini denize döktüler. Pek çok protesto gösterisi yapıldı. 16 Şubat'ta ise, içlerinde FKF'nin de olduğu 22 gençlik örgütünün, işçilerin, memurların, ve diğer halk kesimlerinin katıldığı büyük bir gösteriyle lanetlenenecekti Amerika.

"Emperyalizme ve Sömürüye Karşı" yapılan mitingte 30 bin kişi Beyazıt'tan çıkıp Taksim'e doğru, **"6. Filo Defol", "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye..."** sloganlarıyla yürümektedir. Kitle Taksim'e girmeye başladıklarında, dört bir yandan saldırı da başladı. İki işçi katledildi saldırıda. Yüzlerce kişi yaralandı.

Devrimciler, kıyılarımızda müslüman Ortadoğu halklarına karşı güç gösterisi yapan Amerikan emperyalizminin saldırganlık simgesi 6. Filo'nun gelişine karşı öfkelerini haykırıyordu. "Allah Allah" nidalarıyla onlara saldıranlarsa, oligarşinin ve emperyalizmin vurucu gücü olmayı kabul etmiş, "anti-komünistlik" zehiriyle beyinleri uyuşturulmuş islamcılardı.

Komünizmle Mücadele Dernekleri'nde, Milli Türk Talebe Birliği'nde örgütlenen islamcı ve faşist güçler, oligarşinin polisiyle, kontra güçleriyle birlikte vatanseverlerin kanını döktüler.

askerleri karaya ilk çıkışlarında gençliğin tepkisiyle karşılaşır ve işbirlikçi iktidarın polisi tarafından zor kurtarılır. Protestolar yayılır, karada görülen ABD askerleri dövülmeye, taciz edilmeye başlanır. 15 Temmuz günü 6. Filo yeniden limana demir atmak ister. Birkaç saat içinde protesto gösterileri büyük bir hızla artar. Dolmabahçe Rıhtımı İTÜ'lü gençlik tarafından doldurulur. İzinli çıkan ABD askerleri, tıpkı daha önce olduğu gibi, halkın protesto ve tepkileri ile karşılaşılır. Bu sırada gençlik Taksim'e yürüyüş kararı alır. Yürüyüş polis tarafından engellenirken, gençlik liderlerinden bir kısmı gözaltına alınır. Bu durum tepkileri daha da artırır. Sonraki iki gün Taksim ve Gümüşsuyu Sokakları çatışmalara sahne olur.

17 Temmuz'da, gösterileri engellemek isteyen devlet, devrimci gençliğin önemli bir üssü durumundaki İTÜ Yurdu'nu basar ve 30 öğrenciyi gözaltına alır, 47 öğrenci hastanelik edilir. Öfke büyümüştür. İstanbul üniversitelerinden öğrenciler İTÜ'de toplanarak Taksim'e yürüyüşe geçer. Taksim'de yapılan konuşmaların ardından hedef, ABD 6. Filo'su'nun demirli bulunduğu Dolmabahçe'dir. En ön saflarda Deniz Gezmiş'in bulunduğu binlerce öğrenci, kaçamayan Amerikan askerlerini denize döker, polis gençliğin öfkesi karşısında çaresizdir.

Günler öncesinde, bugün itibarlı islamcı yazarlar arasında sayılan M. Şevki Eygi'ler kitle kıskırtmış, "Müslümanlar ile kızıl kafirler arasında topyekün bir savaş kaçınılmaz hale gelmiştir. (...) Müslümanlar komünizmle çarpışan devlet kuvvetlerine yardımcı olsunlar." fetvaları vermişti.

"Kanlı pazar"ların mirasçısı AKP iktidarı şimdi vatanseverlere saldırıyor, iktidar koltuğundan sürdürüyor.

Akan Kanda Sen Vardın

29 Ağustos 1968'de, ABD 6. Filo'su bu kez İzmir'de protesto edildi. "Kahrolsun Amerika" sloganlarıyla yapılan mitingde, "devletin yardımcısı" gerici-faşist güçler kitleye saldırarak iki kişiyi bıçakla yaraladı ve kitlenin üzerine bomba attı.

Pasaport İskelesi'nde toplanan vatanseverler, 6. Filo'yu protesto ederken, açılan pankartlarda, "Hattırla beni, İstanbul'da akan kanda sen vardın. Şimde nasıl olur da habersiz gelip demir atarsın", "Güle güle 6. Filo, allah kavuştursun sayın ilgililer", "Yine geldin, buradayız..." ifadeleri yer almaktadır. İslamcı ve faşist gruplar da bu pankartlara karşı şu ifadelerin yer aldığı pankartlar asarlar:

"Mao'nun piçleri", "NATO'ya bağlıyız", "Komünistlere ölüm".

Aynı kafa iktidar koltuğunda "NATO'ya bağlılıklarını" iftiharla anlatıyor şimdi.

NATO karargahının bulunduğu İzmir'de bu tek protesto değildir. Onlarcasından biri olan 2 Mayıs 1969'da, İzmir Limanı'na NATO'ya ait malzeme getiren bir gemi bir süre işgal edildi.

19 Aralık 1969'da ise, Türkiye'nin her yanından toplanan gençlik 6. Filo'yu karşılamaktadır.

Gençlik, ABD'li askerlerin şehre çıkmak için motorlarla yanaşacağı Gümrük önündeki eski feribot iskelesinin önünde, "6. Filo Defol" sloganlarıyla gösteri yaparak, ABD'li askerleri karaya çıkarmamak için and içtiler. 6. Filo Komutanı Downey'in Cumhuriyet Alanı'ndaki Atatürk Anıtı'na çelenk koyacağını haber alan gençlik, bu kez Konak alanında toplanarak gösteri yaptı. Bunun üzerine Amerikalılar belirlenen yerden karaya çıkamaz ve Birinci Kordon'daki NATO karargahı önünden karaya çıkmak isterler. Fakat orada da vatansever gençlik vardır. Ellerinde taş ve sopalarla Kordon Boyu'nda "hücum" diye koşan gençliğin öfkesi kabına sığmaz.

Alsancak'ın, ara sokaklarına dağılan gençliğin öfkesi Amerikalıların kaldığı apartmanlara yönelir. Karşlarına yine oligarşinin polisi çıkar. Çatışmalarda NATO'da görevli bir Amerikalı subayla iki er tartaklanır ve NATO'ya ait bir araç tahrip edilir. 6. Filo komutanı çelenk koymaktan vazgeçer. Göste-

riler sonucunda eylemlere öncülük eden Mahir Çayan başta olmak üzere bir çok kişi gözaltına alınır.

Anti-Emperyalizm Geleneğimizdir

- 26 Mart 1972'de NATO'ya ait Ünye Radar Üssü'ndeki üç İngiliz, Denizler'in idamını engellemek isteyen Mahir Çayan ve arkadaşları tarafından rehlin alındı ve Kızıldere'de cezalandırıldılar.

- İYÖKD tarafından 1974 Nisan'ında NATO'nun kuruluş yıldönümünde onlarca eylemin düzenlendiği bir kampanya yapıldı.

- Eylül 1977'de ülkemizde yapılan NATO tatbikatları ve boğaza demirleyen ABD savaş gemileri Dev-Genç'in protestoları ile karşılandı. Kampanya boyunca gösteriler, bildirilerin, afişlerin yanısıra bir çok eylem düzenlendi, karaya çıkan bir kısım ABD askeri denize atıldı ya da dövüldü. Kampanyanın finalinde ise, 28 Eylül günü İTÜ Maçka Maden Fakültesi binası Dev-Genç tarafından işgal edildi. Dev-Gençliler işgali, gece Taksim'e düzenledikleri meşaleli bir yürüyüşle sonlandırdılar.

- 12 Eylül 1980'den birkaç gün önce Trakya'da başlayan NATO manevralarına karşı DEVRİMCİ SOL, bir hafta sürecek bir protesto kampanyası başlattı. Onbinlerce bildiri, el ilanı dağıtıldı; yasadışı gösteriler yapıldı. 11 Eylül günü caddeler NATO'yu teşhir edici nitelikte bombalı-bombasız yüzlerce pankartla donatıldı. 12 Eylül'ün ilan edilmesi nedeni ile programlanan daha ileri eylemler gerçekleştirilemedi.

Yazılanlar, tarihimizin sadece küçük bir kesitidir. Devrimci hareketin ve bir bütün olarak Türkiye devrimci hareketinin tarihi, emperyalizme karşı onurlu bir tarihe sahiptir.

28-29 Haziran'da bu onurlu tarihe yeni sayfalar ekleyelim.

FKF, Kanlı Pazar katliamı üzerine yayınladığı bildiride, "**Kardeşler amansız bir savaşa girdik! Bağımsızlık, ölüm kalm, namus kavgası bu. Ya bu topraklar üzerinde kendimizi gavur Amerika'lıya ve ortaklarına sömürmeden yaşayacağız, ya da öleceğiz. Bu kavga Amerika ile ortaklık etmeyen herkesin kavgasıdır!**" der.

O gün, İslamcılar ABD'nin maşasıdır. Polisin gözleri önünde vatanseverleri bıçakla, satırla katlettiler. Bugün iktidar koltuğunda rollerini oynamaya devam ediyorlar.

"1 Nisan Operasyonu"ndaki hukuksuzluk ve, buna bağlı olarak bir başka davada, belgelere göre mahkemede görünen disketlerin poliste çıkması üzerine, Halkın Hukuk Bürosu avukatları Av. Behiç AŞCI ve Av. Taylan TANAY ile görüştük.

Delil Transferi ve Delil Yaratma Hukuksuzluğu Kanıtlandı

Hukukçular, Mahkemede Görünen Disketlerin Poliste Çıkmasını Değerlendiriyor

yıtlı olduğu disket bulunduğunu açıklamıştır. Kanuna göre, disketler, ekleme-çıkarma yapılabilecek materyal-

Müvekkillerimiz Serbest Bırakılmalıdır

"1 Nisan Operasyonu"na gerekçe yapılan birçok belgenin sahte olduğu ortaya çıktı. Bununla ilgili ne gibi hukuki girişimleriniz oldu, sonuç alındı mı? Veya ne gibi bir sonuç almayı amaçlıyorsunuz?

Av. Behiç AŞCI: Bu sahtecilikle ilgili bir çok şey yaptık. Buna geçmeden öncelikle disketlerin delil olma değerini ve operasyonu bu meşhur disket açısından değerlendirmek gerekir.

Bir delilin geçerliliği, onun yasal yollarla elde edilmesine bağlı. Bu, kimsenin görmediği disket mevzuata, yasalara ve doktrindeki hakim görüşe uygun olarak elde edilmemiştir. Bu durumda savcılık ya dava açmaz ya da dava düşer.

Birincisi; polis ve DGM Savcılığı'na göre, "Mecidiyeköy'deki bürodan İtalya'da bulunan DHKP-C merkezine örgütsel, şifreli notlar yazılıyordu ve bu yazışmalar bir yıldır izlenmiş, çözülmüş ve kayıt edilmişti." Bu çözümler ortada olmadığı gibi, 1 Nisan günü, elde ettiklerini söyledikleri bir tek diskette her şeyin olduğu söyleniyor.

İkincisi; Arama izni Ekmek ve Adalet Dergisi için alınıyor, basılan yer ise Mecidiyeköy'de Yılmaz Yayıncılık isimli, Ekmek ve Adalet'in teknik işlerini de yapan, teknik hazırlık firmasıdır.

Üçüncüsü; Yılmaz Yayıncılık basıldıktan sonra çalışanları ve misafirler aşağıya indirilmiştir. Arama esnasında yayıncılık avukatlarının hazır bulunması engellenmiştir. Yasal zorunluluk olmasına rağmen muhtar ya da aynı binadan en az iki hazirun olması gerekirken bunlara uyulmamıştır. Polis iki saat sonra aramayı bitirdiğini ve bir adet örgütsel yazışmaların ka-

Sahte belgeler, poliste çıkan disket olayı da ortaya çıktıktan sonra, yapılması gereken müvekkillerimizin serbest bırakılmasıdır.

ler olduğu için, Hakim hemen el koymalı, mühürlere kendi emanetine almalı, daha sonra sanıkların-vekillerinin-bilirkişinin katıldığı bir oturumda mühürünü sökmeli ve inceleme yapılmalıdır. Bu da yapılmamış, polisin biri disketi cebine koyup emniyete götürmüştür. Ki, "örgüt belgesi" denilenlerin sahte olduğu ortaya çıktı. Ve bu diskete dayanılarak 70'den fazla insan tutukludur ve bir çok kişi "diskette adın var" denilerek tutuklanmaya devam ediliyor. Bunu yaparken de, hemen gözaltına almıyor, önce derneklere gitmeyeceksin diye tehdit ediyor, gitmeye devam ederse, "diskette adın var" diye tutuklatıyor. Orhan Eski TAYAD Başkanı olduktan sonra böyle tutuklandı.

Sahteliklerle ilgili DGM Savcılığı'na başvurduk, ilgili savcılığa suç duyurusunda bulunduk. Şu ana kadar ortaya çıkanlar müvekkillerimizin haklarının, özgürlüklerinin nasıl keyfi olarak ortadan kaldırıldığını göstermektedir. Ama maalesef yargıdan henüz sonuç alamadık. Bu gerçekler ortaya çıktıktan sonra, yapılması gereken müvekkillerimizin serbest bırakılmasıdır.

Komplocular Suçüstü Yakalandı Hukuksuzluğun Üzerine Gitmeye Kararlıyız

Avukatlığını yaptığınız bir başka dosyada bulunan disketler, Savcılık Emanetinde görülmesine rağmen, poliste çıktı. Böyle açık bir hukuksuzluğun üstü örtülecek mi? Bu konuda bir soruşturma var mı?

Av. Taylan TANAY: 1 Nisan operasyonunda Emniyet hazırlık aşamasında hukuku çiğnemişti. Yalnız 9 Haziran 2004 tarihinde ortaya çıkan gerçek ilk defa karşılaştığımız DGM-Emniyet uygulamasını, bu ülkede yargılamanın nasıl yapıldığını ortaya koyan, sadece bizi değil tüm hukukçuları şok eden bir olaydı. Tabii bu başlı başına komployu ortaya koyan bir gelişmeydi. Komplocular suçüstü yakalanmıştı.

Basında müvekkilimiz İnan Gök'ün gözaltına alındığı tarihte çıkan polisin yaptırdığı haberler ile 1 Nisan tarihinde ele geçtiği söylenen diskette geçen kimi bilgiler ortaktı. Bunun üzerine yargılamanın yapıldığı İstanbul 3 Nolu DGM'de 20 Mayıs 2004 tarihinde dilekçe verip bu dosyada geçen disketlerin çözümünü ve bir kopyasını talep ettik. Talebimizi yanıt alamayınca 9 Haziran 2004'deki duruşma-

Sayı 113

36

27 Haziran
2004

Av. Behiç Aşçı

da taleplerimizi yineledik. Mahkeme talepleri yerinde gördü. Yalnız bir sorun vardı. **Mahkeme disketleri emniyetten istiyordu. Oysa dosyaya göre disketler 23 Ekim 2003 tarihinde DGM'ye emniyetçe teslim edilmişti.** (Tabii teslim edilirken arama tuta-nağından fazla disket ve CD teslim edilmişti.)

Bu bir hukuk skandalıydı. Hazırlık soruşturması tam 8 ay önce tamamlanmış, emniyet dosyadan elini çekmiş iş "Bağımsız mahkemeye", DGM'ye bırakılmıştı. Ama bırakılmamış.

Zaten delil durumu şüpheli olan disketlerin emniyette bulunması bu disketlerin içeriğini tamamen geçersiz kılıyordu. Bu müvekkilimize yöneltilen suçlamalar ve gözaltına alındığında basında çıkan haberler ile 1 Nisan dosyasındaki kimi isnatların ortak oluşu, bizde emniyetin delil transferi ve delil yaratma çabasına ilişkin şüphelerimizi gerçeğe dönüştürdü. Çünkü disketlerde yapılacak değişikliklerin tespiti mümkün değildir. Bunu biz söylemiyoruz. Mahkemelerin en güvenilir saydığı TÜBİTAK söylüyordu. Bu disketlerde sonradan yapılacak değişikliklerin önceki bir tarihle kaydı mümkünken bunları hala delil saymanın hukukun imkanı yoktur.

İkinci olarak bu durumu yaratan sorumlularla ilgili çeşitli çalışmalarımız oldu. Öncelikle kendisini her şeye muktedir görüp insanların komplolarla onlarca yıla varan cezalar almasını sağlamak için mahkemelere müdahalesini her defasında sergileyen siyasi şube polisleri için Fatih Savcılığı'na suç duyurusunda bulunduk. Daha sonra da bu müdahaleye izin veren savcı ve mahkeme heyetini Savcılar Ve Hakimler Yüksek Kurulu'na şikayette bulunduk. Sonucunu bekliyoruz. Hukuksuzluğun üzerine gitmeye kararlıyız. Çünkü bu ülkede muhalif olan herkes, her kurum bu şekilde komplonun hedefi olabilir.

Hukuk Skandalı Tüm Hukukçuların Sorunu

Baroların, diğer hukuk çevrelerinin ve örgütlenmelerinin sahte belge olayıyla ilgili bir girişimi var mı? Onlar ne diyorlar bu konuda?

Av. Behiç AŞCI: Henüz baroların, yukarıda anlattığımız hukuksuzluklarla ilgili bir çalışmaları olduğunu duymadık. Disket meselesi yeni bir gelişmedir. Değişik bir yöntem denenmektedir. Kişi hak ve özgürlüklerini güvenceye alan yasa hükümleri bir kenara bırakılmakta ve "diskette adın çıktı" denilerek insanlar tutuklanmaktadır. Disket dışarıdan müdahaleye açık olduğu için bu tarzın meşrulaşmaması gerekmektedir. Bu şekilde herkesin adı bir diskette çıkabilir. Dosyamızda asıl olarak müvekkillerimizin değil herkesin hakları ve özgürlükleri için mücadele ediyoruz. Baroların, Barolar Birliği'nin de bu dosyayı böyle görmesini ve bu şekilde kabul etmesini bekliyoruz.

Bir Suçüstü Belgesi Daha... Savunmalar Emniyette!

Mahkemede olması gereken belgelerin poliste çıkmasına yeni bir örnek daha ortaya çıktı.

Olay, gözaltında tecavüze uğrayan gazeteci Asiye Güzel Zeybek'in de bulunduğu davanın duruşmasında avukatı Ercan Kanar tarafından deşifre edildi.

21 Haziran'da, 3 No'lu DGM'de görülen duruşmada söz alan Av. Ercan Kanar, mahkemede yaptığı savunmaların İstanbul Emniyeti'ne gönderildiğini açıkladı. "Emniyet Genel Müdürlüğü'nün talebiyle mahkemeye Zeybek'in avukatı soruluyor ve bir soruşturma için savunmaları isteniyor. Mahkemeniz de savunmaları gönderiyor. Adalet Bakanlığı'nın dahi savunmaları isteme hakkı yoktur" diyen Kanar, mahkeme heyetinin kendi kendisi hakkında suç duyurusunda bulunmasını, kendisinin bulunacağını belirtti.

Hatırlanacağı gibi, Zeybek, polisler hakkında işkence davası açmıştı.

Yine DGM, yine istediği belgelere yasadışı şekilde el koyan polis. Demek ki, bu durum çok doğal bir şekilde on yıllardır sürdürülüyor. İstisnasız bütün davalarda aynı mekanizmanın çalıştırıldığı da kuşkusuzdur.

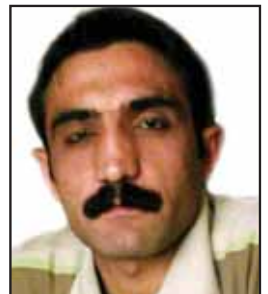
Sayı 113

37

27 Haziran
2004

Av. Taylan TANAY: Şimdilik meslektaşlarımızdan ve Çağdaş Hukukçular Derneği gibi kimi demokratik kitle örgütlerinden gerekli tepkiyi görebildik. Biz bu davaya sadece müvekkillerimiz açısından bakmıyoruz. Bizce önemli olan bu dava ışığında ortaya çıkan gerçektir. Bu gerçek, eğer muhalifseniz, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi veriyorsanız her an gözaltına alınıp sahte belgelerle tutuklanabilirsiniz. Bu dava bu açıdan önemlidir. Meslektaşlarımız açısından da hukukun ayaklar altına alınmasına, devletin hukuku istediği yerde uygulamama keyfiliğine engel olmak açısından önem taşıdığını düşünüyorum. Bu nedenle gerek halkımızın gerekse de meslektaşlarımızın davaya kendi cephelerinden katkı sunması gerekir. Halkımızı ve meslektaşlarımızı davaya sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Ortaya çıkan gerçek; bu ülkede muhalifseniz bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi veriyorsanız her an gözaltına alınıp sahte belgelerle tutuklanabilirsiniz.

Av. Taylan Tanay

Hukuksuzluk Türkiye ve Avrupa'da Teşhir Ediliyor

Suçüstü Yakalanan Sahte Belgeler Hakkında Suç Duyurusu

Halkın Hukuk Bürosu, 14 Haziran günü yaptığı yazılı açıklamada müvekkillerinden İnan Gök'ün üzerinden çıktığı iddia edilen disketin mahkemede olması gerekirken, poliste olduğunu ortaya çıkarmıştı. Avukatlar, 15 Haziran günü Fatih Adliyesi'ne giderek İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terör Şubesi polisleri hakkında suç duyurusunda bulundular.

Mersin - "Türkiye'de Hukuk Yok!"

Mersin Temel Haklar, 21 Haziran günü Adliye Binası önünde düzenlediği eylemde, "sahte belgelerle tutuklananların sayısı 73 oldu" dedi. 1 Nisan hukuksuzluk terörünü protesto eden Temel Haklar adına açıklamayı Mehmet Taş okudu. Taş, suç üstü yakalanan sahtecileri hatırlatarak, "2,5 aydır AKP ve AB işbirliği ile hazırlanıp AKP polisi tarafından uygulanan bir hukuksuzluk terörü sürdürülüyor." dedi.

Ankara - Komplolar Bizi Yıldırılamaz

Ankara Temel Haklar 16 Haziran günü Yüksek Caddesi'nde yaptığı eylemle, hukuksuzluğu

teşhir etti. 1 Nisan sahte belgeleri ile Samsun ve Amasya'da tutuklananların bir gün önce Ankara DGM'de duruşması olduğu hatırlatıldı. Tutuklanın Ulucanlar ve Sincan F Tipi'nden keyfi şekilde getirilmediği belirtilerek, "hukuksuzluk devam ettiriliyor" denildi. Açıklamada, "Biz tekrar tekrar soruyoruz Türkiye'de hukuk yok mu? Polis sahte belge düzenleyip insan tutukluyor, dernek kapatıyor" sözlerine yer verilirken, "hangi koşullar altında olursa olsun hak ve özgürlük mücadelesini sürdüreceğiz" denildi.

Elazığ - Devrimci Kurumlar Susturulamaz

Kampanya çerçevesinde, Elazığ Temel Haklar 1 Nisan terörünü protesto etmek için 10 Haziran günü Hozat Garajı önünde bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada polisin sahte belgeleri teşhir edilirken, ülkemizin bir polis devleti olduğu vurgulandı. "Türkiye'de Hukuk Yok Mu? Polis Sahte Belgeyle Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor." dövizleri açılırken, "Devrimci Kurumlar Susturulamaz" sloganı atıldı.

Kocaeli - DKÖ'lerden Destek

22 Haziran 2004 Salı günü Kocaeli Temel Haklar Üyeleri ve Kocaeli Gençlik Dernekli Öğrenciler Eğitim-Sen Kocaeli Şubesi'nde düzenledikleri basın toplantısıyla sahte belgeleri ve disketleri teşhir ettiler. Temel Haklar Başkan Yardımcısı Ahmet Bozat'ın okuduğu açıklamaya, SEH, SDP, ESP, EHP, İHD, Genel-İş ve pek çok kurum katılarak destek verdi.

Avrupa'da, Suç Ortaklığını Teşhir Eylemleri

Avrupa kentlerinde asılan onlarca pankartla başlayan kampanya, kuşlama ve yeni pankartlarla sürüyor. Asılan pankart ve yapılan kuşlamalarda, Türkiye faşizminin hukuksuzluğu ve 1 Nisan hukuksuzluğunda Avrupa'nın suç ortaklığı, Avrupa halklarına anlatılıyor.

Brüksel'deki Avrupa Parlamentosu önüne ikinci kez, yine devasa büyüklükte pankart asıldı. 17 Haziran günü asılan pankartta Flamanca olarak, "Duydunuz mu, Türkiye Polisi Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsanları Tutukluyor. Avrupa da Bunu Destekliyor" yazılıydı.

Pankartın asıldığı gün, Avrupa Birliği Zirvesi toplanmıştı ve Tayyip Erdoğan bu toplantı vesilesiyle Brüksel'de bulunmaktaydı. Erdoğan'ın yalanları, Türkiye gerçeğini anlatan bu pankartla deşifre edildi.

Avrupa Parlamentosu önü - Brüksel

Geçen hafta yoğun olarak Belçika'nın Brüksel ve Liege; Hollanda'nın Rotterdam, La Haye, Amsterdam, Breda, Arnhem ve Eindhoven; Almanya'nın Westfalen Eyaletinin Düsseldorf, Duisburg, Krefeld, Neuss, Essen, Gelsenkirchen, Oberhausen, Bottrop şehirlerinde; Avusturya, İsviçre ve Fransa'da kuşlamalar yapıldı. Avrupa çapında yapılan ve halen süren kuşlamaların toplam sayısı, 10 milyon.

“Artık devletimiz; dernekleri, takip ve kontrol edilmesi gereken kuruluşlar değil, teşvik edilmesi, geliştirilmesi ve güvenilmesi gereken, demokrasimizin vazgeçilmez aktörleri olarak görmektedir”

Ve Gerçek... Suçları Dernek Üyeliği

Dernekleri çalıştırmama, üyelerini tutuklama, gözaltına alarak yıldırma politikası her yerde AKP iktidarı tarafından sürdürülüyor.

Dersim Temel Haklar yaptığı açıklamada, “üyelerimiz, üye olduklarına pişman edilmek isteniyor.” dedi ve şu örnekleri verdi:

Dernek üyesi Erkan Aksun’un minibüs şoförü olan abisi trafik polislerince tehdit edildi. “Kardeşin terörist cenazelerine, basın açıklamalarına katılıyor” diyen polisler, “*kardeşini kontrol et, devrimcilerle görüşmesin, sen de esnafsın zor duruma düşersin*”. diyerek tehditlerini sürdürdü.

11 Haziran’da, “Türkiye’de Hukuk Yok mu” kuşlamaları yaparken gözaltına alınanlar savcılığa bile sevk edilmeden serbest bırakılırken, Kaan İnanç’ın evini arayan polis, “Oğlun yasadışı bildiri dağıtırken yakaladık. Hergün derneğe gidiyor, yakında dağa çıkacak, tüm eylemlere katılıyor, sahip çık” dedi.

Dernek çalışanı Serdar Molat’ın dayısı, Derik Jandarma Karakolu’na çağırılarak Serdar’ın ev telefonu istendi. Vermeyince dövülerek alındı. Molat’ın ailesi karakolu arayınca “*bir şey yok öylesine istedik*” cevabı verildi. Dernek üyesi Sercan Zülal’in ise evinin önünde sürekli polis var.

Kocaeli polisi de 1 Nisan’da operasyon yaptığı **Temel Haklar** üyeleri üzerindeki keyfi terörünü sürdürüyor. 22 Haziran günü Kocaeli Temel Haklar Başkan Yardımcısı Ahmet Bozat, Sekreter Selma Aslan gözaltına alındılar. Ayrıca, derneğin kurucu üyesi Güven Güney, Gençlik Dernekli Gökhan Zeka çalıştıkları kitap tezgahından gözaltına alındılar. Olaydan sonra Kocaeli Gençlik Derneği bir süre ablukaya alındı.

Isparta Gençlik Derneği üyeleri Mahir Özkan, Selda Bulut ve Sibel Şimşek 23 Haziran’da “Türkiye’de Hukuk Yok mu?” özel sayılarını dağıtırken polisçe dövülerek yaka paça gözaltına alındılar. Sibel ve Selda sivil giyimli kişilere polis olduklarına dair kimlik göstermelerini istemenin bedelini baskıya maruz kalarak, hukuksuzluğu protesto etmenin

karşılığını da dayakla ödediler. Her ikisi de savcılıkça serbest bırakıldı.

Hepsinin suçları malum; yasal dernek üyeliği ve demokratik eylemlere katılmak. Bu konudaki bir başka örnek de Mersin Tarsus’da yaşandı.

Mersin Temel Haklar Üyesi Şükran SÖYLEME, yasal Temel Haklar özel sayısını dağıtırken, 12 Haziran’da Tarsus’da gözaltına alındı. Karakola götürülen Söyleme, polis şefinin “*senin kim olduğunu öğrendik, sen dernek üyesiymişsin*” sözleri ve tehditleriyle karşılaştı. Söyleme’nin büyük suçu böylece hemen tespit edilmişti. Söyleme, **demokratikleşmenin gereği olarak, “ayağını denk alması”** yönünde tehdit edildikten sonra serbest bırakıldı.

İçişleri Bakanı Aksu’nun yukarıdaki sözü vardı, bu ülke öyle böyle değil, her yasada devrimler halinde demokratikleşiyordu, ama olsun yine de Temel Haklar’dı bu. Demokrasilik oyununa vitrin olmayıp, gerçekten hukuk, demokrasi diyorlar, üstelik oyunu bozan büyük hukuksuzlukları deşifre ediyorlardı. Kamuoyuna başka açıklamalar yapan Aksu’nun asıl emirleri polis şefinin beyininde bu şekilde yansımaları bulmaktadır. Polis şefine böyle emir vermişti.

Son olarak bir de **FİŞLEME** örneği verelim, hani şu “kalktı” dedikleri fişleme: Rize 112 Acil yardım istasyonunda çalışan hemşire **Tuba Özhan**, sendikal mücadelesi nedeniyle, “*DHKP-C’lidir, tehlikelidir*” diye fişlendi ve sürekli takip-taciz ediliyor. Özhan bu durumla ilgili olarak savcılığa suç duyurusunda bulundu.

Sayı 113

39

27 Haziran
2004

AKP İktidarında işkence bitmedi ama... Yüksek Sesli Müzik İşkencesinde Arabesk Yerine, İlahi Dinletiliyor

Konya Gençlik Derneği üyesi Mehmet Turgut Topaloğlu ve Murat Erdoğan evlerine giderken “izinsiz bildiri dağıtmak” gerekçesiyle gözaltına alındı. Asıl suçları dernek üyeliği idi. Evlerinin aranmasında da en büyük deliller, yasal Gençlik Gelecektir Dergisi ve Ekmek ve Adalet Dergileriydi. Aynı gün bir başka dernek üyesi, Nilüfer Koçak da şehrin merkezinde işkenceyle gözaltına alındı. Koçak’ın kol ve bacaklarına basılarak, ağır tehdit ve küfürler arasında boğazı sıkıldı, sürüklendi ve zorla polis aracına bindirildi. Polis, hukuksuzluktaki pervasızlığını, “Konya’da yapılan her şeyi senin üzerine yıkacağız” diyerek gösterdi.

Gözaltında, Murat Erdoğan’a yoğun baskı uygulanarak, arkadaşlarının üzerine ifade vermeye zorlandı ve gözaltı süresince yüksek sesle **ilahi** dinletildi. Mehmet Turgut Topaloğlu ise sınavlarına giremedi. Üçünün suçu da, Gençlik Derneği üyeleri olmaları.

Faşist diktatörlüğün bakanı Susurlukçu Cemil Çiçek tehdit yağıdırıyor 'Devletin Sopası', Faşizmin Gerçek Yüzüdür

Faşizmin "Havuç ve sopa" politikasının adlı adınca böylesine açık ilan edildiği bir örnek, en azından yakın tarihte yoktur. Üstelik bunu ifade eden, bir cunta şefi, Güneydoğu'da kelle kesmekten başka bir şey bilmeyen bir general değil; bu ülkenin Adalet Bakanı.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, 20 Haziran günü CNN Türk'de katıldığı Cafe Siyaset programında, bütün zihniyetini yansıttı. Burjuva basının sahte demokratlarının, şovenist partilerin, "barış da barış" diye diye oligarşiyle bir çok noktada paralelleşen sivil toplumcuların, AB'cilerin desteğiyle sağlanan havadan güç alan Çiçek, DEP'li milletvekillerine tehditler yağdırdı. Tehditlerin hedefi onlardı, ama sözlerdeki mantıkla verilen mesaj tüm halka, muhalif olan ve olmayı "aklından geçiren" herkesiydi.

Özetle şöyle dedi Çiçek:

*"Bu tahliyenin kıymetini herkes bilmeli, iyi anlamalıdır... Demokratik **sabır zorlamamaları** lazım. Türkiye Cumhuriyeti Devletin **gücünü** **sınamaya kalkışmamaları** lazım. Karar, yanlış düşünenlere demokratik **tövbe** imkanı getirmiştir. Bu **tövbeyi samimi yapmaları** lazım.*

*Öyle yarım ağız, terör örgütünü halen terazinin öbür kefesine koyarak Türkiye cumhuriyeti devletiyle hükümetiyle veya organlarıyla mukayeseye kalkarak, akılları sıra **lüzumsuz beyanların**, tavırların içinde olmamaları gerekir. .. Devlet ve hükümet arasında 'biz arabulucuyuz' diyorlar. Size bu rolü kim veriyor, **siz kimsiniz, neyin nesisiniz?***

*Eskiden devlet demokratik açılım yapmıyor, sadece sopa gösteri, denilirdi. Şimdi bu devletin elinde sopası da demokratik imkanları da var. **Sopayı yemek istemiyorsan, verilen imkanları iyi kullan.**"*

Her kelimesi faşist bir zihniyetin, haklara, özgürlüklere ilişkin söylemlerle esas bakışta arasındaki riyakarlık uçurumunun göstergesi.

Sanki DEP'lileri yıllardır hapiste yatıran onlar değil, AB'ye girme oyunu nedeniyle tahliye etmelerini bir lütuf olarak görüyor. Adaletin kafası bu olursa, elbette devlet halkın tüm hak ve özgürlüklerini, kendisinin bahsettiği ve istediğinde sopayla geri alabileceği bir hak olarak görecektir. Katliamcılar, işkenceciler, Doğu'da kulak kesip koleksiyon yapanlar, kelle koparanlar tam da bu zihniyetten besleniyor. F tiplerinde

katleden işte bu kafadır.

Tehditler yağdıran bu adam, bu devletin ADALET bakanı. Zihniyete bakın, üsluba bakın! İlkel, kaba bir şovenistin, faşist MHP kültürü ile yetişmiş, on yıllardır devletin en etkili yerlerinde görev yaparak, faşizmin politikalarını sindirmiş bir kafa, başka zamanlarda da çıkıp hukuktan, hak ve özgürlüklerden söz ediyor. Düşünün ki, "AB'ye uyum" adına hazırlanan bütün yasalar bu zihniyetten çıkıyor. "AB'ye uyum" elindeki havuç, esas arka planında ise sopa duruyor.

Bir elinde sopayı gösteren, öbür elinde verdiği rüşvet karşılığında benim istediğim gibi davranacak, benim düşündüğüm gibi düşünecek, benim istediğimi konuşacaksın diyen bir kafanın dağıtacağı ADALET, ancak faşizmin adalettir. O da, bilinir ki, halklar için en büyük adaletsizlikleri yaratan bir adalettir.

Ve son olarak belirtelim ki, Cemil Çiçek kendi kafasına göre konuşmuyor; konuşturuluyor. Konuşturan asıl olarak MGK'dır. AKP iktidarının Kürt halkına yönelik politikasında MGK'dan hiçbir farkı yoktur, esasen kendisinin de bir politikası yoktur. İnkardan, imhadan başka bir şey bilmezler.

Kürt halkının talepleri hotzotla, sopayla, asarız-keserizle geçirilemez. Basına "gündemde tutmayın" sansürü uygulanarak, bu taleplerin üzeri de örtülemez. İnkara, imhaya "sopa gösterme" politikasına son verin! Kürt halkının haklarını koşulsuz olarak tanıyın!

Bunlar Da Çiçek'in Demokratları!

Burjuva basında demokrat geçinen yazarların kimisi Çiçek'in bu aleni tehditlerine hiçbir şey söylemeyerek onay verirken, kimileri de utanmazca onayladı. Mesela biri, Çiçek'i Gelmiş geçmiş en iyi "Hükümet Sözcüsü" ilan edip, söylediklerini "Türkiye'nin düşündüğü" olarak ifade ederken, bir başkası Çiçek'in tehditlerine "baba nasihatı" deme yüzölçümünü bile gösterdi.

Hatırlanacağı gibi, Sami Türk de en hukukçu ve demokrat Adalet Bakanı ilan edilmişti; sonuç biliniyor. Yalaka medyanın demokratları da özde Cemil Çiçek ne kadar demokratsa, o kadar demokrattır. Hak, hukuk, adalet nedir bilmezler. Hele kürtler ve devrimciler söz konusu olunca tüm demokrat maskelerini bir yana bırakarak dişlerini gösterir ve "kan... kan... kan..." çığlıkla atarlar ve bütün infazları, katliamları desteklerler...

Halkların Haklı, Meşru Hakları Karşısında Tarafsızlık Olmaz!

Ortalık çağrıdan geçilmiyor; legal sol partiler, sendikalar, “insan hakları örgütleri”, “sivil toplum kuruluşları”, Doğan Medya’nın yazarlarından Birgün yazarlarına kadar birçok gazeteci, “*bu barışçı ve demokratik ortamın bozulmaması*” için çağrılar yaptı. Bunların bir kısmı sadece Kongra-Gel’e çağrı yapıyor; “*ateşkese son verme kararını*” geri çekin diyor. Bir kısmı ise, “silahlı susturmaları” için görünürde *hem devlete, hem Kongra-Gel’e* sesleniyor.

Peki bu iki çağrı türü birbirinden farklı mı?

Evet, bir nüans farkı var. O “nüans”ta “*iki tarafa da eşit mesafede*” olduğu izlenimi veriliyor. Güya devlet cephesinden bakılmamış gibi görünülüyor.

Peki gerçek bu mu? “*O tarafa da bu tarafa da*” yapılan çağrıların siyasi ve sınıfsal anlamı bu mu? Aradaki farkı veya farksızlığı görebilmek için bir soru daha sormalıyız:

Ateşkesin sürdüğü altı yıldır, devlet katliamlarını sürdürürken bunlar devlete böyle bir kampanya halinde “silahlı susturma çağrısı” yaptılar mı? Hayır!

Sadece bu bile gösteriyor ki, aslında bütün çağrılar Kongra-Gel’e yöneliktir. “*Barışçı ve demokratik ortamın bozulmasının*” tek sorumlusu olarak Kongra-Gel görülmektedir. Dahası, onların eleştirisi Kongra-Gel’le sınırlı değildir; onlar halkın her türlü şiddetinin ve silahlı mücadelesinin “barışı bozduğu” kanısındadırlar.

Tabii bunun anlamı açıktır; emperyalizmin ve oligarşinin Türkiye’sinin *barış içinde ve demokratik olduğu* düşünülmektedir.

“*O tarafa da, bu tarafa da*” diye yapılan çağrılar masum değildir; faşizmi onaylayan, meşru laştıran bir siyasi tavır vardır bu çağrılarda.

Hiç kimse tarafsız değildir.

Hiç kimse ezenlerle ezilenler, katledenlerle katledilenler arasında “eşit mesafede” olamaz. Hiç kimse, yüzyıldır katleden bir düzenle, yüzyıldır katledilen, toprakları ihlak edilen, asimile edilen bir halkı aynı kefeye koyamaz.

Kongra-Gel’e şu veya bu yönde çağrılar yapılabilir; ama bu Kürt halkının haklı mücadelesini, devletin inkar ve imha amaçlı saldırısıyla eşitleyerek yapılamaz.

Tarafsızlık oyundur; “*bitaraf olan, taraftır*” denir bir halk deyişinde. Bitaraf olan “güçlü”den yana taraf olmuş sayılır. Biz iki taraf arasında ta-

rafsız demek, devletten yana olduğunu gizlemenin, tarihsel meşruluğu savunacak cürette olmamanın söylemidir.

Herkesin bildiği gibi, Kongra-Gel’in “ateşkese sona erdirmeye” kararı, hedeflerine silahlı mücadeleyle ulaşmayı içeren bir karar da değildir; ateşkese bitirmenin güçlerine yönelik saldırılara karşı savunma anlayışıyla sınırlı olacağını açıklamışlardır.

“İki tarafa” da diye yapılan çağrılar, “güçlü”nün yanında olmaktır.

İki kişi ellerindeki sopalarla döğüşüyor; biri, diğerine mütemadiyen darbeler vuruyor ve siz darbe yemekte olana diyorsunuz ki, at elindeki sopayı!.. Tüm siyasal ölçüler bir yana, ateşkese sona erdirmeye kararı iptal edin demek işte böylesine bir adaletsizliği istemektir.

Tayyip Erdoğan ve Cemil Çiçek ve onların medyadaki sözcüleri, “*devletle Kongra-Gel’i nasıl eşitlersiniz*” diye tepki gösterirken, **sınıfsal** bir tepki göstermektedirler. Onlar, mücadele arenasındaki güçlere haklılık-meşruluk açısından değil, oligarşinin yasaları açısından bakıyorlar.

Peki bu çağrıları yapanlar hangi açıdan bakıyorlar? Halktan, emekten yana olduğunu, demokrat, ilerici olduğunu söyleyen tüm güçler de, en az Tayyip Erdoğan kadar sınıfsal bakmak zorundadırlar.

Emperyalizm, ABD’siyle, AB’siyle dünyayı kendi “köy”leri yapmaya çalışırken, halklara açıklık ve boyun eğme dayatılırken, hiç bir halkın direnme hakkı tartışılmaz. AKP’yi, AB’yi arkasına alıp Kürt halkı nezdinde şiddete, silahlı mücadeleye karşı kin kusanlar, “tarafsızlık” görünümünde emperyalizme boğun eğmeyi savunanlar, halkın safında olamazlar.

Zulmün ve şiddetin kaynağını görmezden gelip “iki tarafa” da seslenenler; halkların çıkarlarını savunamaz, emperyalizmin, faşizmin zulmüne karşı çıkamazlar.

Kürt halkının **TÜM HAKLARI** koşulsuz savunulmalıdır. Kürtçeyi özgürce kullanmak nasıl tartışılmaz bir haksa, kendi kaderini belirlemek hakkı da, inkara, imhaya karşı silaha sarılmak da, Kürt halkının aynı ölçüde hakkıdır. Kürtçeyi hak olarak görüp, Kürt halkının bununla yetinmesini istemek, Kürt milliyetçi hareketinin kendisini savunmamasını tavsiye etmek, sömürgeci, şovenist bir zihniyete hizmet eder.

Emperyalizm-oligarşi ve halklar arasındaki mücadelede tarafsızlık yoktur. Herkes önce tarafını ortaya koymalı, çağrısını ondan sonra ve ona göre yapmalıdır.

Logosunda ‘Halkın Sesi’ Yazan Birgün Kimin Sesi?

Önceki sayımızda bir soru sormuştuk: “*Tercüman, Cumhuriyet, Radikal ve Birgün yazarları aynı şeyi istiyorlar. Onları birleştiren ne?*”

Kürt milliyetçi hareketin ateşkesine son verme kararı üzerine gündeme gelen tartışmalar sordurmuştu bu soruyu.

Birgün Gazetesi yayın hayatına başlayalı iki aya yakın bir süre oldu. İzledik, gözledik. Peki neler gördük? Birgün okurları neler okudular? Bu sorunun cevabı kuşkusuz çok değişik örnekler üzerinden verilebilir; ama biz şimdilik güncel olan “ateşkes” üzerine yazdıklarından hareket edelim.

Birgün’ün “terör demagojisi”yle paralelliği:

Ateşkes kararı üzerine yayın biçimde yazılan yazılar herkeşe gösterdi ki, Birgün, olaylara, gelişmelere emperyalizmin “**terör demagojisi**” cephesinden müdahildir. Kongra-Gel’in kararı üzerine adeta “şiddet”e karşı bir seferberlik başlatıldı Birgün sütunlarında.

Anlaşılan o ki, Birgün, devrimci, yurtsever güçlerin “şiddet” kullanmasına karşıdır.

Birgün yazarları “*hayır, biz bu yazılarımızda devlet de şiddet kullanmasın dedik*” diye itiraz edecek olurlarsa, onlara şu sorarız; peki aklınız Kongra-Gel ateşkes kararını kaldırmıyorsa kadar neredeydi? Dağlarda Kongra-Gel gerillaları katledilirken niye böyle bir “şiddet karşıtı” kampanya açmadınız? Niye o zaman “*her türlü şiddete hayır*” diye **bugünkü gibi** sütunlarınızı doldurmadınız? Niye sürdürülen katliamlar “*barış ve demokratikleşme ortamını bozuyor*” diye bir kez yazmadınız? F tiplerinde **devletin şiddeti** 100’ü

aşkın can almışken Birgün yayınlandığı günden bu yana niye “her türlü şiddete hayır” diyerek F tiplerindeki tecrite karşı seferberlik ilan etmedi? Tecriti bir “şiddet” olarak görmüyor mu yoksa Birgün yazarları?

Kısacası, Birgün pratik olarak halkın şiddetine karşıdır. Söylemin “her türlü şiddete hayır” olması bu pratik gerçeği değiştirmiyor. Zaten hiç bir yerde değiştirmemiştir. “Her türlü şiddete hayır” söyleminin sahipleri, temelde egemen sınıf devletin şiddetini meşru gören bir zihniyete sahiptirler. Seslerini, emperyalist ve oligarşik devletlerin şiddetine karşı değil, halkın devrimci, yurtsever örgütlerinin şiddetine karşı yükseltirler.

Böyle bir zihniyete sahip oldukları için, Birgün’ün politikasını belirleyenler, oligarşik Kürt milliyetçilerine karşı “**tövbe edin, siz kimsiniz, devletin sopasını yersiniz ha!**” diye sopa sallarken, aynı güce “*ama siz de kendinizi savunmayın*” demenin bırakın devrimciliği, sosyalistliği, demokratlık olmadığını, hatta en genel ölçülerde **adil** bile olmadığını görmezden gelmişlerdir.

Birgün’ün “görmezden geldiği” yalnız bu değildir tabii.

Birgün’ün icazetli gazeteciliği:

Birgün, F tiplerini de görmez. F tiplerindeki 114 ölüyü de, Avrupa’nın ve oligarşinin tecritini ve tecrite karşı direnişi de görmez. Birgün, devrimcilerle karşı estirilen hukuksuzluk terörünü de görmez. Birgün dağlarda katledilenleri de görmez. Bütün bunlar ya tümden görmezden gelinir, ya “habercilik” gereği kısa haberlerle idare edilir; ama çoğu kez, ayırdıkları

yer, burjuva basından bir santim daha fazla değildir.

Belli konularda “değişik çevrelerin” görüşlerini alır ama devrimcilerin görüşlerini almazlar. Devrimcilerin karşı karşıya oldukları baskılarla ilgili paralı ilanlarını bile almazlar.

Oligarşinin “terörist” dediklerine Birgün’ün koyduğu “mesafe”dir bu. Bu mesafenin karşılığı ise, oligarşinin icazetidir. Birgün’ün devrimcilerle ilgili haberlerini belirleyen sadece yasalık değil, icazet kaygısıdır.

Birgün’ün AB’ci gazeteciliği:

Birgün Gazetesi’nin yayın politikasının temelini oluşturan konulardan biri “*AB üyeliğinin desteklenmesi*”dir. AB’ye uyum paketlerini memnuniyetle karşılar, bu uyum paketlerinin içerdiği “oyunu” teşhir etmekten geri dururlar.

“Uyum paketleri”nin faşizmin yeni maskesi haline getirilmesi onları ilgilendirmez. O faşizmin kendilerine ilişmeyeceğini düşünürler.

Ateşkes tartışmasında Kürt halkının talepleri de, örgütlenme hakkını şu veya bu biçimde kullanması da, Birgün yazarlarının sorunu değildir. Ateşkesi sona erdirmeye kararı, Birgün yazarlarını adeta telaşa sevk etmiştir, bir anda paniğe kapılmış bir ruh haliyle yazıp çizmeye başlamışlardır. Çünkü Birgün’ün tüm derdi AB’ye üyelik sürecinin kazaya uğramamasıdır. Birgün, AB’ye uyum süreciyle (ve bu sürece eşlik eden imha politikalarıyla) meydanın reformizme açılacağı hesabındadır.

Reformizmin yıllardır yaptığı bu hesap, Birgün’ün yayın politikasında karşımıza çıkmaktadır.

Birgün'ün “yazar yelpazesi” ve düzenle, iktidarla uyum noktaları:

Birgün, “belli bir grubun, partinin, kesimin gazetesi olmak” iddiasıyla çıkmıştır. Birileri kalkıp böyle bir gazete çıkarmak isteyebilir elbette. Kimse onlara bir şey demez. Ama bu iş sadece vitrine üç beş ismi yerleştirmekle de olmaz. Nitekim Birgün örneğinde de olmayacağı görülmüştür.

Birgün'ün islamcı kesimden Kürt milliyetçiliğine kadar her dalda oynamış, her yerden nermalanmaya çalışmış Mehmet Metiner gibi yazarları vardır. Birgün'ün CHP, SHP çatısı altında zaman zaman sergilediği “muhalif” görünümüne karşın yıllarca iktidar koltuğunda oturmaktan vazgeçmemiş, oligarşinin suçlarına ortak olmuş Fikri Sağlar gibi yazarları, Mete Çubukçu, Rıdvan Akar gibi hem holding medyalarında çalışmış, onların çizgisinde gazetecilik yapmış ama hala da “solcu” geçinen yazarları vardır. Birgün'ün Devrimci Yol'dan, TKP'den gelen veya TSİP'den TKP'ye Aydınlık'a kadar gezip hiç bir yere yâr olmamış yazarları vardır.

Kuşkusuz bütün bunlar tesadüfen birarada değildir. Bazı isimler vardır ki, onlar belli yerlere belli mesajları verir. Birgün'ün yazar seçimi de böyledir. Birgün, muhalif bir gazete olarak çıkmıştır ortaya. Ama temel bir konuda düzenle aynı çizgidedir; bu da AB'ye uyum sürecidir. Birgün de, aynı AKP gibi, “demokratikleştiği” kanısındadır.

“Bazıları istemese de Türkiye değişiyor...” diye yazıyor bir yazarı. Ve şöyle devam ediyor: “Değişikliklerin gerçekleşmesini sağlayanlar samimi olmasalar da Türkiye değişiyor... Türkiye halkının taleplerine direnen ‘derin güçler’ dünyanın değişimi

sonucu gelineen noktada ağızlarını açamaz oldular.” (Fikri Sağlar, 14.06.04)

AB'ye uyum yasalarını karşınlar da isterse bunu bir cunta yapsın. Gözleri böylesine körelmiştir. Onlar başka, biz başka bir Türkiye’de yaşıyoruz. “Yazarlarımızın görüşleri kendilerini bağlar” diyecektir Birgün yönetimi. Ama Fikri Sağlar bir tane değil ki Birgün’de. “Türkiye değişiyor, demokratikleşiyor” Birgün yazarlarının ortak görüşüdür.

Ve daha önemlisi, bunun tersini söyleyen, bunun demokrasicilik oyunu olduğunu, uyum yasalarının faşizmin maskesi yapıldığını veya uyum adı altında emperyalizme bağımlılığın

derinleştirildiğini söyleyen hiç kimse yok Birgün’de. Tayin edici olan da bu.

“Yazar yelpazesinin zenginliği” Birgün açısından basit propagandif bir söylemden başka bir şey değildir. Hepsı AB’cidir. Bunun neresi zenginlik? Birgün, sosyal-demokratları yazar kadrosuna alarak ittifaklarını genişletmiş, gazetenin yazar yelpazesini zenginleştirmiş değildir; Birgün, bu tercihiyle sosyal-demokratlaşma yönünde bir adım daha atmıştır.

Orgeneral İlker Başbuğ’un, Büyük Ortadoğu Projesi’ne onay verdiği konuşmasından Birgün bula bula “Laiklik Temel Taş” sözünü manşet yapar. DEP’lilerin oligarşiye bir çok eleştiri yönelttiği konuşmasından “silahı bırakın çağrısı” sözünü manşete çıkarır. Düzene paralel ve düzen içi hesapları yönelik bir burjuva gazeteciliğinin göstergesidir bunlar. Halkın gazeteciliğinin değil.

Reformizmin sesi Birgün:

Bu adım ise, esas olarak ÖDP’nin siyasal alanda atmaya çalıştığı adımdır. Birgün onun basın dünyasındaki tezahürüdür.

Evet, Birgün’e çok kabaca baktığımızda görüyoruz ki, AB’ciler orada, küreselleşmeciler orada... AKP yağcılar orada... “Bireyciliğin” avukatları orada. Peki bu nasıl “halkın sesi”?

Günlerce, onlarca köşe yazısını ayırdığı bir sorunda, Kürt sorununda, Kürt halkının “ben kendi kaderimi tayin etmek istiyorum” diyen sesi yok? Anti-emperyalist bir ses yok. Bütün bunlardan çıkan sonuç, Birgün’ün Avrupacıların sesi olabileceği, “bireyciliğin” sesi olabileceği, hatta laiklerin sesi olabileceği ama halkın sesi olmadığıdır.

Logosuna “halkın sesi Birgün” diye yazan gazete halkın sesi değil, reformizmin sesidir. Sözcülüğü yapılan reformizm ise ağırlıklı olarak ÖDP referimidir. Birgün’ün “yazar yelpazesinin” genişliği bu gerçeği değiştirmiyor. Birgün gazeteciliği bir “grup gazeteciliği”dir. O “grup”un küçük hesapları, kaygıları, rekabet duyguları yön vermektedir Birgün haberciliğine. Birgün’ün yayın politikasını, başlık seçiminden haber seçimine, köşe yazarlarının yorumuna kadar reformizmin icazetçiliği, hesapları belirlemektedir.

Birgün, gerçekten halkın sesi olmak istiyorsa, en başta icazetçiliği, grupçuluğu, rekabetçiliği ve Avrupacılığı temel politika yapmaktan vazgeçmelidir. Hiç bir gazete bunlarla halkın sesi olamaz.

Solun başına bela tipler!

Bir hareketin yıllardır sürdürdüğü ateşkesi sona erdirmeye kararı ve bu çerçevede Kürt sorunu tartışılıyor.

Ama “onlar”, bunu fırsat sayıp, örgütlülüğe karşı düşmanlıklarını kusuyorlar. Oligarşiyle birlikte “örgütü bölme” propagandasına soyunuyorlar. Oligarşinin yıllardır dağda radyolar kurup, uçaklardan broşürler atarak yapmaya çalıştığı gibi, savaşçıları, taraftarları örgütün yönetimine, önderlerine karşı kışkırtmaya çalışıyorlar.

Çünkü “onlar” iflah olmaz örgüt düşmanıdır. Çünkü “onlar” iflah olmaz bir bireycilik savunucusudurlar. Ne dağda katillere maruz kalan gerillalar, ne hakları gasbedilen Kürt halkı, onların umurlarında bile değil; fırsat bu fırsat deyiş, örgüte düşmanlıklarını, bireyci düşkünlüklerini kusuyorlar.

“Aksaray’da bir ev geliyor aklıma ansızın.” diye yazıyor bir yazar. Bir üst paragrafta Yugoslavya’dan söz ediyor oysa... Yugoslavya’dan Aksaray’a geçiyor. Ama yazacağı “ansızın” aklına gelen bir şey değil. Hep beyninde olan bir şey. Şöyle devam ediyor satırlarına:

“Ölüm oruçları nedeniyle bedenleri ve bellekleri sakatlanmış pek çok genç, bir sedire sıralanmış. Umutsuz, kara bir gün. Bu sakatlıklar onları bırakmayacak. Yaşamları bir yarı ölü yaşamı olacak artık. Peki bu gencecik insanları dünyanın en anlamsız eylemi olan ölüm orucuna başlatanlar nerede? Onlar yurtdışında ya da Türkiye’de yaşamlarına dair hiçbir şey kaybetmeden yaşıyorlar. Ölüm oruçları sonunda yitirilen bellekler, yitirilen yaşam sevinci, yitirilen bedenler onların değil. Başkaları, hep başkaları bir bedel ödüyor ve hiç sormuyorlar; neden ben?” (Işıl Özgentürk, Cumhuriyet, 22 Haziran 2004)

Aydın Engin’in “dağdakiler ne düşünüyor acaba, onları merak ediyorum” diye yazdığı günlerde, o da aynı kışkırtıcılık peşinde.

Hiç bir şeyin akla ansızın gelip de yazılmadığını, yazının sonundaki şu paragrafta daha iyi görürüz:

“Belleğim gene gerilere gidiyor; Abdullah Öcalan’la yapılmış bir televizyon röportajını anımsıyorum. Abdullah Öcalan, açıktaki göbeğini kaşıyarak, kadınlar hakkında söylemde bulunuyordu. Kadınları sadece seks ihtiyacını giderecek bir obje olarak görüyor ve altına yatan kadınları ölesiye küçümsüyordu... Şimdi düşünüyorum, kadınları böylesine aşağılayan bir insana, kadınların en çok ezildikleri ve töre cinayetleriyle, sözüm ona intiharlarla öldürüldükleri bir coğrafyada nasıl böylesine bir değer verilebiliyor?”

Halkın örgütlü mücadelesine, önderliklere kin

kusuyor yine. Bunu yaparken çirkin bir biçimde Öcalan’ın sözlerini çarpıtmaktan kaçınmıyor. Öcalan’ın sözü edilen programını da yanlış hatırlıyor. Çok merak ediyorsa Öcalan’ın kadın üzerine yazılarını da bakabilirdi. Ama derdi o değil. Utanmadan Öcalan’ın kadınları sadece seks ihtiyacını giderecek bir obje olarak gördüğü yalanını yazıyor.

Ama asıl derdi bu da değil;

nasıl olur da halk, bir örgütün, önderin peşinden gider, ona itiraz ediyor.

Sorun Öcalan sorunu değil; hiç kimse, hiç bir örgütün, önderin peşinden gitmemeli ona göre. Dahası, örgütler yokedilmeli. Yaşasın birey.

Aydın Enginler, Oya Baydarlar, Işıl Özgentürkler, Rıdvan Akarlar bu zihniyetin karakteristik temsilcileridir. Tabii bu düşünce onlara da ait değildir zaten. Burjuvazinin düşünceleridir savundukları. Böyle bir ortamda çok daha rahat kusuyorlar beyinlerindeki kirleri ve zehirleri.

Bunlar solun başına bela tipleridir.

Solcu hatta sosyalist geçinirler, ama sosyalizm için tırnaklarını bile feda edemeyecek kadar bireyci, bencildirler.

Oyun lazım onlara. Entellektüel gevezelik yapacakları, o çok değerli akıllarını satacakları yer buldular mı, artık onları kimse tutamaz.

Ondan sonra “nasıl da tartıştım, nasıl da tartışmayı tetikledim” diye övünürler. İnsanların ölüp kaldığı direnişleri roman adı altında ranta çevirirler.

Dilleri bir karış, sorumsuz ve terbiyesizdirler.

Birey de birey; her sözlerinin “bismillahi” da, “amin”i de budur.

“Yaşam kutsaldır” derler; aslında genelledikleri ne bakmayın, kutsal olan sadece kendi yaşamlarıdır. Kedileri, köpekleri kutsaldır.

Hiç bir zaman iki kazı güdemezler.

Esin kaynakları burjuvazidedir.

AB’nin misyonerleridir.

Bakin, direnen, mücadele eden halk hangi soruyu sormalıymış: “Neden o değil de ben?”

Burjuva bireyin değişmez sorusu. Bunun için faşizmde, işgallerde burjuva birey direnmez, halk direnir. Düşünün bu kafa yapısı, başkası için, bir inanç için, bir ideal için herhangi bir fedakarlıkta bulunabilir mi? O herşeyde çıkarına bakar. O herşeyde “önce kendini kurtarmaya” bakar. O “ben” olarak bedel ödememek için herşeyi satar.

Tüm bu kirliliklerini, zehirlerini, sola satmaya, solu böyle göstermeye çalışarak, verdikleri zararın ikiye katlıyorlar.

Bu soysuz takımıyla uğraşacağız. Sol adına ahkam kesmelerine izin vermeyeceğiz.

Kürt milliyetçiliği barışı, ateşkesi nasıl kavradı? Nerede yanıldılar?

Kürt milliyetçi hareketin Haziran başında “ateşkesi son verme” kararıyla birlikte yoğun bir tartışma başladı. Her kesimin kendi çıkarları, politikaları doğrultusunda katıldığı bu tartışmada dikkat çekici yanlardan biri Kongra-Gel’in kendi kararını savunmakta, stratejik veya taktik bir yere oturtmakta zorlanmasıdır.

Elbette bir anda çıkmadı böyle bir durum ortaya. Kürt milliyetçi hareket, geçen sürede kendini ideolojik olarak silahsızlandırmış, politik olarak kendi önünü tıkamış durumdadır.

Kürt milliyetçi hareket, oligarşinin “ne savaş ne barış” durumunu sürdürmek istediğini tesbit ederek bunu eleştiriyor. Doğrudur, oligarşi böyle bir politika izlemiştir. Fakat öbür taraftan bakıldığında, Kongra-Gel de aynı durumdadır; Kongra-Gel’in politika ve kararlarına bakanlar, bunun savaş politikaları mı, barış politikaları mı olduğunu kolaylıkla tesbit edemezler.

Kürt milliyetçi saflarda kaçınılmaz bir kafa karışıklığı hakimdir. Barışın, savaşın, ateşkesin ciddiyeti de, iç tutarlılığı da kalmamıştır. Mevcut stratejik-taktik kaos içinde ne ateşkesin sürdürülmesi, ne de sona erdirilmesi, istenilen etkiyi yaratmamakta, ne barış ne savaş doğrultusunda bir kitle hareketi de gelişmemektedir.

PKK’nın sürdürdüğü silahlı mücadelenin açmazları vardı; milliyetçilik aşılamamış, mücadele askeri ve politik anlamda lokalize edilmmişti. Bunu aşmanın yolu, milliyetçi çizginin devrimcileştirilmesi idi.

PKK, silahlı mücadelenin tıkanıklığını aşmak için bunun yerine “barış politikasını” koydu.

Ancak barış politikası da daha başından itibaren emperyalizme ve oligarşik devlete ilişkin yanlış tahliller üzerine şekillendirilmişti. Bu nedenle de barış politikaları, emperyalizm ve Türkiye gerçeğine çarparak tıkanı.

Kürt milliyetçi hareket bugün bu tıkanıklığın sancılarını yaşıyor.

Genel olarak devrimci, sol hareket ideolojik, politik, askeri anlamda bir kuşatma içine alınmaya çalışılıyor. Bu kuşatmayı, özellikle içinde bulunduğumuz günlerde en yoğun biçimde Kürt

milliyetçi hareketi yaşıyor. Kuşatmanın Kürt milliyetçi hareketin kadroları ve kitlesi üzerinde bu kadar etkili olabilmesinin nedeni, ideolojik-politik zeminin zayıflığıdır. Başka deyişle savunma mekanizmalarındaki bu gedikler bizzat kendileri tarafından açılmıştır.

Bugün Kongra-Gel’e söylenenler, dün Öcalan tarafından söylenenlerdir

Kongra-Gel’in ateşkesi sona erdirme kararına **karşı** söylenen hemen herşey, aslında dün bizzat Öcalan ve diğer Kongra-Gel yöneticileri tarafından da söylenmiştir. Bugün karşı karşıya oldukları en önemli açmazı işte bu oluşturuyor.

Neler söylendi, hatırlayalım:

Mesela, Kongra-Gel’e yöneltilen eleştirilerin başında “şiddet” meselesi geliyor. Ama **“şiddetin artık zamanını doldurduğunu, şiddetle sonuç alınamayacağını”** söyleyen bizzat Abdullah Öcalan’dır: **“Her ideoloji, inanç zora başvurmadan da teknik basın-yayın başta olmak üzere olanaklarıyla, doğruysa kendini uygulayabilir. Yani bu anlamda da zor gereksizleşmiştir. Hatta, astarı yüzünden çok pahalı olan bir yöntemdir.”** (Savunmadan)

“Demokrasinin dili evrimdir. Bunun ustası da İngiltere’dir.” diyen de Öcalan’dır. (Savunmadan) Evrimci dilde silaha yer olmasa gerektir.

“Halk savaş istemiyor” sözü, bugün adeta Kongra-Gel karşıtlarının ağızlarında çiğnediği sakız gibidir. Ne var ki, bu sözü de belki ilk söyleyenlerden biridir Öcalan:

“Brezilya’daki Lula türü olabilir. İtalya’da ‘Zeytin Dalı’ örneği var. Bunlar tartışılmalı. Bu ittifaklarla muazzam demokratik uzlaşma ve dayanışma olur. Brezilya ve İtalya modeli Türkiye’de de çok iş yapar. AKP ve CHP bunu yapamaz. Halk artık savaş istemiyor.” (1 Eylül 2003, Yeniden Özgür Gündem)

İmralı’daki savunmalarında **“mevcut düzen eksiklikleri olsa da demokratikti, biz bu yola başvurmakla hata yaptık, demokratik mücadele vermeliydik”** diyen de Öcalan’dı.

Kongra-Gel’e yöneltilen eleştirilerin ikinci sırasında **“tam AB’ye uyum yasaları çıkarılmışken, AB yolunda ilerlerken silaha başvurmak”** geliyor.

“AB çerçevesi bizim için yeterlidir!” diyen de Öcalan’dı. Hatta **“Türkiye’nin kaderi AB süreci ile bağlantılıdır. Girse demokrasi gelişir olmazsa savaş gelişecektir”** diyen de Öcalan’dı. (3 Ocak 2004, Yeniden Özgür Gündem)

Eğer böyleyse, işte Türkiye AB'ye giriyor, AB'nin de kabul ettiği, yeterli gördüğü adımları atıyor. Kürt milliyetçi hareketi, bu eski söylemlerini mahkum etmeden bugünü açıklayamaz.

Burada görülmesi gereken şudur; bugün başta Birgün yazarları olmak üzere tüm reformistlerin, Avrupalıların, hatta burjuva basındaki pek çok köşe yazarının Kongra-Gel'e karşı kullandığı sözler, dün bizzat Öcalan tarafından söylenmiştir. Kürt milliyetçi hareketi işte bu noktada son kararına yöneltilen eleştiriler, suçlamalar karşısında adeta söz söyleyemez haldedir.

Kurtuluş perspektifi olmayanlar, düzen içinde boğulur

Sorun sadece bugünün tartışılması olarak ele alınırsa, devlet saldırıyor, biz de kendimizi savunuyoruz denilerek açıklanabilir ateşkesi kaldırma kararı. Kuşkusuz bu anlamda da meşru bir karar olur. Ama bu karar "savunma" dışında neye götürebilir Kürt milliyetçi hareketini? Belirsizlik buradadır.

Kürt milliyetçi hareket bugün, stratejisi, taktiği kalmamış, günlük gelişmelerin peşinde sürüklenen bir hareket görünümündedir. Teori, politika adına söylenenler de günübirliktir.

Oligarşi içinde çelişkiler aranıp, oligarşinin şu veya bu kesimine yaslanmaya çalışıldı. Genelkurmay, DSP-MHP iktidarına umut bağlayan, Özal'ı göklere çıkaran kendileriydi.

Halen de sürdürülüyor mu bu beyhude taktikler? Genelkurmayın laikliğine sesleniliyor, "bizi engellerseniz şeriat gelişir, AKP iktidarında tarikatlar devleti ele geçiriyor" diye politika yapılmaya çalışılıyor.

Ne yaparsanız yapın, burjuvaziye yaranamaz, o çok önem verdiğiniz, çok şeyler bekleyip her seferinde hayal kırıklığına uğradığınız "büyük taktikler"le burjuvaziye aldatamazsınız. Burjuvazi sınıfsal çıkarlarının nerede olduğunu çok iyi bilir. Şark kurnazlığıyla devrimcilik karıştırılmıştır.

On yılı aşkındır sürdürülen barış, diyalog politikalarının neden ve nasıl tıkandığının muhasebesi yapılmadığı sürece, bu sürüklenme durumundan ve güç kaybetme sürecinden çıkmak mümkün değildir.

Kürt ve Türk halklarının kurtuluşu perspektifine sahip olunmadığında, "emperyalizme karşı durulamaz, güçlüdürler, boyun eğmek lazım" diye teorileştirildiğinde, gidilecek tek yer, düzene herşeyiyle teslim olmaktır. ABD, AB ve oligarşi, bunu dayatacaklardır.

Neler yapılmadı "barış" için?

Barış, demokratik cumhuriyet gibi çeşitli biçimlerde adlandırılan politikanın başarıya ulaşacağı neye dayanarak düşünülmüştü?

20. Yüzyılda zafer burjuva demokrasisinin... Türkiye'de de sistem esas olarak demokratiktir... AB'ye giriş demokrasiyi geliştirecektir... Zor gereksizleşmiştir... ABD ve Avrupa "demokratik emperyalizm" olarak Türkiye'de de demokrasi ve insan haklarını geliştirecektir...

Bu teoriler doğrultusunda, emperyalizme ve oligarşiye güven vermek için neler yapılmadı ki?

KADEK, programına "teröre karşı mücadelede işbirliği"ni koydu... **"Barış grupları" adıyla gruplar gönderilip oligarşiye teslim olundu...** Öcalan ve KADEK yönetimi "devlete güven veremeliyiz" talimatını verdiler Kürt milliyetçi hareketi... **Bu güveni vermek için hapishanelerde devrimcilere karşı gerçekleştirilen katliama bile seyirci kalındı. "Farkımızı koyduk iyi oldu" denildi...** Öcalan, kendilerinin ne kadar barışçı olduğunu göstermek için, şiddeti onaylıyor diye **"Arafat çizgisi"**ni bile mahkum etmiş, Amerika'nın Irak'a müdahalesi bile desteklenmişti.

Bütün bunlar hiç bir işe yaramamıştır.

"AB'ye girerse demokrasi gelişir" tesbitinde yanılıyordu Öcalan. Yanılgıyı en somut biçimde kendileri yaşıyor; Türkiye AB'ye uyum doğrultusunda en büyük adımları atarken, gerillaya karşı da en kapsamlı saldırıları geliştiriyor.

"Demokratik yollardan herşeyin halledilebileceği" teorisi de koca bir yanılgının özetiydi.

Ne var ki, bunlar sadece teorik bir yanılgı olarak kalmamıştır. Kürt ve Türk halklarının mücadelesine, ideolojik, pratik zararlar vermiştir. Zararın en somut sonucunu yaşayan yine kendileridir.

Yıllardır "demokratik yollardan" sonuç alınabileceğini söyleyen propaganda, "devlete güven veremeliyiz" diye geliştirilen politikalar, elbette PKK etkisindeki kitlelerin bilincini de çarpıtmıştır. Bugün silahlı mücadeleye "soğuk bakma"larında şaşılacak hiç bir şey yoktur. Soğutan bizzat Kürt milliyetçi hareketin önderliği ve politikalarıdır. Kongra-Gel'in uzun süredir hiç bir çağrısı kendi tabanlarında bile istedikleri karşılığı bulmuyorsa, kitleler düzene meylettiyse, sebebi bu ideolojik-politik hatalardır. Başka deyişle, Kürt milliyetçiliği kendi elleriyle düzene itti kitleleri. Avrupa, Amerika emperyalizmine itti. İdeolojik, politik olarak kendi altını boşalttı.

Kapsamlı bir muhasebe olmaksızın, İmralı teorileri mahkum edilmeksizin Kürt milliyetçi hareketinin bu açmazdan çıkması zordur.

İŞTE SAHTE BELGELER!

Bölüm - 4

TÜRKİYE'DE HUKUK YOK MU!

Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor

Polisin, tutuklamalara gerekçe yaptığı, DGM'ye "kanıt" diye sunduğu sahte belgelerin son bölümünü yayınlıyoruz. Bu belgelerin dışında, özellikle polisin "örgüt üyeliği kanıtı" olarak sunduğu "istihbarat toplama" gibi uydurmaların, daha önce yapılan operasyonlarda da geçtiğine ilişkin gazete haberlerine yer vermiyoruz. Bu, bütün basının arşivlerinde mevcuttur.

47. BELGE

00295 seri numaralı, 20.11.2003 tarihli

"yaşar merhaba

Vedatla görüşen avukatın getirdiği not....

Bilgi için vedat düşkünerin notu...

Ölüm bizim..." -şeklinde başlayan- "kendinize iyi bakın vedat Düşküner" şeklinde biten not."

Böyle bir not yoktur. Bu, Vedat Düşküner'in F tipi hapislihaneden yazdığı, "görülmüştür" damgalı, posta yolu ile gelen mektubudur. Hiçbir avukat bunu not olarak getirmemiştir. Ekte görülmüştür damgasını taşıyan bu mektup vardır.

....

SONUÇ OLARAK; ÖZELLİKLE ŞU NOKTALARA DİKKAT ÇEKMEK İSTİYORUZ.

1- "TAYAD'da son durum, gençlikte son durum, mahallelerde son durum..." ŞEKLİNDE BAŞLIK KULLANILARAK YAZILAN ÜÇ DOSYA VARDIR.

Bu dosyaların tarihlerine baktığımızda, birbirine çok yakın olduğunu göreceğiz.

"TAYAD ile ilgili son durum raporu: 1 şubat 2004

Mahalleler ile ilgili son durum raporu: 2 şubat 2004

Gençlikle ilgili son durum raporu: 8 şubat 2004"

Neden örgüt öyle bir hafta içinde tüm alanlardan son durum raporu almıştır? Bu bir tesadüf müdür yoksa polisin zamanlaması mıdır?

Bu tarihlerde gözaltına alınan insanlara ise polis şunu söylemektedir: "HALKIN HUKUK BÜROSU DAHİL DERNEKLERİ İŞLEMEZ HALE GETİRECEĞİZ..."

Ve 17 Şubat'ta komplo yaşama geçirilmeye başlanır.

Bu yazılan isimlerin bir çoğu ERDOĞAN KALDI isimli bir zavallının itiraflarında da yer almaktadır. Erdoğan Kaldi bu kadar insanı nereden tanır diye sormuştuk. Kimdir bu Erdoğan Kaldi, nereden tanır bu kadar insanı? Polise göre tanır, Gülizar Kesici'den Yeter Gönül'e kadar herkesi tanır, herkes hakkında ifade verir. Peki ne yapmıştır bu kişiler, hangi örgütsel faaliyetlerde bulunmuşlardır?

19 Şubat'ta Tekin Tangün tutuklanır, Tekin Tangün ifade vermez. Ve Erdoğan Kaldi'nin söylediklerini onaylamaz.

Burada Erdoğan Kaldi'nin anlatımları eksik kalmıştır. O zaman polis oturur bilgisayarın başına ve eski tarihli, Erdoğan gözaltına alınmadan önceki tarihli, **EK DELİLLER YARATMIŞTIR**. Kim nerenin sorumlusudur, bunu açık ve aleni şekilde yazar. Ve **paralellik de kurmaya çalışır Erdoğan Kaldi'nin itirafları ile**.

Yasal bir afiş yapıştırmaktan gözaltına alınan sıradan birisinin anlatımlarının tek başına yeterli delil olması hem akla hem hukuka uygun değildir. O zaman oturmuş bilgisayarın başına polis ve **EK DELİLLER**

Sayı 113

47

27 Haziran
2004

YAZMAYA BAŞLAMIŞTIR.

İsimleri tek tek sayılan bu insanların hepsi devletin yasalarına göre kurulmuş ve devletin denetimine tabi kurumlara günün 24 saatinde girip çıkan, o kurumların demokratik gösterilerine katılan, gözaltına alınan, bu katıldıkları protesto ve gösteriler nedeni ile haklarında davalar açılmış insanlardır. Ama bu davalar yetmez polis için, bu davaların bir çoğundan bu insanların beraat edeceklerini bilir. Bu nedenle bu protestolar, bu demokratik eylemler **MUTLAKA BİR ÖRGÜT İLİŞKİSİNE DÖNÜŞTÜRÜLMELİDİR.** Çünkü bu kişiler devlet uygulamalarını, hükümet uygulamalarını protesto eden, eleştiren muhalif insanlardır. Yasal olarak engellenemeyen faaliyetleri KURGUSAL OLARAK SUÇA DÖNÜŞTÜRÜLÜR VE HEMEN ÖRGÜT ÜYELİĞİ BAĞI KURULUR, AMAÇ BUDUR.

2- İkinci önemli nokta, operasyon süresince "FARADAY KAFESİ KULLANAN ÖRGÜT... SİYAL KARIŞTIRICI YALITIM SİSTEMİ KULLANAN ÖRGÜT... FARKLI FARKLI KODLAMA SİSTEMLERİ KULLANAN ÖRGÜT..." vs. vs. bir çok şey basında yer almıştır.

Peki bu kadar teknik kullanan bir örgüt neden kurumlardaki insanların isimlerini soyisimleri ile açıkça yazsın? Bırakın illegal bir örgütsel işleyiş açısından bunu açıklamayı, mantık olarak bile açıklanamaz.

Sadece DHKP-C değil, hangi illegal örgüt hakkında İçişleri Bakanlığı'na sorsanız, bu durumun mantıksızlığını açıklayacaktır. (İçişleri Bakanlığı'nın her örgüt hakkında hazırladığı işleyiş ve kuralları raporları vardır, bu raporlarda bile bunun saçmalığı ortaya çıkar.)

3- Grup Yorum ve İdil Kültür Merkezi konusundaki ısrarlı tutum.

Ondokuz yıldır Grup Yorum hakkında hazırlanan en acemi komplo budur.

"İdil Kültür Merkezi geliri ile örgüte patlayıcı alınmaktadır..." deniyor. Şimdiye kadar Grup Yorum, hakkındaki bu tür suç atmalarla tam 19 yıldır mücadele etmektedir. Hiç birisi tutmadı şimdiye kadar atılan suçların, bu kez patlayıcı parası verilerse polis işini sağlama alacaktır. Ortada ne patlayıcı vardır, ne de bu patlayıcılarla yapılmış bir eylem. Ama olsun, İdil Kültür Merkezi kafeterya işleterek Grup Yorum konserleriyle patlayıcı parası vermektedir örgüte.

- Grup Yorum üyesi Muharrem, illegal Nedim isimli birisine ev bulmuştur iddiaya göre. Herhangi bir Muharrem değil veya bir kanışıklık olmaması için özel olarak belirtilen "Yorumcu Muharrem". Oysa Muharrem sözkonusu davaya kendi iradesi

ile tanık olarak gitmiştir.

- Duygu Eygi ve Grup Yorum'dan Muharrem konusunda:

Her iki insan da kendi iradeleri ile tanık olarak ifade vermek için bu davalara gitmişlerdir. Duygu Eygi, Celal Yayla'yı öğrenci iken tanıdığını, Celal'in iş aradığını bu nedenle yardımcı olduğunu ve yakalandığı lokantaya gönderdiğini söylemiştir.

Aynı şekilde Muharrem de neden İnan Gök'e kalması için bir arkadaşından ricada bulunduğunu anlatmıştır, yine kendi iradesi ile gitmiştir mahkemeye.

Ama yok; polis illa örgüt çıkaracak bu ilişkilerden. Muharrem'in, Duygu'nun arkadaşları, arkadaşlık ilişkileri olamaz, iki arkadaş gibi birbirlerine yardım edemezler. Hayır mutlaka örgütsel bir ilişki vardır. Bu kurguyla bakarsan evet iki insan bir araya gelemeyebilir, mutlaka altında örgüt vardır.

ÖNEMLİ noktalardan bir tanesi ise Karadenizde bu belgelere dayanarak açılan davadır. Herkes ayrıntılı bakmalıdır bu belgelere, suç delilleri nelerdir; Leman Sam kasetleri, uluslararası festivallerde ödül almış filmler, alt yazılı filmler, Tavır Dergisi. Suç delili olarak gösterilenler sadece bunlardır. Bu filmler ve kasetler hemen her yerden satın alınabilecek niteliktedir.

Ama bununla da yetinilmiyor, "Ekmecek Adalet Dergisi'nde yakalanan belgelerde isimleri geçtiği" söyleniyor. Sadece isimler, soyisimler yok. Ama kurgu bu ya, bu kişilerin isimleri diskette geçti, o zaman dinledikleri müzikler, izledikleri kasetler hepsi "örgütün sair efradı" olduklarının delilleridir. Bu, Kültür Bakanlığı'nın verdiği bir ödülü kazanan film bile olsa.

Ayrıca cenazeye gitmek büyük suçtur, "örgütün sair efradı olmanın" delilidir. Yüzlerce yıldır güçlü halk geleneği olan cenazeye katılma ve ailenin acısını paylaşma bile suç olmuştur bu dosyada, "... **Bu cenazeye gidecek parayı nereden buldun...**" sorusu sorulabilmektedir.

Bir konsere gitmek de büyük suçtur. O ilin Emniyet Müdürlüğü'nün dakika dakika kontrölünde yapılan bir konser olması da önemli değildir.

Bu cenazeye gidenler, bu konserleri izleyenler, bu kasetleri dinleyenler bir de Temel Haklar Derneği veya Gençlik Derneği Başkanı, üyesi ise suç tamam olmuştur. Kesin bu kişiler "örgütün sair efradıdır." Üstelik bir de diskette adı geçmiştir. O diskette delil değeri Türkiye'nin en güçlü ve en üst düzey devlet kurumu olan TÜBİTAK raporlarında "**delil değildir**" şeklinde belirtilmiş olmasının hiç bir önemi yoktur.

-Bitti-

Resistanbul 2004 Eylemlerini Sürdürüyor

Avrupa Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de içinde bulunduğu, demokratik kitle örgütleri tarafından oluşturulan Resistanbul 2004, NATO zirvesine karşı eylemlerini sürdürüyor.

Almanya'nın Köln kentinde 19 Haziran'da düzenlenen "NATO'ya hayır" panelinde, HÖC, BİR-KAR, ALINTERİ, ATİK temsilcileri tarafından konuşmalar yapıldı. NATO ve BOP konusunda bilgi verilirken, HÖC Temsilcisi "ülkemizde ABD ve NATO'ya karşı en büyük direnişin 4 yıldır sürdüğünü" belirtti.

Hollanda'nın Rotterdam şehrindeki panelde Haklar ve Özgürlükler Cephesi, ATİK, AGİF, ADHK, Vek-Sav ve Bir-Kar temsilcileri konuştu. Beş saat süren panelde, NATO ve ABD emperyalizminin suçlarını anlatan bir sinevizyon gösterisi sunuldu.

İsviçre'nin Zürih şehrinde düzenlenen panel 20 Haziran günü GBI Sendikası salonundaydı. Resistanbul 2004 adına üç konuşmacı, NATO'yu ve ABD emperyalizminin imparatorluk politikalarını anlattı.

Resistanbul 2004'ün eylem programına göre, 26 Haziran günü, Köln, Paris, Amsterdam, Viyana, Stuttgart, Strasburg, Berlin, Zürih ve Londra'da "NATO İstanbul zirvesine geçit vermeyelim! NATO dağıtılsın, üsler kapatılsın" şiarıyla yürüyüşler düzenlenecek.

İzolasyona Karşı Açlık Grevi

AVUSTRALYA - Nauru Adası'nda izolasyonda tutulan 3 Iraklı mülteci açlık grevine başladı. "izolasyonun hemen sona erdirilip kamptan serbest bırakılmaları"nı isteyen mülteciler için "özgürlük kampanyası" da sürüyor.

Göçmenlerin Sorunları Paneli

AVUSTURYA - Başkent Viyana'da 19 Haziran günü Göçmenlerin ve İlticacıların Hakları konulu bir panel yapıldı. Panele Yeşiller Partisinden Alev Korun ve AKM (Anadolu Kültür Merkezi) temsilcisi katıldı.

AKM temsilcisi, hak ve özgürlüklerin mücadeleye kazanılacağını belirtirken, Alev Korun göçmenlere yönelik son yasalarla ilgili konuştu. Muhabirlerimizin görüştüğü Korun, Avusturyadaki yabancılara demokratik hakları konusunda şunları söyledi:

"Göçmenlerin genel olarak Avrupa'da kendi haklarını savunma konusunda örgütlenmesi gerektiğini düşünüyorum. Çünkü yeni çıkan son yasalar en çok yabancılara etkileyecek. Ancak örgütlülükleri dahilinde birşeyler yapılabiliyor."

Uluslararası Konferans

BASK ÜLKESİ - 17-19 Haziran günlerinde, İspanya Devleti tarafından yasaklanan Batasuna Partisi tarafından, Bask Ülkesi'nin Fransız kesiminin Urruna Beldesi'nde 'Avrupa Solu' konulu uluslararası bir konferansı düzenlendi.

'Yeni Avrupa'da yeni bir sendika stratejisi', 'yeni AB'de ulusal kimlik ve ezilen halkların mücadelesi', 'Devlet baskıları' ve 'AB Anayasası ve Avrupa neo-liberalizmi' başlıklarının yer aldığı konferansın amacı, Avrupa'da bulunan devrimci ve sosyalist güçleri aynı çatı altında toplamak ve Batasuna'nın hazırlamış olduğu, 'emekçilerin, göçmenlerin ve ulusal azınlıkların haklarını koruyan alternatif Avru-

pa Anayasasını'nı tartışmaktır. Danimarka, İskoçya, İtalya, Avusturya'dan gruplar ile, İspanya'dan Katalan ve Galisyalı azınlıkların ulusal düzeydeki temsilcileri Avrupa'dan katılırken, Türkiye'den DHKC Enternasyonal, Filistin'den FHKC, Venezuela'dan 'Simon Bolivar Koordinasyonu', Dominik Cumhuriyeti'nden Devrim Gücü ve Bolivya'dan Sosyalizm İçin Hareket (MAS) temsilcileri katıldı.

Konferansın birinci günü dünya çapında anti emperyalist güçlerin öncelikli gündemi olan Ortadoğu panelinde DHKC Enternasyonal ve FHKC temsilcileri konuştu.

Konferansın sonuç deklarasyonunda Türkiye ile ilgili olarak ölüm orucu direnişine yer verildi ve tecrite son verme çağrısı yapıldı.

Tutsaklarla Dayanışma Eylemleri

İTALYA - İtalya'da 19 Haziran Tutsaklar Günü ile ilgili olarak, DHKC Enternasyonal'in de yer aldığı çeşitli eylem ve etkinlikler düzenlendi.

19 Haziran günü, İtalyan ASP, Napoli İşsizler Hareketi ve Mülteciler Derneği, ve DHKC Enternasyonal'in katıldığı panel düzenlendi.

20 Haziran günü Floransa'da gerçekleşen paneli, İtalyan örgütleri CARC, ANA, Walter Rossi Kültür Derneği, COBAS sendikası, Rocca Tedalda Kolektifi ve Linea Rossa'nın organize ettiği ve DHKC Enternasyonal konuşmacı olarak katıldı.

Tecrit ve Direniş ABD'de Konuşuldu

Uluslararası Tecrit ile Mücadele Platformu, 21 Haziran günü ABD'li ilerici "Fight Back" isimli radyo ile bir röportaj yaptı. Röportaj'da ağırlıklı olarak F hipi hapishaneler ve oradaki yaşam, TAYAD'ın tecrite karşı eylemleri ele alındı. Röportaj yaklaşık bir saat sürdü.

kahramanlar Ölmez

26 Haziran - 02 Temmuz Şehitlerimiz

Turgut AKKAYA
Şükrü SÜLEK
27 Haziran 1980

Devrimci Sol'un anti-faşist mücadele

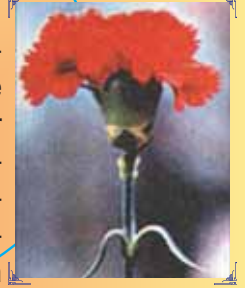

İçinde yeralan militanlarındandırlar. Zeytinburnu'nda faşistler tarafından kaçırılıp işkenceyle katledildiler.

Talip GÜLDAL
İbrahim KARAKUŞ
Yüksel KARAN
2 Temmuz 1980

İstanbul Topkapı'da "İşkencelere ve faşist teröre karşı" gerçekleştirilen bir gösteride, yoldaşlarının güvenliğini sağlamakla görevliydi. Polis saldırısı karşısında girdikleri çatışmada şehit düştüler.

Sait EROL
28 Haziran 1990

DEV-GENÇ saflarında yeraldı. Konya'da geçirdiği talihsiz bir trafik kazası sonucu 28 Haziran'da aramızdan ayrıldı.

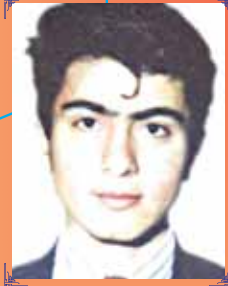

Devrim Mehmet EROĞLU
Yüksel GÜNEYSEL
26 Haziran 1993

SHP Gaziosmanpaşa Başkan adayı Mehmet Altuncu'nun işyerinde, Altuncu'nun ihbarı sonucu pusukuran polisler tarafından

kurşuna dizildiler.

Devrim, 1976 Bingöl Kığı doğumluydu. Liseli DEV-GENÇ içerisinde yeraldı. Bulunduğu okulda DLMK örgütlenmesini yarattı. Yüksel, 1973 Sivas Zara doğumluydu. Devrimci mücadeleye 90'da GOPKAD'da katıldı.

A. Arap ÜNVER
1 Temmuz 1979
Sivil faşistler tarafından kurulan bir pusuda katledildi.

Perihan DEMİRER
28 Haziran 1991

Beşiktaş'ta polis tarafından kaldığı ev basılarak katledildi. Perihan işçi sınıfı içinden gelen bir devrimciydi. Yaratıcılığı, üretkenliği ve emekçiliğiyle hareketinin güvenliğini kazandı. Devrimci Sol'un bir üyesi, Silahlı Devrimci Birlikler'de savaşçıydı.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Zehra Kulaksız (Tayad)
29 Haziran 2001

Zehra Kulaksız, 3 Mart 1978'de, Rize'de doğdu. Daha sonra ailece İstanbul Esenyurt'a taşındılar. Ortaokul ve liseyi Esenyurt'ta okudu. Lise yıllarında devrimci mücadeleye katılarak örgütlü ilişkiler içine girdi. Aynı dönemde Esenyurt'ta mahalli çalışmalara da katıldı.

1997'de İstanbul Üniversitesi İktisat Bölümü'ne girdi. Mücadelesini İYÖ-DER içinde sürdürmeye başladı. Giderek gençlik örgütlenmesinde daha büyük sorumluluklar üstlendi.

Dev-Genç'liydi. Ve aynı zamanda bir tutsak yakınıydı. F tiplerine karşı direniş başladığında tereddütsüz TAYAD'lı Ailelerin başlattığı ölüm orucuna katıldı. Kardeşi Canan Kulaksız da aynı süreçte ölüm orucuna yatmıştı. İki kardeş peşpeşe şehit düştüler; tarihimizde bir ilk daha yarattılar.

